

Валентина Грещук

*Присвячується моєму чоловікові
професорові Василю Грещуку*

Я ТОБОЮ ДИХАЮ Й ЖИВУ

Збірка поезій

Івано-Франківськ
“НАІР”
2025

УДК 821.161.2-1(08)

Г 81

Валентина Грещук

Г 81

Я тобою дихаю й живу : збірка поезій. Івано-Франківськ: НАІР, 2025. 272с.

ISBN 978-617-8011-45-1

Нова поетична збірка “Я тобою дихаю й живу” є фактичним продовженням попередньої “Ми зустрінемось там, де не буде війни...”. Провідною темою пропонованої книги залишається звияжна боротьба українського народу з ненависним московитським загарбником. Є місце в ній і для ліричних рядків про любов, природу, рідний край, мову, родину. Авторка стверджує своїми поетичними текстами беззаперечну віру в Перемогу.

УДК 821.161.2-1(08)

ISBN 978-617-8011-45-1

© Валентина Грещук, 2025 р.

“Бо у твоїх очах горить ЛЮБОВ”

У Ріпному все по-іншому.

Тут дерева пахнуть квітами навіть зимою. І квіти ростуть не тільки на клумбах і на городах. А навіть на млаках. Тут вони особливі – дрібненькі незабудки, ромашки з випуклими серединками, когутики, дзвіночки, посічений рожево-блідо-фіолетовий зозулин цвіт, назви якого насправді ніхто й не знає. Тих квітів навмисне й не зривали. Хіба що коли пасли корову, щоб не вертатися додому впорожні, або перед літнім Іваном, щоб закосичити ними хату. Хату добре було б закосичити ще йванами головатими. Але за ними треба було добре знаходитися. Казали, що ті йвани рясно росли десь на Посічі у Вільхівці. То в третьому селі. То далеко.

У Ріпному все по-іншому. Гриби самі стрибали у твій кошик, навіть коли видавався рік зовсім негрибний, і в Долині при дорозі не було жодного вигодського грибаря.

Ріпенська вода солодка, повітря п'янке, дим пахне печеною бульбою.

У Ріпному знають тебе не як кандидата наук, не як доцента, а як *середущу Василю Довбушевого*. Чи то з тих Довбушів, що Олекса? Чи з таких, як Олекса? Мабуть, що таки з таких.

Тут пам'ятають тебе не як високу красуню з очима лані, а як *йой, яке файне дівче*. Учителі ставили тобі круглі п'ятірки і ні хвилини не сумнівалися, що коли ти виростеш, то теж станеш учителем. Ти стала учителем учителів, і берегинею Слова, і науковцем, і поетом. У твоєму Франківську щодруга вчителька української мови – то твоя учениця. Це ти вчила їх усіх любити слово ВОЛЯ і слово Стефаника, і Франка. Твоя наука – то не наука для науки. У ній вичерпаний із художньої мови ХІХ – першої половини ХХ ст. гуцульський говір б'є цілющими водами незамуленого джерела, зачаровує співами, приповідками та молитвами.

Кожен твій вірш закінчується гаслом “Люблю Україну понад усе”. А починається одою цієї любові:

*У щастя сині очі,
у щастя жовті коси,
спокійні дні та ночі
і світанкові роси.*

Твоя любов вірна, якщо до судженого: “Поміж сумні печалі, / межі тяжкі жалі / йдемо з тобою далі / по зболеній землі”; віддана, якщо до батьків: “Звідки ти, тату, такий молодий / в спогади нині до мене приходиш”, “Так хочеться про все тобі сказати, а ти приходиш, [мамо], лиш на мить...”; щира та дитинна, якщо до рідних стежок: “Я була у селі, там, де рай на землі, / де лелеки в городі гуляють”; самозречена, якщо до України: “Ти оспівана, нене, / у прекрасних піснях, і найкращі за тебе знов лягають в боях”, “Я без тебе не можу, я тобою живу, я тобі допоможу, я за тебе в бою”.

Твоя віра непохитна: “не підпускай зневіру навіть в сні, / не опускай ніколи руки...”, бо “дуже швидко розступляться хмари, / дуже високо сонце зійде”. І попри те, що “цьогорічне Різдво має присмак гіркої війни”, ти знаєш: “там, де пройшла війна, розквітне пишний сад”!

У тих садах панує твоя надія: засіває поля, зводить храми, причащає словом і піснею:

*Відвоюю усе, що втрачено,
відбудую усе, що зруйновано,
за цей ранок життям заплачено,
кожну мить мені подаровано.*

У твоїх віршах так багато віри, сподівання, сили, пориву і одне-єдине прохання. Найсокровенніше:

*Вірю, ти зможеш, ти місяць дванадцятий,
в тобі найбільше зібралось сил,
прошу у сотий раз, у стокілканадцятий:
мир й Перемогу нам принеси!*

Війна зробила усіх нас сміливішими. Тебе – ще й сильнішою.

Твоя сила – у Слові, захист – у Молитві.
*Запалю свічку, Богу помолюся,
згадаю всіх, кого уже нема,
я вже нічого більше не боюся,
я ще сильніша стала, ніж була.*

А між тим – ти просто гарна жінка, “смаглява золота віолончель”, залюблена в “*пишний цвіт магнолій*”, зацілована весною, що “*квітує в серці*”, заколисана вітром, який “*пестить твої коси [...] ніжно-ніжно*”, завітчана герданами та згардами, зодягнена в крилаті вишиванки:

*Вишиванки мої кольорові,
вишиванки мої дорогі,
одягаю у дні вас святкові
і присвячую вірші свої.
Кольорові мої й чорно-білі,
в візерунках – життя майорить,
серцю любі, душі моїй милі,
з вами легше і менше болить.*

У твоїй Україні – війна, у твоєму березні – стигле літо, у серці – Бог і Любов.

“Люблю Україну понад усе!” – “Господь очеретини надломленої не доломить, і гнота тліючого не погасить” (Ісая 42:3).

Люби! Пиши! Вір!
Вистоїмо! Переможемо!

Віра КОТОВИЧ,
доктор філологічних наук, професор, член НСПУ

*Ріпне – Івано-Франківськ
Вільхівка – Дрогобич*

А літо мені каже: я вже йду,
прийду до тебе у наступнім році,
нехай красуня-осінь прожене біду,
підтримаю тебе на кожному кроці.
Яка ж я вдячна, літечко, тобі,
твої обійми додавали сили,
то були незабутні літні дні,
з тобою разом миру ми просили.
На жаль, війна вирує весь цей час,
та ми з тобою дуже витривалі,
а Перемога все ж прийде до нас,
ми боремося разом й далі.
Тобі я, літо, дякую за все,
налюбувалась я тобою вдосталь,
що ж нам золотокоса осінь принесе?
На горизонті бачу Перемоги постать.
Ми мріємо про переможний день,
чекаємо його вже сьомий місяць,
а український дух міцнішає щодень,
і обнадійливо нам зорі з неба світять.
Ще трохи, літечко, зігрій своїм теплом,
не поспішай, поговори зі мною,
я почувалася безпечно під твоїм крилом
і сумуватиму ще довго за тобою.
Ти осені при зустрічі скажи,
що Україна бореться пів року,
ми хочемо йти далі без війни,
проси її про це зі свого боку.
А літо тихо-тихо губить слід,
так непомітно зачиняє браму,
я відчуваю осені прихід,
а з нею гарну казку, а не драму.

Люблю Україну понад усе!
30.08.2022

Постукала осінь в вікно нині зранку:
ще спиш, прокидайся, я в гості прийшла.
Ти каву зварила? Поп'ємо на ганку,
без цукру ти п'єш і без молока.
Розплющила очі, а осінь газдує,
не сниться мені, уже в кріслі сидить,
розмову осінню мені пропонує,
а в мене за літом душа ще болить.
Ліниво, повільно варю собі каву,
мені підсолоджену, – осінь гука,
ця точно завершить з війною розправу,
командує вправно – уб'є москаля!
Міркую про себе, а кава запахла,
ми п'ємо удвох, вересневий туман,
я з літа вернулась, на сонці засмагла,
та осінь приймаю, у нас з нею план.
Ми ворога знищимо, осінь добре керує,
прийдуть в Україну омріяні дні,
я вірю у осінь, вона відвоює
украдене щастя тобі і мені.
Я каву допила, лист пожовклий хитнувся,
запах яблук дурманить, прокидається день,
ми осінні з тобою, ти мені усміхнувся,
заспіваємо швидко переможних пісень!

Люблю Україну понад усе!
01.09.2022

Розплакалась осінь рясними дощами,
а я заглядаю їй в очі сумні,
зашвидко ти плачеш, ридаєш вітрами,
верни нам ще, осене, сонячні дні.
Слізьми умивається день вересневий,
над горами журиться сірий туман,
ліс важко зітхає, край неба рожевий,
мене насторожує осені стан...
Ти довго не плач, не журися завчасу,
ми сильні з тобою, ми духом міцні,
сип золотом, осене, сонцесяйну окрасу,
тіш калиною в лузі, усміхнися мені.
Всі надії на тебе, сподівання на краще
заслужив наш народ в боротьбі за цей час,
ти не спала, ридала, не їла, ти натще,
витри сльози швиденько, повоюй теж за нас.
Тільки разом ми – сила, осінь це розуміє,
поверне завтра сонце, зігріє теплом,
жде народ Перемогу, б'ється з ворогом, мріє,
осінь скрізь вже малює своїм пишним пером.
Розмалюй, як у казці, жовтогарячим,
пурпуровим, малиновим, сонячним теж,
ми завдячуєм Богу і воїнам нашим,
і тобі, Україно, що знову цвітеш!

Люблю Україну понад усе!
03.09.2022

Нарешті вересень пішов у бій
і відвойовує украдені простори,
здіймайся, прапоре, і майорій,
та міцно обіймай ліси і гори.
Ціна висока – хлопці в небеса
летять один за одним ввись щоднини,
тремтить сльоза, як вранішня роса,
стікає по обличчю України.
Такий від тебе відлітає цвіт,
моя прекрасна Україно,
найкращий обпадає з твоїх віт
й летить у небо безупинно.
Торкнулась осінь до твого плеча
і заглядає в очі дуже пильно,
ти воювала без щита і без меча,
тепер озброєна надійно й сильно.
До Перемоги йдеш, вперед,
я золотом твій шлях простелю
і сонцем розмалюю твій портрет,
а щастя в пригорщі насиплю, в кожную жменю.
Зігрію, ніжно огорну теплом
і залікую усі рани,
ми, осене, вже під твоїм крилом,
і швидко мир там буде з нами.

Люблю Україну понад усе!
12.09.2022

А жовтень розмалює життя в яскраві барви,
вже розпочав, так пишно квітне все:
жоржини, айстри, хризантеми й мальви,
ще й золото лісів цей місяць нам несе.
Хай дочекається у жовтні мати сина,
хай наречена піде в жовтні під вінець,
нарешті б Перемогу святкувала Україна,
страшній війні нехай би наступив кінець.
Я з кожним місяцем веду розмову,
ще з лютого, із перших днів війни,
тепер у жовтня прошу вкотре знову:
ти ворога нам з України прожени.
Ти віднеси його далеко сильним вітром
назавжди з української землі,
будь нам очікуваним мирним світлом,
а ворога ти знищ у темряві, в півтімі.
Життя за Україну віддають найкращі,
вони лиш зорями нам мерехтять з небес,
приніс нам ворог дні, на жаль, найтяжчі,
ми переможемо – це незворотній вже процес.
Пожовкле листя тихо падає під ноги,
зелене ще тримає мужньо стрій,
нехай із жовтим відлітають всі тривоги,
зелене додає нам сили та надій.
А ми з тобою вже такі осінні,
не ті, що в лютому, й не березневі вже,
зміцніли ми, змужніли, будем вільні,
ти, вороже, заплатиш нам за все.
Гойднулась гілка стиглої калини,
червоні кетяги б'ють сяйвом навкруги,
малює жовтень для моєї України
лиш мирні дні, щасливі, без війни.

Люблю Україну понад усе!
03.10.2022

Ти заплітаєш в жовті коси синь небес,
намисто в тебе із ягід калини,
така осіння ти, і одяг твій осінній весь,
ти оксамитова, а згарди – з горобини.
Ти, наче казка, осіннє диво,
така красива і мужня ти,
ми переможемо, то ж справедливо,
разом зуміємо шлях цей пройти.
Під ноги падає золото осені,
ніжить у купелі білий туман,
вранішні трави сріблом всі зрошені,
пише життя нам осінній роман.
Лиш без війни, гарним почерком випиши,
викарбуй чітко кожне слівце,
сильно, виразно, аж із серця десь викреши:
хай Перемогу нам осінь несе!

Люблю Україну понад усе!
15.10.2022

Такі цікаві візерунки
гаптує нам з тобою осінь,
закохана в її малюнки,
фарбує з вересня ще й досі.
Спасибі, рідна, за дарунки,
такі потрібні, серцю милі,
у тебе є щось від чаклунки,
малюй нам мирні дні, щасливі.
Тихенько листя обпадає,
летить до ніг, встеляє килим,
то осінь всім добра бажає,
дає надії нам і сили.
Така розкішна осінь нині,
як пахне, дихає, сміється,
ховає погляд десь в шипшині,
торкає струн самого серця.
Звучить симфонія осіння,
високі ноти добре взято,
снується срібне павутиння,
кружляє листя скрізь завзято.
Такий шалений листопад,
не зупинити, не під силу,
час не повернеться назад,
лови осінню мить грайливу.
Купається у сонці день,
так проситься у гості спокій,
співай нам, осене, пісень,
нам до душі твій тембр високий.
Так тихо й дзвінко водночас
осінній лист зриває вітер,
танцює осінь ніжний вальс,
вселяє віру й силу жити.

Люблю Україну понад усе!
19.10.2022

Нанизую в намисто день за днем,
таких розкішних наплету герданів,
я кольори для них беру в осінніх хризантем,
а срібла додаю від вранішніх туманів.
Посиплю золотом усі разки,
його люб'язно панна-осінь зичить,
додам червоного поміж рядки
й бузкового, мені цей колір личить.
Біда, бо є в намисті й чорні дні,
війна розмалювала їх так тьмяно,
нанизую, сльозами умиваю намистини ті,
не дам зіпсути я війні свої гердани.
За чорним – синьо-жовті кольори,
так сяють, аж зривають око,
ніколи і нізащо вороги
нас не здолають, бій ведем жорстоко.
Розсипала я перли по землі,
здригнулася рука, пішов хтось в вічність,
курличуть в синім небі журавлі,
сумний трагізм й висока героїчність.
Усе в моїх герданах є: у них життя
переплітає білі смуги й чорні,
яскравих кольорів підшукую вже я,
народе, ми з тобою непоборні.

Люблю Україну понад усе!
20.10.2022

А ти заглянь у очі тим,
хто віддає життя за Україну:
там цілий всесвіт, там любов і рідний дім,
боролися Герої до загину.
Я вчора Стометрівкою пройшла,
пронизував їх погляд до самого серця,
така алея в центрі горда та сумна,
то пам'ять наша і міцна фортеця.
За ними тужить осінь, плаче лист,
жовтневі журиються над горами тумани,
ці хлопці навіть з неба не дозволять, щоб рашист
на українську землю мав ворожі плани.
Зловило враз вечірнє сонце погляд їх
і щедро так пустило жовтий промінь,
а небо віддавало синь для них,
осінні квіти залишали спомин.
Переливаються в душі журба та біль,
а боротьба і гордість розпирають груди,
ти зможеш, мій народе, то наш бій,
непереможні, Україно, твої люди.

Люблю Україну понад усе!
22.10.2022

Жовтенький жовтень жовтим жовто жовкне,
жоржини журяться, і жолуді в журбі,
виходить осінь з жовтнем на паркет в жупані жовтім,
а жовтень жовтий одяга жакет й собі.
Тримає жовтень осінь жовту
так ніжно за високий стан,
кружляють в танці жовто-жовтім,
жовтезний в жовтня з осінню роман.
А осінь жовті реверанси
щоразу жовтню видає,
у нього є прекрасні шанси:
краса, відвага й сила в жовтня є.
Так пильно заглядає жовтень у осінні очі,
жбурляє в різні б́оки всі печалі та жалі,
і, наче жорнами, їх меле й викидає в темні ночі,
летять у жовтім танці жовтень й осінь,
неначе в синім-синім небі журавлі.
У жмені осені насипав жовтень сили,
для міцності червоного налив у жбан вина,
так горнеться до жовтня осінь, він – щасливий,
один у неї він, й вона у нього теж одна.
Жовтогаряча осінь, жовтий жовтень
встеляють жовтим килимом дорогу у життя,
щороку неодмінно наступає той день,
коли із жовтнем в осені розжовкнуть знову почуття.

Люблю Україну понад усе!
24.10.2022

Чаклунка-осінь стукає у вікна
легеньким вітром, десь дрібним дощем,
така ще кольорово-ніжна і погідна,
такий солодкий на душі від неї щем.
Підлікувала зболені серця нам,
потішила щедротами лісів,
пісень співала мовчазним туманам,
щоб берегли наш край від ворогів.
Такі секрети осінь наша знає,
мольфарка-осінь віджене війну,
пильнує всі простори, оглядає,
надійну берегиню маєм і міцну.
Міняє осінь швидко нову фазу:
із жовтня переходить в листопад,
у контратаку наступатиме відразу,
іде вперед, не оглядається назад.
Упевнена хода, струнка постава,
відважна осінь наша, дуже сильна, бойова,
не просто йде, пливе, неначе пава,
ти – господиня, осене, на все маєш права.
Учора розривали день страшні сирени,
то ж ми із осінню засмучені були,
я заглядала в очі їй, дивилася й вона на мене,
сирени скаженіли, як у відчаї, гули.
Затихло все, лягає осінь спати,
добраніч, кольорових тобі снів,
а зранку будем сонце зустрічати,
ми переможемо тих клятих ворогів.

Люблю Україну понад усе!

27.10.2022

Позичила веселку осінь у весни чи, може, в літа,
дугою вигнула її від неба до землі,
стрілою розлилася кольорів палітра,
як опинилася, веселко, ти у нашому селі?
Чи заблукала, чи прийшла навмисно,
ти, мабуть, запускаєш мир у небо знов,
вмостилася так зручно, як на плечі коромісло,
прекрасний знак з небес до нас зійшов.
Так, так, гойдайся, випускай всі чари
і витанцьовуй вправно в небі гопака,
запалюй всі вогні, пускай стожари,
віщуй нам Перемогу, місія твоя така.
Веселка слухала мої команди,
так ніжно цілувала гори та ліси
і непомітно залишала за собою слід лаванди,
зникала десь, лише тягнувся шлейф її краси...
Я розглядала в небі дивне диво,
ніби мережкою хтось тонко гаптував,
прощалася веселка, що ж, щасливо,
мені здалося, чи то ангел прилітав?

Люблю Україну понад усе!
29.10.2022

Сьогодні літо повернулося у гості:
день просто пестив нас своїм теплом,
зустріла осінь літо десь на мості,
взялись за руки і пішли разом.
Я подивована: день дихав літом, правда,
так усміхався, ніжив, воркував,
була у ньому, звісно, і осіння барва,
день вдало літо й осінь в собі поєднав.
Ішли сьогодні поруч осінь й літо,
так легко йшли, пліч-о-пліч, два крила,
втішали нас, а потім непомітно
десь осінь загубила літо й не знайшла.
Пливе осінній день, зникає тихо,
жовто-зелені і червоні кольори,
нехай відходить з ним і наше лихо,
війна нехай зникає назавжди!

Люблю Україну понад усе!
29.10.2022

Намалюй мені сонце у мирному синьому небі,
намалюй мені хату, що стояла ціла до війни,
намалюй мені тата живого, не на портреті,
намалюй мені, мамо, – просила дитина, – ось фарби, візьми...
Кольоровими, мамо, малюй, як раніше,
щоб аж сяяла хата і квіти цвіли, як в раю,
а щоб в тата обличчя було веселіше,
ти не плач, як малюєш, усміхнися тихенько йому.
Намалюй мені, мамо, ще школу, що ракета розбила,
я до неї хотіла піти в перший клас.
Ти малюєш чи плачеш? Я ж тебе, дороженька, просила:
жити треба нам, мамо, за себе, за тата й за нас!

Люблю Україну понад усе!
30.10.2022

Завари мені каву, собі – чаю із запахом літа,
а до кави ледь-ледь лиш долий молока,
я самими думками про літо вже й без кави зігріта,
тішить душу на мирне вже літо надія п'янка.
Каву все ж завари, а до чаю додай собі м'яти
і ще пару листочків запашного досип чебрецю,
пахне кава і чай, надзвичайно тонкі аромати,
з задоволенням п'ю, підмішай крихту літа у каву оцю.
Пахне кава і чай твій, розливається змішаний запах,
присмак літа у каві, чай осінній нагадує смак,
ранок ніжно пливе у духмяно-легких ароматах,
день постукав у двері, – відчини, в мене кава в руках...

Люблю Україну понад усе!
31.10.2022

Усе, що було до війни,
переосмислюю я знову,
найголовніше – там був мир,
і він тримав життя основу.
Неоцінений мали скарб,
та зазіхнув на нього ворог,
гідно тримаємо удар,
в порохівницях є ще порох.
Дев'ятий місяць іде бій,
не впав народ наш на коліна,
серця в нас сповнені надій,
не вмере ніколи Україна.
Вже заглядає листопад,
іду назустріч, поспішаю,
а в нас ще жовтий ліс і сад,
ти не зривай красу, благаю.
Ще трохи, листопаде, не спіши,
бо нам війна і так усе зриває,
ще встигнеш, зупинися, залиши,
нехай нам листя серце зігріває.
Всміхається так мило жовтий лист,
тримає ще його осіння гілка,
десь струни рве гітарі гітарист,
лікує душу горами сопілка...
Тримаю міцно й я свою ходу,
іду упевнено в обійми листопада,
нехай кружляє, листям я шепну:
пора, в польоті є своя принада.
Не бійтеся, летіть, прийшов той час,
запрошує вас листопад до танцю,

розпочинайте разом жовтий вальс,
не відмовляйте гідному обранцю.
Звучить мелодія, танцює листопад,
кружляє листя разом з ним у парі,
підсвічує вогнями зорепад,
співає хтось і грає на гітарі...

Люблю Україну понад усе!
01.11.2022

Як тобі воюється, солдате,
осінь вже зриває жовтий лист,
чи встигаєш з'їсти і поспати,
обкрадає всім життя рашист.
Він за все заплатить, не пробачим,
бо висока в нас за мир ціна,
дорогий солдате, молодий юначе,
дякує щодень тобі моя земля.
Осінь килимами стелить тобі постіль,
ковдрою вкриває бархатний туман,
ліс пісень співає котрий місяць поспіль,
новий день будує переможний план.
Листопад крокує впевнено, завзято,
осінь поспішає, в ногу з ним іде,
ворога здолаєм і влаштуєм свято,
а тебе, солдате, мати дома жде.
Я вернувся, мамо, – скажеш їй з порога
і пригорнеш міцно до своїх грудей,
листям осінь пише слово Перемога,
листопад малює мир для всіх людей.

Люблю Україну понад усе!
03.11.2022

Куди ж ти мандруєш, красуне, спинися,
тікаєш від мене городами в гай,
побудь, не зривай ще з дерев жовте листя,
потіш мене, осене, мить зачекай...
Ти просто царівна, ти казка осіння,
яскраво ще квітнеш в селі під вікном,
такі хризантеми, як мамина пісня,
торкаються серця, налиті теплом.
Трава ще зелена нагадує сонячне літо,
синь неба сягає далеко за обрій, за край,
дзвенить павутинням ще й досі десь бабине літо,
будь, осене, з нами, не спіши, зачекай.
Моя ти розрадо, моя берегине,
моя Україно, у тебе є ми,
у нас із тобою бажання єдине:
нехай якнайшвидше повернеться мир.
Хитнулась від вітру оголена гілка,
вона відпустила останні листки,
у мене найкраще у світі ім'я Українка,
і ним нарекли мене мої батьки.
Найкраще ім'я і найкраща країна,
найкращі у неї і доньки, й сини,
і мова найкраща її солов'їна,
і надто красива вона восени!

Люблю Україну понад усе!
04.11.2022

Ти віддала все золото землі,
так пишно, щедро вкрила, аж в самі коліна,
прозорий ліс стоїть у вранішній імлі,
летиш ти, осене, як та легка пір'їна.
І я з тобою, наче теж кудись лечу,
так швидко день за днем минає, непомітно,
ти золота, – тихесенько шепчу,
а ти всміхаєшся мені привітно.
Затримали ми подих: я і ти,
і прислухаємось, що каже ліс осінній,
у ньому вся історія, мої й твої роки,
завдячуєм його красі чарівній.
Він заспокоює мене: я з вами, тут,
не бійтеся, у нас краса і сила,
ми переможний ще влаштуємо салют,
не опускайте лиш в польоті крила!

Люблю Україну понад усе!
08.11.2022

Украдене дитинство, неспокійна старість,
знівечене, сумне життя твоє й моє,
такий несправедливий світ, така зухвалість,
народе мій, ми відвоюємо своє.
Зриває вітер лист останній, плаче осінь,
знов полетіло в небо молоде життя,
а мати жде з війни додому сина й досі,
пропав зв'язок, мабуть, немає покриття...
Десь журиться в повітрі павутиння,
стікають сльози з неба до землі,
стривожена душа моя осіння
шукає сонця у густій імлі.
Розступляться тумани, сонце вийде,
засяє в мирнім небі навкруги,
сміється павутиння десь осіннє,
щезайте з України вороги!

Люблю Україну понад усе!
11.11.2022

А я вже чую запах Перемоги,
так пахне гарно, і приємний смак,
він розганяє всі мої тривоги,
в Херсоні вчора був – прекрасний знак.
Цей запах має й гіркуватий присмак:
ціна висока дуже, пам'ятай про це,
тече сльоза від радості і смутку чиста,
бо хтось віддав за цей момент життя своє.
Він там, із неба дивиться, він так високо,
його заслуга, що радієш зараз ти.
Ти плачеш? Ні, то, мабуть, щось попало в око,
не плач, живи, нам треба далі йти.
В нічному небі сяють ясні зорі,
і тихо-тихо місяць вирина,
там непрожиті, вбиті чиїсь долі,
тремтить душа, немов натягнена струна.
Солодкий запах Перемоги і такий жаданий,
а серце чогось плаче, аж щемить,
мій рідний краю, ти нам Богом даний,
ми відвоюємо тебе, не сумніваюсь ні на мить.

Люблю Україну понад усе!
12.11.2022

Я ще сильніше, як колись, люблю,
я ще сильніше, як колись, бажаю жити,
я кожен день так ніжно бережу,
пильную, щоб і краплі з нього не пролити.
У пригорщах його несу, немов дзвінкий кришталь,
і пригортаю міцно, до самого серця,
у ньому радощі мої й сумна печаль,
там плаче часто хтось і весело сміється.
Мої надії в ньому й боротьба,
ми здобуваєм разом Перемогу,
там пісня мамина і татові слова,
все, що з дитинства брала у дорогу.
Так обережно день той у руках несу,
так тихо йду, щоб щастя не злякати,
щоб не розсипати усю його красу,
щоб мир і спокій в ньому із тобою мати.

Люблю Україну понад усе!
13.11.2022

А небо рясно всипано зірками,
так мерехтять красиво, б'ють вогнем,
там ті, з ким ми лише думками
і про котрих у серці пам'ять бережем.
Сьогодні небо запалало ще ясніше,
бо знов Герої полетіли ген увись,
зірок у небі кожен раз стає все більше,
ти обійми їх поглядом і щиро помолись.
Ми не забудемо, Герої не вмирають,
вони відважно віддають життя за нас,
тепер у небі десь над нами сяють,
роби усе, щоб вогник їх не згас.
А небо ніби кліпає очима,
то зорі так шалено мерехтять,
в них сила є невидима, незрима,
кидають погляд і у вічність вже летять...

Люблю Україну понад усе!
15.11.2022

У щастя сині очі,
у щастя жовті коси,
спокійні дні та ночі
і світанкові роси.
У щастя мирний погляд,
ритмічно серце б'ється,
хто з щастям ходить поряд,
той весело сміється.
У щастя небо мирне,
земля у щастя квітне,
надійне слово, вірне,
приємне та привітне.
У щасті без тривоги,
і не летять ракети,
відкриті всі дороги
й розкриті всі секрети.
У щасті сміх лунає
і вибухів не чути,
там мир усіх єднає,
живуть щасливі люди.
І ми були щасливі,
поки війни не знали,
та вороги зрадливі
про це нам нагадали.
За щастя ми воюєм,
на жаль, ціна висока,
все згодом відбудуєм,
йде боротьба жорстока.
За щастя, за свободу,
за рідну Україну,

за синьо-жовту вроду
всі йдемо без упину.
Вже швидко жовті коси розпустить
й гляне синьо,
приходь, народ мій просить,
щаслива Україно.

Люблю Україну понад усе!
17.11.2022

Та не здамося ми і не надійся,
одвічний вороже ганебної землі,
ми загартовані й згуртовані, побійся,
тебе здолаємо, конатимеш в москві.
Ти – уособлення лихого й злого,
лиш убиваєш, знищуєш, крадеш,
не віддамо свого, не треба нам й чужого,
підеш ні з чим, ти швидко пропадеш.
Зігнулась квітка – сніг на її листі,
так холодно, та не здається, ні,
згадала дні погожі та барвисті
і гордо тягнеться до неба від землі.
Аж раптом вітерець дмухнув легенький,
і сніг посипався з листочків, десь пропав,
я знов ловлю їх погляд зелененький,
він враз мені енергії додав.
Я усміхнулася: життя прекрасне,
ми подолаємо всі негаразди і війну,
зелене листя й білий сніг – таке контрастне,
життя здолає темряву й страшну пільму!

Люблю Україну понад усе!
18.11.2022

Я вірю, і ти вір,
надіюся, і ти надійся,
я мрію, і ти мрій,
люби, живи, лише не бійся.
Поглянь: довкола білий листопад,
так забілило, засніжило землю й душу,
лише вперед дивись, а не назад,
до Перемоги я пройти з тобою мушу.
Ген бачиш: сонце із-за хмар
так наполегливо свій запускає промінь,
тримаєм гордо ми удар
і непрості випробування долі.
Ти знай: мир все ж таки прийде,
потягнеться до неба сонях,
ми відвоюємо усе своє,
і запульсує кров у скронях.
Я вірю, впевнена, повір і ти:
світити сонце в мирнім небі буде,
нехай снігами замете сліди війни,
дорогу до нас ворог хай забуде.

Люблю Україну понад усе!
19.11.2022

Як тобі там, сину України,
на холодній і страшній війні,
вже під білим снігом кетяги калини,
хай тебе зігріють молитви мої.
То твоя заслуга, що ніч день пускає
до моєї хати, у моє вікно,
нехай наша вдячність тебе зігріває,
й ангел-охоронець візьме під крило.
Ви найкращі в світі воїни-солдати,
гордимось вами, молимося за вас,
вас зростила справжня українська мати,
переможемо, хлопці, наступає час.
Поверніться, рідні, лиш живі додому,
хай вас приголубить мамина рука,
і тоді солодку відчувайте втому,
вам за Перемогу дякує земля.
Так і буде, Боже, рятуй наших хлопців,
Україно рідна, зігривай теплом,
нехай повиходять з холодних окопів,
ми чекаєм всі їх з миром та добром.

Люблю Україну понад усе!
20.11.2022

Цвіли навесні яблуні так рясно,
а восени зродили щедро, цілий сад,
ніхто їх не зривав, і так завчасно
засипав їх у листопаді снігопад.
Під білим снігом яблука червонобокі,
зелене листя сніг накрив, присипав теж,
які ж сумні ви, невеселі, одинокі
і ніби просите: зірви мене, куди ж ти йдеш?
Я прикипіла до них поглядом і зупинилась,
а яблука шептали: змерзли ми,
я ближче підійшла до них, аж нахилилась,
вони мене благали: та ж візьми ...
Я заворожена стояла і дивилась:
така розкішна яблуня, важкі плоди,
стомилась, мабуть, та не похилилась,
сніг цей зійде, ще трохи потерпи.
І, правда, сніг повільно тане,
неначе перлами вкриваються плоди,
ще вийде сонце і тепліше стане,
зроди нам, яблуне, ще нарік, восени.
Зроди тоді, коли війни не буде,
так рясно-рясно, яблуне, зроди,
ті яблука зриватимуть щасливі люди,
роди нам, яблуне, щороку восени!

Люблю Україну понад усе!
21.11.2022

Я тепер частіше, защораз
згадую дитинство босоноге,
там дзвеніло щастя повсякчас,
старт давали батьківські пороги.
Бігали до лісу, за село
і збирали квітів десь у полі,
мамині і татове тепло –
то найкращий подарунок долі.
Згадую я часто, бережу
спогади у серці найніжніші,
так уважно всі роки несучу
дні прекрасні, серцю наймиліші.
Там найвище небо над ліси,
найясніше сонце там світило,
там бажалось всім з води й з роси,
щастя там гуляло й не тужило.
Найсолодші снились там нам сни,
найсмачніший хліб в дитинстві їли,
найдорожчі там були батьки,
то найкращі дні ... ми зрозуміли.

Люблю Україну понад усе!
22.11.2022

А ти зігрій мене своїм теплом
і розділи любов гарячу,
ти будеш світлом за вікном,
а я тобі за це віддячу.
Зігрій мене і міцно обійми,
так ніжно-ніжно, як колись, уперше,
ні, ще сильніше й тихо прошепчи:
люблю ще більше, дорога, не менше.
А я тобі у відповідь скажу:
твої слова найкращі в світі ліки,
я їх так пильно, чуєш, бережу,
запам'ятала назавжди, навіки.
Ти словом грієш, я можу впекти,
ти заспокоюєш, я ж, як мечем, воюю,
де загубились ті слова, де їх знайти,
що Перемогу нашу іменують?
Ти говори побільше, не мовчи,
і я тобі теж буду щось казати,
вдвох легше йти до переможної весни,
цей шлях ми разом будемо долати.
Слова, слова, такі гарячі, як вогонь,
зігрійте нас і відженіть тривоги,
торкаюся я ніжно до твоїх долонь
і впевнено іду до Перемоги.

Люблю Україну понад усе!
22.11.2022

Десятий місяць відвойовуємо мирне небо,
скропили шлях цей кров'ю та слізьми,
знай, Україно, віддають життя за тебе
найкращі твої доньки та сини.
Сьогодні гірко плаче знову небо
таким холодним, крижаним дощем,
так порожньо якимось, та жити треба,
а душу огортає невимовний щем.
Болить, ще й як болить, такі відкриті рани,
чогось не гояться, не заживають, крапле кров,
та дуже вірю, що той день усе ж настане,
й до України завітає спокій знов.
А дощ так вперто стукає у вікна,
так сильно ллється, ніби із відра,
а навкруги із сірих кольорів палітра:
і за вікном, і на душі, бо йде війна.

Люблю Україну понад усе!
24.11.2022

Не покидай мене, моя п'янка надіє,
не підпускай зневіру ні на крок,
не зрадь мені, моя прекрасна мріє,
любове, сили дай хоча б ковток.
Не залишай мене, не розгубися, моя віро,
збери до купи всіх: надію та любов,
крокуймо далі гордо, впевнено і вміло,
лиш не звертай з дороги вкотре знов.
Не дай погаснути, дай світла, не скупися,
народ мій надзвичайно вольовий,
ти дуже щиро Богу помолися,
щоб кожен з нас залишився живий.
Бо кожен українець, кожен воїн
б'є, зупиняє ворога грудьми,
а світ ще й дотепер не може дати зброї,
щоб назавжди позбутися ворожої чуми.
Ще скільки має вгинути мого народу,
ще скільки нам терпіти весь цей жах,
високою ціною ми виборюєм свободу,
долаємо тяжкий тернистий шлях.
Не залишайте ви мене, мої надії,
палка любове, додавай снаги,
і мир, і світло буде в Україні,
коли доценту згинуть вороги!

Люблю Україну понад усе!
25.11.2022

Що ж, осене, ще трохи поговоримо з тобою,
вже зовсім скоро ти, на жаль, покинеш нас,
а ми готуємо патрони до нового бою,
благослови, уклінно просимо, у добрий час.
Ми дякуєм тобі за кольорові фарби,
за золото твоїх осінніх днів,
за Перемогу мій народ усе віддав би,
допоможи йому прогнати ворогів.
Осіння подруго, за все тобі я вдячна,
ти воювала й мріяла, як ми,
будь обережною, я буду теж обачна,
ми вже готуємось до перших днів зими.
Моя воєнна осене, стаєм до бою:
я подаватиму набої, ти ж стріляй,
нам треба від орди позбутися з тобою,
не віддамо, моя красуне, рідний край.
Не віддамо, врятуємо, ми – сильні,
в серцях у нас б'є полум'ям вогонь,
ми на сторожі всі, ми дуже пильні,
не випустимо щастя із долонь.

Люблю Україну понад усе!
26.11.2022

Мала Тереза просить в Миколая,
щоб не було росії та війни,
так щиро просить дівчинка, благає,
ще, Миколаю, фарби та палітру принеси.
Бо тими фарбами Тереза намалює
яскраве сонце в небі голубім
і сподівається, що Миколай її почує
та Перемогу принесе у кожен дім.
Це перше в списку до Святого Миколая,
а далі йде: планшет і хом'ячок,
така маленька дівчинка, а відчуває,
що мир керує світом, – винесла урок.
Маленька дівчинко, яка ж бо ти розумна,
несправедливо, що війна краде у тебе світлі дні,
нехай би Миколай і Бог почув нас
і виконав прохання всі твої!

Люблю Україну понад усе!
27.11.2022

Змішай всі фарби й переможний день малюй,
а колір вибери найкращий мій, бузковий,
додай яскравих барв, все жовто-синім розмалюй,
хай вийде в тебе краєвид чудовий.
Ти змішуй фарби, світлих додавай,
нехай вони передають мої бажання,
ти теж свої обов'язково загадай,
у нас з тобою переможні сподівання.
Так, так, лише в таких тонах малюй,
мене влаштовує, прекрасний день виходить,
вкладай всю душу, все любов'ю розмалюй
і сонце намалюй, що над землею сходить.
Не зволікай, не зупиняйся, лиш малюй,
не сумнівайся, вибирай найкращу гаму,
я завжди поруч, ти любов мою відчуй,
ми створимо картину бездоганну.

Люблю Україну понад усе!
28.11.2022

Учора грудень завітав до нас у гості,
свої обійми щиро дарував,
миттєво зрозумів, що в нас часи непрóсті,
він ще з порога світло-світло привітав.
Тепер ми з груднем йдем до Перемоги,
ми ще сильніші, витриваліші усі,
ми не звертаємо нікуди із дороги,
йдем повні сил, у всій своїй красі.
Нас не здолати ворогу ніколи,
нас не злякає темрява, пройде,
засяють швидко сонцем видноколи,
і мир повернеться в життя твоє й моє.
А світло буде, хай в душі вогонь не згасне,
хай розгоряється і ясно майорить,
після поганого прийде життя прекрасне,
нехай любов у серці полум'ям горить.

Люблю Україну понад усе!
02.12.2022

Ти не злякалася, не змерзла, не здаєшся,
ще красивішою ходою гордо йдеш,
сумуєш часто, плачеш і смієшся,
ти борєшся, воюєш, ти живеш.
Живи, а сил бери у сонця й неба,
насаги набирайся від землі,
ти зможеш, вистойш, бо жити треба,
ти Героїня в цій запеклій боротьбі.
Моя прекрасна Україно, переможем,
ми подолаємо усі тяжкі часи,
ми так багато вже змогли і ще багато зможем,
лиш Перемогу й мир нам принеси.
Так ніжно ранок заглядає в наші вікна,
вітає поглядом грудневий день,
ти усміхаєшся мені, така привітна,
я щиро дякую тобі за це щодень.
Гойдає вітер ще зеленим досі листям,
тримаються, не жовкнуть, не летять,
такі тендітні ці листочки, не здалися,
їх не лякає навіть грудень, шелестять.
Живи і ти, не покидай у серці віри,
шлях непростий, нас загартовує життя,
ми вже давно всі разом зрозуміли:
лише вперед, назад немає вороття.

Люблю Україну понад усе!
03.12.2022

Ти згадуєш, як було до війни,
і я, признаюся, теж дуже часто,
життя з минулого приходить в мої сни,
мені від них так на душі прекрасно...
Там щастя оберемками, панує мир,
там ясно грають місячні стожари,
які ж щасливі там з тобою ми були,
все це в нас кляті вороги украли.
А ми повернемо, побачиш, мир прийде,
і не вві сні, а наяву, не віриш,
підстав мені, а я тобі своє плече,
якщо не стане сили, то своєї вділиш.
А як надія покидатиме тебе,
я дуже швидко поверну їй крила,
як раптом відчай віднайде мене,
ти пригорни до себе і скажи: я поруч, мила.
І я прокинуся одного ранку і скажу:
ти знаєш, то не сон, то Перемога,
відчиню навстіж вікна й покажу,
як у майбутнє стелиться дорога.

Люблю Україну понад усе!
04.12.2022

А рік підходить до завершення,
спливає швидко день за днем,
на жаль, немає ще полегшення,
до Перемоги, все ж, прийдем.
Шукаю в грудня я пояснення:
чи зможеш нам допомогти?
Спішу до нього на побачення,
і він на зустріч має прийти.
Я у розмові буду відвертою,
пройдено нами шлях непростий,
може, я буду надто упертою:
рік цей завершуй уже без війни.
Так, без війни, ми від неї втомилися,
вбила життя нам, руйнує, краде,
ми не здалися і не змирилися,
бо Україна – понад усе!
Думаю, грудню, ти постараєшся,
в очі дивися і правду кажи,
ти навіть, бачу, ледь-ледь усміхаєшся,
не зволікай, друже, допоможи.
Вірю, ти зможеш, ти місяць дванадцятий,
в тобі найбільше зібралось сил,
прошу у сотий раз, у стокільканадцятий:
мир й Перемогу нам принеси!

Люблю Україну понад усе!
05.12.2022

Я так тебе чекаю, ти прийдеш,
проте не знаю, коли саме, виглядаю,
найбільшу радість ти нам принесеш,
День Перемоги, наступай, благаю.
Вдивляюся у синю далечінь,
такі прекрасні манять небосхили,
я бачу силует твій, твою тінь,
запрошую, приходь, кричу щосили.
А ти чомусь не йдеш, блукаєш десь,
дорогу віднайти ніяк не можеш,
чекаємо тебе цей час увесь,
ти Україну зберегти нам допоможеш.
Той день омріяв кожен з нас,
той день буде найбільшим святом,
найкращим, найкоштовнішим з усіх прикрас,
там буде сонце, мир і радості багато.
Проси його, молись, і він прийде,
чекаємо на нього з нетерпінням,
нехай дорогу якнайшвидше віднаjde,
він буде нашим ангелом, спасінням.

Люблю Україну понад усе!
10.12.2022

Життя...

Життя... Хтось сміється, радіє,
хтось плаче і гірко ридає,
хтось надіється, вірить і мріє,
а хтось молиться й тихо згасає.
Життя... Хтось воює за Україну,
хтось її продає і щодня обкрадає,
хтось веде боротьбу до загину,
хтось так любить її, а хтось проклинає.
Життя... Хтось утік на початку війни,
хтось приїхав, як почув, що біда,
хтось постійно шукає чиєїсь вини,
хтось усе віддає, комусь крихти шкода.
Життя... Чорно-білими смугами зорано вздовж,
чорно-білими й впоперек встелено,
йди вперед, не звертай, шлях свій продовж
і відважно крокуй та впевнено.

Люблю Україну понад усе!
11.12.2022

А він взяв зброю в руки і пішов,
заглянув в небо і в твої блакитні очі,
ти зрозуміла, що пішла твоя любов,
щоб захищати дні спокійні й ночі.
Ти плакала, любов далеко вже була,
її твої молитви зігрівали,
тебе вона у серці ніжно берегла,
ви одна одній сили додавали.
Він згадує небесну синь твоїх очей,
ти погляд його ніжний відчуваєш,
любов допомагає шлях долати цей,
люби й кажи, що ти його чекаєш.
А він із Перемогою прийде
і гляне знову у твої блакитні очі:
твоя любов там берегла мене,
щодня, від ранку й до самої ночі.
А ти йому тихенько теж скажи:
ти найдорожчий захисник мій, воїн,
найбільше щастя, коли разом ми
живем під мирним небом і без воєн.

Люблю Україну понад усе!
13.12.2022

Перетерпіти, переболіти, перейти,
перенести усі незгоди й негаразди,
любов у серці вміти зберегти,
перебороти все, щоб не пропасти.
Переосмислити усе, що було до
й надіятись на те, що буде після,
перемолоти, перетерти лихо й зло,
щоб у майбутньому для них не було місця.
Все пересіяти: половину від зерна
і перевірити, чи совість чиста,
після зими прийде весна,
перемогти ми зможемо рашиста.
Перевантажити ми мусимо життя
і передати землю в спадок дітям,
переконатися, що наші відчуття
не зрадять, і минеться лихоліття.
Перепиши, перекажи, перечитай
сторінку боротьби свого народу,
переживи усе й запам'ятай:
непереможні ми від роду і до роду.

Люблю Україну понад усе!
13.12.2022

Ти моє все, ти моє вчора, завтра, нині,
ти моя радість, смуток мій, моя печаль,
я народилася й зростала в Україні,
на неї ворог зазіхнув, на превеликий жаль.
Що робить з нею він: плюндрує, нищить,
руйнує, обкрадає дикий звір,
він перетворює усе на попелище,
я вірю, що ми встоїмо, і ти повір.
Ти не схилилась, як калина в лузі,
ти гордо тягнешся угору, до вершин,
ти в тунусі і кожен день в напрузі,
до Перемоги в тебе шлях один.
Ти найпрекрасніша у світі, Україно,
ти борешся, воюємо і ми,
тернистий шлях долаємо, моя країно,
і захищаємо тебе грудьми.
Таким, як ми, допомагає небо,
повітря, сонце, гори та ліси,
життя не уявляємо без тебе,
лиш мир нам якнайшвидше принеси.

Люблю Україну понад усе!
17.12.2022

Надіюся, найважче вже позаду,
нехай відходить рік цей, був тяжкий,
шукаю у твоїх очах розраду:
наступний буде переможний і легкий?
Звичайно, – кажеш ти, і все довкола
мені підказує, що буде саме так,
мене ж запевнює Святий Микола:
ви переможете, по-іншому ніяк.
Найкращий подарунок, Миколаю,
не треба інших, мир нам принеси,
то найцінніший скарб, я точно знаю,
ти у небесних сил всіх попроси.
Ми заслужили: і дорослі, й діти
воюємо за рідний край,
ти бачиш все, тут правди ніде діти,
ти найдобріший, ти ж бо – Миколай.

Люблю Україну понад усе!
18.12.2022

Щось задумало небо,
так розгнівалось, розчервонілось,
грає сяйвом рожево,
сонце ген закотилось.
Небо ніби спалилось,
пломеніє барвіста заграва,
сонце десь забарилось,
ще не сходить, не має ще права.
Ніч ще дихає тихо,
пірнають в безодню зірничі,
причаїлося лихо,
в небі, ніби в чистій світлиці.
Розступіться ви, хмари,
дайте сонцю дорогу,
сяйте миром, заграви,
кличте нам Перемогу.

Люблю Україну понад усе!
22.12.2022

Ми так багато за цей рік пройшли,
ми так багато з вами пережили,
ми рідну землю міцно берегли,
на мир в новому році заслужили.
Забрали щастя наше вороги,
крадуть, руйнують все, якісь потвори,
земля втомилась від чужинської орди,
воюємо, щоб не приходила ніколи.
Веде дорога нас у мирний час,
такі цікаві повороти в неї:
тут білий сніг засипав усе враз,
а там, під сонцем, трави ще зелені.
З одного боку – ще зима,
а з іншого – весною пахне,
і мрія в нас усіх одна:
хай сонце світить і не гасне.
Дорога нас веде туди,
де мир живе і Перемога,
не зупиняйся, прямо йди,
то вірний шлях, твоя дорога.

Люблю Україну понад усе!
23.12.2022

А дощ наспівує мелодію сумну,
вже другий день вмиває мої вікна,
змий, дощику, з життя страшну війну,
зізнаюся, це мрія заповітна.
Змивай, змивай всі біди, горе, сум,
нехай розквітне сад на попелищі
та вигравай краплинами прозорих струн
і ноти вибирай щораз найвищі.
Вмий нашу землю, рідний, від війни,
а сонце хай зігріє її зранку,
хай проженуть війну буйні вітри,
зустрінем Перемогу на світанку.
То буде найомріяніший день,
чекаю, очі свої продивилась,
я вірші написала для пісень,
прошу, щоб Перемога не барилась.
А дощ задумався, спинився, наче стих,
вже виплакав до решти свої сльози,
лиш залишив по собі кришталевий блиск,
що робить обнадійливі прогнози.

Люблю Україну понад усе!
25.12.2022

Я пам'ятаю татові слова
й молитви мами добре пам'ятаю,
як ми чекали у дитинстві всі Різдва,
я дотепер цю радість відчуваю.
Колядувати йшли попід хати,
а газди нам давали в жмені гроші,
то в основному були копійки,
ми тішились, бо мали дні хороші.
То найцінніші були дні й саме Різдво,
там тато й мама, ми малі, ялинка,
колядувало в нас тоді усе село,
казковою була кожна хвилинка.
Різдво дитинства в серці бережу,
цей спогад й нині ще мене бентежить,
я скарбом цим горджуся й дорожу,
він ввесь мені до крапельки належить.
Різдво, дитинство, Коляда ... і без війни,
то була справжня казка, тільки десь пропала,
тепер, на жаль, приходить лише в мої сни,
та з серця я її й на мить не відпускала.

Люблю Україну понад усе!
25.12.2022

Я вітаю тебе і себе,
я вітаю свою Україну,
рік минає: веселе й сумне
супроводжує кожну родину.
Що веселе? Господнє Різдво!
А сумне, на жаль, з лютого тисне,
вибухає, як з пляшки іскристе вино,
і тече, ніби кров, на життя наше чисте.
Рік минає і сумно мені:
Перемога чомусь не приходить,
скільки воїнів вже полягло на війні,
скільки кожного дня ще відходить...
Не прийде з них ніхто до святого стола,
до святої куті на Святвечір,
мати сина чекатиме, батька – донька,
сумно буде дорослим й малечі.
А тоді, коли зірка на небі зійде,
всі тихенько помоляться Богу,
мати сина згадає, батька хтось пом'яне,
їм подякуєм за Перемогу.
Перемога, підказують зорі, прийде,
неодмінно, не за горами,
пам'ятай лише тих, хто тебе і мене
захищав в боротьбі з ворогами.

Люблю Україну понад усе!
26.12.2022

У тебе, рідна, надзвичайна врода,
твоя краса затьмарює весь світ,
таке привабливе твоє єство, твоя природа,
летиш так високо, такий стрімкий політ.
Я зачарована тобою, Україно,
непереможна ти, нескорений народ,
ти йдеш вперед цілеспрямовано, невпинно,
долаєш мужньо долі кожний поворот.
Ти навіть в темряві знаходиш сяйво світла,
втрачаєш – ще сильнішою стаєш,
ти ще вродливіша, ще більше ти розквітла,
ти, наче фенікс, з попелу встаєш.
І ми з тобою теж сильніші стали,
так гордо відвойовуєм своє
і мріємо, щоби часи настали,
коли ти скажеш: Перемога є!
А ми в очах твоїх надію бачим,
ти непохитно віриш: мир прийде,
ми ворогу ніколи не пробачим,
заплатить він сторицею за все.
Сьогодні сонце в небі усміхнулось,
а я у відповідь всміхнулася йому,
так хочеться, аби біда минулась,
щоб рік наступний подолав війну.

Люблю Україну понад усе!
28.12.2022

Не підпускай зневіру навіть в сні,
не опускай ніколи руки,
тим паче, у часи війни,
коли тривоги, втрати і розлуки.
Коли неправда навкруги,
коли на фронті хлопці гинуть,
а тут свої є вороги,
крадуть зухвало, без упину.
Коли згорьована вдова
з дітьми сідає до вечері,
кладе тарілку край стола
і слухає, чи рипнуть двері.
За сином мати душу рве,
“язик” ворожий серце крає,
коли ж до тебе вже дійде,
що все чуже тебе ж вбиває?
Ти українською заговори,
щодня молись і дякуй армії та Богу,
і всі молитви, які знаєш, прокажи,
та свято вір у нашу Перемогу.
То ж змінюйся, інакше – ти чужий,
не український, раз не знаєш мови,
це твій обов’язок святий,
і не шукай у сотий раз відмови.

Люблю Україну понад усе!
28.12.2022

А грудень тішить днями, як у казці,
даровані, в народі кажуть, Богом дні,
завдячуєм природі, Божій ласці
за цю красу у цій страшній війні.
Легкий мороз, і сонце в синім небі,
довкола тихо – враз сирени свист,
десь в храмі Служба правиться, іде молебень,
щоб з нашої землі пропав рашист.
Пропав навіки, згинув у безодні
й не повертався більше ні на мить,
нас не злякають плани його жодні,
сильніше злість в серцях наших кипить.
Відбій тривоги, на душі неспокій,
спинила мене гілочка весни,
то символ мужності у боротьбі жорстокій,
що додає всім сили і снаги.

Люблю Україну понад усе!
29.12.2022

Летять ракети прямо у вікно,
війна-нахаба розпустила руки,
нас Бог рятує і робота ППО,
заплатиш, вороже, за біди й муки.
За покалічене і втрачене життя,
за вбитий спокій і украдене дитинство,
за те, що мусимо шукати укриття,
ти згинеш, вороже, за скоєне злочинство.
А в Україну повернётся мир,
засяє сонцем в небі Перемога,
запам'ятай нарешті: нездоланні ми,
лише без тебе в нас омріяна дорога.
Лише без тебе в нас цвістиме сад,
без тебе прилетять до нас лелеки,
без тебе листопад і снігопад,
без тебе, ти в минулому, далеке.

Люблю Україну понад усе!
30.12.2022

Останній день старого року добігає,
в душі доволі різні відчуття,
він так багато в нас забрав, нехай минає
й дає надії на нове життя.
Він нас зробив сильнішими з тобою,
він показав, що найдорожче в світі – мир,
так, з лютого не мали ми спокóю,
втрачали разом, разом далі йшли.
Ми так багато в цьому році пережили,
воєнний рік, кривавий рік, тяжкий,
ми сумували, плакали, тужили,
ми день у день долали шлях складний.
Цей рік війни запам'ятає кожний,
хтось проганяє і його кляне,
нехай наступний буде переможний
і в Україну мир нам принесе.

Люблю Україну понад усе!
31.12.2022

З тривоги рік Новий розпочинає хід,
у новорічну ніч звучать сирени,
коли святкує, торжествує цілий світ,
ми молимося за Україну і за себе.
Бажання загадали всі одне:
мир, Перемога, Україна вільна,
рік двадцять третій все нам принесе,
потрібна боротьба щоденна, спільна.
Ми молимося до Бога, всіх небесних сил,
а небо в відповідь нам посиляє знаки,
вже дуже швидко в Україні запанує мир,
такий народ, як ми, нікому не здолати.
Розмалювало небо нині настрій наш,
ми вперто боремось за Україну рідну,
всі кольори зібрало у один пейзаж:
там Перемоги постать бачу гідну.

Люблю Україну понад усе!
01.01.2023

Там, де пройшла війна, розквітне пишний сад,
ми в ньому навесні гуляти будемо з тобою,
а восени прийдем дивитися на жовтий листопад,
під мирним небом будем йти неспішною ходою.
Щасливі всі навколо без війни,
все буде дихати прекрасним миром,
радітимуть із нами гори та ліси,
світитиме нам сонце з неба щиро.
Я мрію про таку щасливу мить,
вона мені вже навіть в сні приходить.
все, що боліло, швидко відболить,
все, що тривожило, хай більше не тривожить.
Ми пам'ятати будемо усіх,
хто віддавав життя за Перемогу,
нас визволяв, себе ... не оберіг
і в небо вибрав шлях-дорогу.
Ціна висока: бережи
себе і Україну нашу рідну,
життя прекрасне, дорожи
і боротьбу тримай ти гідну.

Люблю Україну понад усе!
03.01.2023

Дуже сіро, без сонця, похмуро,
дуже сумно, війна іде,
дуже сильно враз вітром війнуло,
дуже вірю, що все мине.
Дуже-дуже надіюся, мрію,
дуже прошу, щоб мир прийшов,
дуже щиро тоді я зрадію,
дуже хочу, щоб гріла любов.
Дуже-дуже, сильніш не буває,
дуже, враже, ти нам набрид,
дуже прагне народ мій, бажає,
щоб навіки ти, вороже, зник.
Дуже швидко розступляться хмари,
дуже високо сонце зійде,
дуже прикро, що хтось без пари
дуже віддано й досі жде.
Дуже-дуже, так дуже треба,
дуже-дуже, до краю, без меж
дуже синього мирного неба,
Україно, ти будеш, авжеж!

Люблю Україну понад усе!
04.01.2023

Щось розвіявся вітер сьогодні і вчора,
розгулювся так сильно, навіював страх,
він війну відганяв, що вирує довкола,
вій же, вітре, розвій з України цей жах.
Вітер ніби почув нас, розгніваний шибав собою,
не встигав відпочити, порядок хотів навести,
вимітай, вітругане, ворогів з України мітлою,
замітай їх навіки погані ворожі сліди.
Ми готуєм кутю до Святої сумної вечері,
хай прийде в Україну у кожную родину Різдво,
не усі дочекались ... вітер стукає тихо у двері
й заглядає до тебе й до мене в вікно.
Сходить перша зоря, всі в молитві до Господа Бога,
цьогорічне Різдво має присмак гіркої війни,
просим всі, щоб прийшла довгождана до нас Перемога,
землю нашу від ворога, Боже Всевишній, звільни.

Люблю Україну понад усе!
06.01.2023

А місяць десь з-за хмар у небі темнім
так ясно сяє, поглядом п'янить,
так неспокійно нам в житті буремнім,
тривожно кожен день і кожна мить.
А все тому, що йде війна і гинуть люди,
змінено ритм ще з лютого життя,
нема тепер в нас спокою, бо всюди
від ворога шукаємо надійне укриття.
Але якщо у темнім небі місяць ясно сяє,
то наш незламний дух засліпить вщент війну,
нехай слід ворога із рідної землі щезає,
ми перегорнемо історії сторінку цю сумну.
А місяць-красень в небі розкошує,
а ми господарюємо у себе на землі,
ти не чекай, що хтось тебе врятує,
перемагає той, хто бій веде у боротьбі.

Люблю Україну понад усе!
09.01.2023

Усе не так

Усе не так, бо січень без морозів,
Різдво без снігу, краще б без війни,
усе не так, бо не таких прогнозів
чекали ми і влітку, й восени.

Усе не так: зима не снігом тішить
і не малює пензлем на вікні,
і сонце десь сховалося, не ніжить,
ідуть, на жаль, воєнні сірі дні.

Усе не так, не так усе і крапка,
усе змінилося довкола, навкруги,
і не розгадана ніким одна загадка:
кого “асвабаждають” вороги?

Не так усе, і все вже так не буде,
але і так не може бути теж усе,
ніхто нічого і ніколи не забуде,
нехай весна нам Перемогу принесе.

Люблю Україну понад усе!

10.01.2023

А під Донецьком гинуть хлопці,
прекрасні хлопці – наші земляки,
а у Карпатських горах, Буковелі, досі
пирують із Донецька “чуваки”.
Чому? Іди на фронт, ти ж українець,
чому не борешся за рідний край,
ти збоку виглядаєш, як чужинець,
іди у бій та Україну захищай.
Ти звик так, мови відцурався,
за тебе має хтось прощатися з життям,
ти думаєш, що в горах заховався,
і користуєшся надійним укриттям?
Карпатські гори мають пильні очі,
Карпатські гори вуха мають теж,
тут видно добре навіть серед ночі,
що робиш ти, чим дихаєш й живеш.
Карпати кожен день ховають хлопців,
а ти в Карпатах заховався сам,
тепер твоя дорога до окопів,
воюй, то твій обов’язок, затям!

Люблю Україну понад усе!
11.01.2023

Життя розбито на шматки дрібні,
ні склеїти, ні зшити не виходить,
десь загубилися щасливі наші дні,
і мир далекими шляхами бродить.
Таке посічене і пошматоване життя,
якесь обкрадене, обірване, воєнне,
але пульсує кров і є серцебиття,
життя продовжує своє буття щоденне.
Збирається до бою із останніх сил,
не покидає його віра та надія,
іде на фронт і у глибокий тил,
не зупиняється, бо є у нього мрія.
Сягає поглядом далеко, аж за край,
торкається так ніжно небосхилу,
життя таке прекрасне, пам'ятай,
живи і бережи кожну хвилину.

Люблю Україну понад усе!
14.01.2023

А чорний ворон в'їдливо так криче,
бо відчуває, що несе війна,
Дніпро сьогодні тяжко стогне, плаче,
столиця теж стоїть сумна-сумна...
Чому той ворог-нелюд має жити,
а ми в тривозі, під страшним вогнем?
Ми мусимо його таки добити
і словом, й ділом, і мечем.
Розстріляний учора ще один будинок,
а в ньому попрощалось не одне життя,
той ворог заслуговує на смертний вирок,
нехай іде він якнайшвидше в забуття.
Ти вистоїш, моя прекрасна Україно,
розправиш крила і злетиш увись,
ми переможемо і неодмінно
ще буде краще в Україні, як колись.

Люблю Україну понад усе!
15.01.2023

То буде переможна вже весна!

Коли вже так, що слів не вистачає,
душа болить, злість б'є аж через край,
на всі питання відповідь: війна триває,
ти поглядом небесну синь впіймай.
Тобі полегшає, краса нас всіх врятує,
додасть нам сили, віри, сподівань,
ця формула уже віки працює,
переконайся і зроби це без вагань.
Ти зцілиш свою душу, то прекрасні ліки,
синь неба заворожує, така краса,
прийде весна, збігатимуть струмки у ріки,
запам'ятай: то буде переможна вже весна.
Живи, у серці збережи надію,
у пам'яті – Героїв імена,
у синє небо подивись і прошепчи: я вірю, –
все буде Україна, сумнівів нема.

Люблю Україну понад усе!

15.01.2023

Схаменіться, війна в Україні,
не влаштовуйте пишних забав,
той, хто вбитий, лежить в домовині,
найдорожче за всіх нас віддав.
Не на часі банкети, гуляння,
коли зранена стогне земля,
що за серце у тебе, що за дике бажання
веселитись, коли плаче країна твоя?
Не ганьбися, на мить зупинися,
що не ясно, жахлива війна,
хтось на фронті, хтось в тилу залишився,
зараз вся Україна в жалобі, сумна.
Подивися ти в очі своїй Україні
і побачиш там смуток, скорботу, журбу,
очі дуже сумні, у сльозах очі сині,
та у погляді все ж я надію ловлю.

Люблю Україну понад усе!
16.01.2023

Україна каже: нездоланні ми!

Дмитрики, Максими, Петри, Василі,
хлопці синьоокі гинуть на війні,
кароокі хлопці тяж ідуть з життя,
лиш би Україна вільною була.
Серце ритм втрачає, зболена душа,
мати знов ридає, сина вже нема,
ой, ти, клятий враже, щоб ти зник з землі,
Бог тебе накаже за життя людські.
Виплакала сльози Україна всі,
бо смертельні дози кожен день в душі,
хтось летить у небо, залишає світ,
Господи, він ще би жити довго міг.
Ти за все заплатиш, вороже, згниєш,
нам на землю станеш – живим не втечеш,
згинеш, лютий враже, запанує мир,
Україна каже: нездоланні ми!

Люблю Україну понад усе!

17.01.2023

Знов удар, знов трагедія, знов загибли,
огорнула біда на цей раз Бровари,
починався лиш день, ще сніданок з'їсти не встигли,
Боже, біди від нас в інший бік відведи.
Небо наче щось знало, палала червона заграва,
насторожливо так подавало нам знак і сигнал,
а земля не пускала життя, до грудей пригортала,
не змогла врятувати, обірвалось, злетіло до хмар.
День продовжує шлях, дуже свіжі відкрилися рани,
там, де зранку життя прокидалось, завмерло усе,
хтось на день мав розписаний графік і плани,
все зруйновано, вітер мрії розбиті у небо несе...

Люблю Україну понад усе!
18.01.2023

Сідало сонце, день махнув рукою,
а я у відповідь лише всміхнулася йому,
щемливий спогад залишав він за собою,
день поспішав, його уже не здожену.
Прощався, залишав на згадку слід у серці:
комусь тривожний, комусь теплий слід,
за ним стоїть наступний день у черзі,
чекає терпеливо вже на свій прихід.
Так непомітно день за днем спливає,
здається, вчора ще були малі,
у пам'яті дитинство ніжно виринає,
життя біжить, короткі в ньому дні.
Ти бережи життя, цінуй кожную хвилину
і день у день надійся, вір, люби,
не допусти, щоб рідну Батьківщину
у тебе відібрали вороги.
Ти кожен день моли за неї Бога
і дякуй тим, хто день і ніч в бою,
прийде до нас велична Перемога,
врятуємо країну ми свою.

Люблю Україну понад усе!
20.01.2023

Сніг замете навік ворожий слід...

Не забілити навіть снігом білим
тих бід і втрат, що принесла війна,
сьогодні білий сніг мені здавався сірим,
не тішила мене чомусь його краса.
А сніг хотів мене хоч трохи звеселити,
так пишно навкруги усе вкривав
й відверто говорив: нам треба жити
і настрою мені потрохи додавав.
Я озирнулася: навколо біло-біло,
така пухнаста, біла заметіль,
в душі моїй по вінця наболіло,
сніг заглядав до мене звідусіль.
Я зачарована стояла, біла казка
мене у гості запросила, інший світ,
в нас Перемога буде, в ворога – поразка,
сніг замете навік ворожий слід.

Люблю Україну понад усе!
21.01.2023

Ти знову мирно, Україно, заживеш!

Тримається, стоїть, не впала на коліна,
вже одинадцять місяців так мужньо йде вперед,
моя прекрасна синьо-жовта Україна
змінити сукню на важкий бронежилет.
А замість квітів у руках тримає зброю
і пишні коси заховала під шолом,
веде народ свій мужньо за собою
великим містом і малим селом.
Все вберегти, а ворога прогнати
ми змушені, та шлях цей непростий,
щодня летять ракети і гранати,
ми б'ємо ворога щодуху і щосил.
Ще трохи й ти розпустиш жовті-жовті коси,
й найкращу в світі сукню одягнеш,
прийдуть спокійні ночі, ранки, срібні роси,
ти знову мирно, Україно, заживеш!

Люблю Україну понад усе!
23.01.2023

А Україною іде страшна війна:
непрохана, приперлася зненацька
і зруйнувала нам, скалічила життя,
така потворна, дика і хижацька.
Нахабно заглядає в кожен кут,
краде, руйнує, нищить, убиває,
хто їй дозволив газдувати тут,
чому на нашу землю зазіхає?
Волочиться ще з лютого, набридла всім
і стукає у кожні двері, в кожную хату,
така підступна, як у небі чистім грім,
ненавиджу її гидку, пихату.
Зітлієш скоро, згинеш, пропадеш,
сконаєш, зайдо, назавжди, навічно,
те, що шукаєш, вже ніколи не знайдеш,
закінчиш шлях, надіюся, трагічно.
А після тебе все розквітне, оживе,
заграє мир і заспіває Перемога,
життя налякане прокинеться, і поведе
до щастя нас омріяна дорога.

Люблю Україну понад усе!
24.01.2023

Так сумно, кожен день ховаємо Героїв,
їдуть вони від нас в далекі небеса,
що ворог на землі моїй накоїв,
у небо відлітає вся її краса...
Найкращі покидають землю, найсильніші,
з портретів дивляться на нас усміхнені усі,
такі обличчя юні, мужні, найсвітліші,
уклін низький вам, наші рідні, дорогі.
А душу огортає гіркий біль і чорний смуток,
й водночас гордість переповнює серця,
ненависті та люті назбирався цілий жмуток,
аж через вінця розливається страшна війна.
Не збожеволіти від горя та розпуки,
знайти у собі сили далі йти
й нізащо не віддати землю в чужі руки,
немає іншого шляху – лише перемогти.

Люблю Україну понад усе!
25.01.2023

Немає більше ані сліз, ні слів...

Так, так, я теж уже не маю слів,
мовчу, а погляд мій у синє небо,
шукаю відповідь у всіх богів:
чому, за що, кому це треба?
Немає більше ані сліз, ні слів,
все виплакали, та не все сказали,
втрачаємо найкращих доньок і синів,
що рідну Україну захищали.
Як далі жити? Відповідь одна:
лиш не здаватися, дійти до Перемоги,
за себе і за тих, кого забрали небеса,
у нас немає тепер іншої дороги.
Десь раптом по щоці скотилася сльоза,
слова нарешті знову віднайшлися,
в душі моїй іде страшна гроза,
докупи всі мої жалі зійшлися.
Вгамуйтеся, не зараз, відійдіть,
дорогу дайте сонячній надії,
тривоги теж від мене нині заберіть,
залиште тільки переможні мрії.

Люблю Україну понад усе!
26.01.2023

Чекаю перших квітів з нетерпінням...

Сирена знову розірвала тихий ранок,
тривожно, неспокійно на душі,
такий чудесний Бог давав світанок,
а ворог зруйнував чергові плани всі.
Вбиває, обкрадає нашу долю,
на найцінніше зазіхає, на життя,
та я тобі ніколи, враже, не дозволю
убити в собі найдорожчі почуття.
Не зможеш ти зламати нашу волю,
нема таких ракет у тебе і гранат,
приніс багато ти нам горя й болю,
повернешся з поразкою назад.
Чекаю перших квітів з нетерпінням,
чекаю на прихід післявоєнної весни,
на тихі ранки, на казкові надвечір'я,
чекаю, вороже, щоб зник ти назавжди.

Люблю Україну понад усе!
26.01.2023

Їй обрізали крила,
вона більше не зможе літати,
та у неї є сила,
щоб піднятись і йти воювати.
Гордо глянула вгору,
розправила спину та плечі,
всю красу неозору
обіймає засмучений вечір.
Заспокоює, ніжно голубить,
до грудей все міцніш пригортає,
з вітром відчай розгубить,
може, трохи вона задрімає.
Ніч до нас повернула,
і вечір пірнув у безодню,
ти вже майже заснула,
в небі видно зірку самотню.
Відпочинь трохи, рідна,
дуже треба нам сили,
щоб з весною розквітла
ти, твої вишні та сливи.
Щоб могла знову жити,
знов літати й співати,
мусиш все пережити,
щоб весни дочекати.

Люблю Україну понад усе!
27.01.2023

Тобі тривожно, страшно, гірко, плачеш?
Це не допоможе, так не відболить,
ти так проблеми, знаю, не розв'яжеш,
це ще сильніше душу роз'ятрить.
Немає сонця, йде війна, жахливі втрати,
що буде далі, жити як, де взяти сил?
Не маєш права ти на долю нарікати,
бо в час війни важливим є і фронт, і тил.
Вставай, іди, прокинься, годі нити,
перемагає той, хто бореться, не спить,
і не чекай, що хтось за тебе має все зробити,
щоденно наближай до Перемоги мить.
І ти побачиш, як розжене сонце хмари,
розквітне все навколо, оживе,
згадаємо Героїв, що життя віддали,
та пам'ять у серцях про них живе.
В твоїх руках усе, не розірви намисто,
не розгуби, що назбиралось за роки,
там пісня мамина, молитва, там дитинство,
там вишиті сорочки й рушники.
Там доля нашої з тобою України,
там радісні, веселі і трагічні дні,
ти збережи усе до крихти, до краплини,
там скарб, дарований тобі й мені.

Люблю Україну понад усе!
28.01.2023

Чекаю лютого, бо після нього вже весна,
надіюся, що переможна, повоєнна,
я дуже вірю, що закінчиться війна
і запанує у душі весна щоденна.
Ми будемо радіти, я і ти,
що дочекалися, змогли, перетерпіли,
що знов побачимо, як зацвітуть сади,
що все пройшли з тобою, що зуміли.
Яке то щастя, що нема війни,
нема тривоги і не летять ракети,
а в мирнім небі наші літаки
такі красиві й сильні, як атлети.
Найбільше щастя в мирному житті,
там, де шумлять поля пшениці й жита,
де сонячні проміння золоті,
й дорога без війни для всіх відкрита.

Люблю Україну понад усе!
29.01.2023

Так завіяло вітром,
засипало снігом,
залило дощем,
загубилося щастя,
закотився десь спокій,
і ніяк не знайдем.
Ніби й снігу не густо,
і дощі зупинились,
вітер теж давно стих,
а щасливі хвилини
у світах забарились,
хтось сховав нас від них.
І украдене щастя блукає далеко,
відбилось від рук,
де ж ти, наша безпеко,
де твій праведний дух?
Повертайтеся додому,
звеселіть нашу душу,
принесіть нам тепла,
заберіть від нас втому,
місяць лютий надворі – пора!

Люблю Україну понад усе!
01.02.2023

Сама собі складу для себе казку
про біле й чорне, про добро і зло,
про мир і про війну, тематику контрастну
я виберу про те, що є і що було.
У казці буде дуже гарна Героїня,
і, звісно, найщасливіший кінець,
там буде сила духу і терпіння,
а хто прослухає її, той справжній молодець.
Я розкажу у казці про Героїв,
про їхні подвиги, звитяги, боротьбу,
про силу слова, що сильніша зброї,
про радість розкажу і про журбу.
А ще про лютий розкажу обов'язково,
що тільки завітав, але тривав давно,
лише у казці так буває загадково,
та нам, на жаль, із ним торік не повезло.
Ну що ж, надію маємо на цьогорічний лютий,
нехай він прожене війну від нас,
бо перед нами має борг тяжкий і незабутий,
прискорюй, лютий, Перемоги час.

Люблю Україну понад усе!
03.02.2023

Ти вкотре теж запитуєш: Чому?
І я щоразу ставлю те ж питання:
чому ми маємо з тобою цю війну?
Немає відповіді, є розчарування.
Таких “чому” у мене защораз
назбирується “енна” кількість,
та дуже вірю, що прийде той час,
коли отримаємо відповідь на більшість.
Тобі й собі наказую: живи
і за життя тримайся дуже міцно,
ми вже за крок від переможної весни,
цей шлях пройти нам треба героїчно.
Сьогодні з неба білий-білий сніг
забілює такі глибокі рани,
якби він тільки, білосніжний, зміг
замести чорний слід за ворогами!

Люблю Україну понад усе!
04.02.2023

Зима навколо, як колись, в дитинстві,
така пухнаста, біла, ніжна і легка,
така красива, ніби на картинці,
так вміло взяла в руки всі свої права.
Сьогодні я була в гостях у казки,
зимова казка, дивовижний краєвид,
хотілося забути всі тривоги і поразки,
встеляв мені дорогу білий-білий оксамит.
Ішла я тихо і вона зі мною поряд,
мовчали, думали про те саме,
я враз спіймала її пильний погляд,
вона казала, що це все мине.
Я так багато в неї мала розпитати,
я зачаровано дивилась їй услід,
мені так захотілось з нею політати,
та мої наміри вмить обірвав лапятий сніг.
Сніг з гілки зсунувся мені під ноги,
припорошив ледь-ледь лице, торкнувся ніжно вій,
я усміхнулася, розвіялись тривоги,
і залишилось місце для прекрасних мрій.

Люблю Україну понад усе!
05.02.2023

По-іншому усе, по-іншому вже майже рік,
по-іншому живе моя країна,
ми ще купалися у щасті всі торік,
сьогодні замість щастя – рана і руїна...
По-іншому усе, усе не так,
усе життя зіпсув нам клятий ворог,
та не здолати нас йому ніяк,
це ми зітремо його швидко в порох.
Мороз і сонце, лютий і війна,
такі контрасти у душі й довкола,
лише боротися, по-іншому нема,
змінився світ, та й ми не ті, що вчора.
Везуть Героя знову у село,
схиливши голову, сумує Україна,
такий тягар в душі, аж вибухає зло,
найкращим шану віддає моя країна.
По-іншому усе, по-іншому живеш і ти,
по-іншому, бо йде війна в країні,
нема по-іншому, лише перемогти,
це і бажання, і завдання нині.

Люблю Україну понад усе!
09.02.2023

Світає, день новий народжує моя земля,
такі шедеври вимальовує природа,
пускає перший промінь сонячна стріла,
мороз і сонце – надзвичайна врода.
Благословляє Бог прекрасну мить,
цілує сонце ніжно гори і долини,
а в небі голубому аж дзвенить,
виблискують грайливо кетяги калини.
Краса врятує цей доволі грішний світ,
уб'є війну, поверне мир в простори,
весна уже готує переможний хід,
зрадіємо нарешті ми, ліси та гори.
Ти переможець, мій народе, честь, хвала,
ціна висока дуже, до самого неба,
там моляться і теж виборюють права,
борімся до кінця, і буде все як треба.

Люблю Україну понад усе!
10.02.2023

Учора розривали день страшні тривоги,
коли сходило сонце, вже лунав сирени звук,
лиш усміхнулося проміння на засніжені дороги,
знов розітнув повітря той нестерпний гук.
Коли вечірнє сонце оглядало краєвиди,
сідало відпочити – вкотре свист сирен,
не зможе ворог нас ніколи підкорити,
так болісно обстрілює такий чудесний день.
Стомився день, ніч опустила темні штори,
розкішний місяць в небі засвітив,
повільно оглядав усі земні простори,
якби ж ти, місяцю, війні дороги перекрив.
Пильнує місяць нас, оберігає,
володар ночі, неба, захисник,
одне у нас бажання, й він це знає,
щоб ворог із землі навіки зник.

Люблю Україну понад усе!
11.02.2023

Сьогодні тихо відпустив мороз,
мені запахло десь весною,
ще сніг, ще лютий, ще зими прогноз,
а ми готуємося до тепла з тобою.
Весна уже планує свій прихід,
спаковує валізи у дорогу,
ще трохи – скресне крига, і розтане лід,
ми зустрічати будем Перемогу.
Ще день чи два, з зимою стрінеться весна
і забере права у свої руки,
зійдуть сніги, закінчиться війна,
відступлять всі тривоги і розлуки.
Збігатимуть із гір дзвінкі струмки,
у гнізда прилетять лелеки,
прекрасні думи мої, думоньки, думки,
летіть весні назустріч в край далекий.
Нехай почує нас і принесе
очікуваний мир і Перемогу,
нехай війну навіки прожене
і встелить квітами в майбутнє нам дорогу.

Люблю Україну понад усе!
12.02.2023

Тривожить дуже несправедливість:
хтось гріє руки на війні,
використовує можливість,
а інший гине в боротьбі.
Де у людей поділась совість,
як можна красти в час війни?
Це не банальна випадковість,
корупція в момент біди.
Неприпустимо: гинуть мужні хлопці,
а ці ... так підло дурять свій народ,
хтось поле бою покидає у одній сорочці,
а хтось пакує долари в комод.
Як дозволяємо це, люди, що є з нами?
Життя безцінне віддають сини,
а ці крадуть – страшний сюжет у драми,
й немає, кажете, тут нашої вини?
О, як ми з вами завинили,
що дозволяємо і бачимо усе,
а з “язиком” ворожим вже немає сили,
до мови рідної ніяк не наведе.
Змінісь, не будь байдужим, то твоя країна,
не віддавай лише її і не продай,
якщо всі разом, переможе Україна,
люби і захищай свій неповторний край.

Люблю Україну понад усе!
13.02.2023

А ми закохані з тобою в Батьківщину,
без неї в нас немислиме життя,
у серці маємо любов до неї щиру,
нас переповнюють прекрасні почуття.
Так дуже-дуже любимо її, як мати – сина,
як сонце – небо, як трава – росу,
як вітер – поле, як луги – калина,
як батько любить донечку свою.
Таку любов нікому і ніколи не здолати,
таку любов ніхто й ніде не відбере,
її не зможуть жодні “гради” обстріляти,
до Перемоги нас усіх вона веде.
Любове наша, Україно рідна,
сильніша ти від ворога, він програє,
міцна, як криця, хоч така тендітна,
непереможна ти, бо ми у тебе є.
У тебе – ми, а ти – у нас, у цьому наша сила,
ми нерозлучні, як ріка й вода,
як гори і ліси, ми, як пташині крила,
в нас кров одна і Перемога теж одна.

Люблю Україну понад усе!
14.02.2023

Все ближче до весни, а значить – до тепла,
до сонця, довших днів і до цвітіння квітів,
до Перемоги, на яку чекає так моя земля,
до здійснення всіх мрій, всіх задумів і заповітів.
До миру, до спокійного життя,
без ворогів, без воєн, без тривоги,
в душі у мене – переможні відчуття,
не підведіть мене, мої шляхи-дороги.
Вже майже рік торуємо воєнний шлях,
такий тяжкий, тернистий, дуже довгий,
ми загубили так багато у страшних боях,
забрав життя найкращих ворог кровний.
Все ближче до прекрасної весни,
сьогодні зустріч в неї із зимою,
подальше від потворної війни,
до миру ближче, переможемо з тобою!

Люблю Україну понад усе!
15.02.2023

Хтось порушив наш спокій,
здригнулися гори від гніву,
хтось у битві жорстокій,
хтось сидить й попиває текілу.
Хтось останнє віддасть,
хтось ховає маєтки і статки,
хтось і зрадить тебе, і продасть,
воювати не має і гадки.
Хтось накликав війну,
бо роками був просто байдужим,
притягнув нам біду
і до бою не рветься він дуже.
Ще й ворожий “язик”,
як гранати, в повітря пускає,
бо він, бачте, “прівик”,
а наш воїн за нього вмирає.
Чорно-біле навколо кіно,
чорно-білі відтінки в країні,
чорна ніч, білий день, чорне тло
розмалює весна в жовто-сині.

Люблю Україну понад усе!
16.02.2023

Сині очі розплющило небо сьогодні,
сині-сині, як море, та дуже сумні,
загубився мій погляд у небесній безодні,
я шукаю там мир і отруту війни.
Я люблю небо, блакить неозора
обцілює ніжно простори земні,
таємниця у небі якась загадкова,
небо силу щоденно посилає мені.
Небо просто розкішне, вселяє надію,
неосяжне, безмежне, широке, як степ,
небо, вірю й надіюсь, здійснить мою мрію,
небо сонцем засяє і мир принесе.
Знає небо і бачить усе, добре чує,
так багато забрало небо в лоно своє,
зупини нам війну, нехай мир запанує,
хай земля знов відчує твоє, небо, плече.

Люблю Україну понад усе!
17.02.2023

Я прислухаюся тихенько до весни,
вона вже робить свої перші кроки,
співають по-весняному в садах птахи,
ще трохи й зашумлять дзвінкі потоки.
Весна до берегів чимдуж пливе,
і березень спішить мерщій до тебе,
вже незабаром все довкола оживе,
ти запроси свою весну до себе.
Нехай зустрінуться навесні мати й син,
хай дочекаються на батька малі діти,
нехай ніхто не залишається один,
закінчиться війна – ми будемо радіти.
А ця пора, повір мені, прийде,
все буде саме так, як я сказала,
світитиме нам в небі сонце золоте,
я вірила в цю мить, і що настане – знала.
Весну чекаєш ти, після зими чекає сад,
чекають усі ріки, гори і долини,
а той, хто у руках тримає автомат,
воює, щоб весна прийшла до України.

Люблю Україну понад усе!
18.02.2023

Величне сонце починає день новий,
пусти його до себе, відчини всі вікна й двері,
нехай летить до тебе його промінь золотий
і зігріває наші дні, сумні і невеселі.
Як гордо підіймається, ніби іде на трон,
така величність в ньому, сила, воля,
торкається промінням навіть до святих ікон
і з нами молиться, щоб усміхнулась доля.
До сонця тягнеться натомлена земля
і зранена душа моєї України,
не пошкодуй нам, сонечко, свого тепла,
а ворога ти прожени, нехай навіки згине.

Люблю Україну понад усе!
19.02.2023

Боліло, так дуже боліло, терпіла,
не гоїться рана, на жаль, дотепер,
ненависть і лють у душі накіпіла,
та дух ще сильніший, живе, не помер.
Боліло, у серце стріляли, та марно,
ще й світло забрати хотіли, дарма,
нам сонце світило і гріло так гарно,
не вб'єш мене, зброї такої у тебе нема.
У тебе і розуму, й сили в нестатку,
дивуюся дуже, як терпить Господь?
Збирає, напевно, гріхи від початку
і знищить навіки і кров твою, й плоть.
Я вистою, зможу, я сильна і горда,
розправлю знов крила і ввись полечу,
країно моя, дорога, непоборна,
лише Перемога, геть кляту війну!

Люблю Україну понад усе!
20.02.2023

Перші квіти – буде весна,
перші квіти – наші надії,
перші квіти – згине війна,
перші квіти – вісники мрії.
Наше бажання – весна без війни,
весна без ракет, без гранат і без крові,
буде усе, бо відважні сини
до Перемоги стояти готові.
Дякуєм, хлопці, за квіти весни,
за те, що даєте можливість жити,
за ваші недоспані ночі, обірвані сні,
за те, що країну змогли захистити.
До сонця так тягнуться квіти і ми,
весни переможної прагне країна,
земля прокидається після зими,
хай мирною буде кожна хвилина!

Люблю Україну понад усе!
22.02.2023

Минає рік...

Минає рік, як перші стріли в мир наш полетіли,
життя з тих пір зруйноване, обкрадене, слабке,
ми так багато втратили, та вірити хотіли,
що мир повернеться, а він блукає десь, не йде.
Хтось дуже сильно цей процес гальмує,
на бідах підло наживається, краде,
на крові нашого народу заробляє, світ дивує,
зганьбився як, утратив все святе.
Він відповість за це, лиш не втрачаймо віру,
настане судний день, прийде розплати час,
не підпускаймо в серце відчай і зневіру,
війну здолаємо, ще буде Перемога в нас.
Життя поранене ми швидко залікуєм,
зігріємо любов'ю, додамо тепла,
усе зруйноване ми згодом відбудуєм,
лишень би Україна вільною була.

Люблю Україну понад усе!

23.02.2023

Люблю...

Люблю, коли вітає сонце день новий,
коли виспівують птахи дзвінких мелодій,
коли землі торкається промінчик золотий
і ніжно виграє п'янкх рапсодій.

Люблю, коли у небі голубім
хмаринки витанцьовують пухнасті,
люблю, коли весна приходить у мій дім,
а навкруги життя купається у щасті.

Люблю, коли рясніє первоцвіт,
фіалки, проліски, підсніжники і крокус,
люблю, коли навколо квітне світ,
і все збирається у колоритний фокус.

Люблю, коли із гір біжать струмки
й зливаються внизу у повноводні ріки,
люблю, коли у гніздах є малі пташки,
то щастя, то найкращі в світі ліки.

Люблю, коли не дихає війна,
коли співає навкруги уся природа,
та оживає зранена і стомлена земля,
і розцвітає вся її прекрасна врода.

Люблю Україну понад усе!

25.02.2023

Такі надії маю на весну,
такі прекрасні в мене сподівання,
найосновніше – знищити війну,
найзаповітніше моє бажання.
Послухай, подруго, так буде краще нам усім:
тобі, мені, мільйонам українців,
нам треба, щоби мир вернувся у наш дім
й наказані були всі вороги й злочинці.
Розплакався дощем лютневий день,
він відчуває, що збігає лютий,
ти не засмучуйся, не плач лишень,
до березня вже погляд наш прикутий.
Затримались на гілці крапельки дощу,
виблискують на сонці сріблом, як легкі перлини,
дай, Боже, щоб не чути більше в нас плачу,
і щастя дай для мужнього народу України.

Люблю Україну понад усе!
26.02.2023

Мої загублені й розгублені воєнні дні та ночі,
не можу вас докупити позбирати я вже цілий рік,
такі засмучені й заплакані з тих пір у мене очі,
такий скалічений війною наш з тобою вік.
Чиєсь дитинство обірвалось на пів слові,
комусь убили старість, що тихенько йшла,
десь недоспівані лишилися колискові,
десь молодість підірвана у вічність відійшла.
Такий складний ми пережили рік воєнний,
так випробовувала нас усіх війна:
жага до Перемоги й бій щоденний
за Україну рідну, бо вона у нас одна.
Знов засипає нам зима стежки-дороги,
такий довкола білий-білий світ,
хай замете усі жалі наші й тривоги,
весна уже готує свій політ.
Так хочеться, аби весна здолала усі біди,
аби нарешті мир жаданий заспокоїв нас,
нехай ростуть усюди переможні квіти,
нехай весни пробудження приходить час.

Люблю Україну понад усе!
27.02.2023

Мій березень, мій місяць, зустрічаю,
така прекрасна довгождана мить,
з весною день сьогодні радо починаю,
вона до нас з обіймами спішить.
Пробудження в душі, в природі, Перемоги
найбільше прагнемо, нехай приходить мир,
в майбутнє без війни будуємо дороги,
найважчий шлях, надіюсь, вже пройшли.
Мій березень швидко поверне мирні весни,
я в березні колись зустріла перший день,
життя відродиться, навколо все воскресне,
видніється пори цієї переддень.
Мій любий березню, зігрій, здивуй, не згасни,
лиш Перемога, пам'ятай про це,
ми йдем з тобою вперто у контрнаступ,
війна набридла – мир понад усе!

Люблю Україну понад усе!
01.03.2023

Ти теж відчув у собі більше сил?
Весна їх нам дарує, це прекрасно,
благословляє наш відважний фронт і тил,
на допомогу нам прийшла і дуже вчасно.
Так, так, побачиш, то не та весна, що підведе,
ця не залишить нас самих на полі бою,
до Перемоги, дуже вірю, приведе,
уб'є війну своєю силою й красою.
Так легко дихає, такий чудесний в неї темп,
такі тонкі смаки і ніжні аромати,
такий приємний колоритний має тембр
і зброю у руках вміє тримати.
Надійна посестра у нас з тобою є,
весна прийшла, я, ти – то надпотужна сила,
ми відвоюємо усе, не віддамо своє,
бо Україна гідних доньок і синів зростила!

Люблю Україну понад усе!
03.03.2023

А мами так давно, на жаль, уже нема,
четвертий день весни завжди був мамин,
не вистачає, рідна, нам твого тепла,
сховався погляд назавжди під небесами.
У серці мама, в спогадах, у наших снах,
торкнутися б до рук хоча би на хвилинку,
лиш спомин крилами тріпоче, наче сизий птах,
і підганяє в небі подихом хмаринку.
То, мамо, знов весна, четвертий день,
ми пам'ятаємо тебе, ти з нами,
все, як колись, шкода війна лишень
псує життя усім нам до нестями.
Все буде добре, – чую мамині слова,
ми віримо тобі й небесним силам,
про тебе пам'ять, мамо, в нас завжди жива,
завдячуєм тобі, що вчила нас й ростила.

Люблю Україну понад усе!
04.03.2023

Зажурився місяць, не виходять зорі,
хмари затягнули все, наче рядном,
темно, але очі в місяця прозорі,
спокоем налиті, миром і добром.
Місяць, хмари ходять, як розкішні пави,
зорі десь далеко блимають вогнем
і беруть високі ноти, в дві октави,
ніч й весна – класичний, чарівний тандем.
Місяць сяйвом грає, звеселяє душу
і думки читає пошепки мої,
я тобі, зізнаюсь, тишу не порушу,
слухаю, що скажеш з висоти мені.
Місяць вдарив блиском, зорі заіскрились,
розступились хмари, в небі феєрверк,
загадай, щоб мрії кожного здійснились,
а вогонь у серці не згас, не померк.

Люблю Україну понад усе!
05.03.2023

Заплети весні у коси всі бажання
і прохання щирі поміж них вплети,
і додай найкращі наші сподівання,
жовто-сині повплітай їй кісники.
Заквітчай свою весну, свої надії,
розмалюй їх у яскраві кольори,
заплети весні у коси світлі мрії
і проси у неї мирної пори.
Попроси, щоб мати сина дочекалась,
щоб вернувся батько до своїх дітей,
щоб свобода й воля до нас поверталась,
щастя й Перемоги благай для людей.
Весна чує добре, зір прекрасний має,
повна сил, любові, віри і тепла,
навесні, побачиш, світло тьму здолає,
переможемо, знаю, сумнівів нема.

Люблю Україну понад усе!
08.03.2023

Приходь, веселко, все частіше в гості
і душі наші, рідна, звеселяй,
такі часи важкі у нас, непрóсті,
війна вбиває наш прекрасний край.
Приходь, красуне, розжени печалі,
дугою вигинайся понад гори та ліси,
війну ти проганяй від нас подалі
і щастя Україні рідній принеси.
Приходь щоразу, коли маєш змогу,
води напийся чистої з ріки
і мирну проклади до нас дорогу,
світи, веселко, й додавай снаги.
Веселко сонячна, веселко кольорова,
так гарно сяєш, життєдайна ти,
розкішний погляд, грація чудова,
ти нашу Україну захисти!

Люблю Україну понад усе!
10.03.2023

Мій день

Сьогодні мій день – у Ріпне веде дорога,
туди, де народилась, де росла,
де був мій перший сміх, журба й тривога,
де була перша у житті моя весна.
Там я робила свої перші кроки,
там я навчилася любити рідний край,
там я засвоїла життя уроки,
там справжня казка, дивовижний рай.
Там є поріг батьківської оселі,
котрий завжди чекає, що прийду,
він пам'ятає дні сумні й веселі,
сьогодні знов до нього я спішу.
Спішу туди, де були мама й тато,
де гори з небом замикають горизонт,
там моє “я”, там спогадів багато,
надійний тил мій і життєвий фронт.

Люблю Україну понад усе!

11.03.2023

Весна перемагає

Цей сніг у березні нагадує: весна перемагає,
навіть мороз тендітні квіти не злякав,
яскраве сонце нам щодень допомагає,
щасливий той, хто мить весни чекав.
А сонце защораз все більше набирає сили,
так обнадіює, окрилює весна,
все те, що ми з тобою в Господа просили,
не забере ніколи в нас війна.
Той сніг у березні на мить, на день чи два, не більше,
під сонцем дуже швидко пропаде,
цілує ніжно перші квіти сонячний промінчик,
нехай до Перемоги нас він приведе.

Люблю Україну понад усе!
13.03.2023

Небо синє, але не мирне,
сонце світить, не гріє ще,
поєднання доволі дивне:
тут – весна, там війна іде.
Плаче небо так часто з нами
і радіє весні з нами теж,
бій ведемо із ворогами,
Перемого, коли прийдеш?
Не барися, весна сипле чари,
проганяємо разом біду,
хай у небі розступляться хмари,
й сонце спалить прокляту війну.
Так і буде, ще трохи, народе,
лиш пасивним, байдужим не будь,
викидай із життя все вороже,
і “язик” той огидний забудь.
Що з тобою, чого чекаєш,
хлопці гинуть, а ти живеш,
довго думаєш, зволікаєш,
ти, як ворог, підступний теж.
Ти за рік не збагнув нічого,
українського в тобі нема,
коли слова цураєшся свого,
а ворожим говориш – ганьба.
Неба синь аж пронизує нині,
звідти дивляться очі сумні,
відвоюємо мир в Україні,
буде щастя на нашій землі!

Люблю Україну понад усе!
14.03.2023

Бувають сірі дні
і дуже сірий настрій,
ідуть дощі сумні,
життя відкрите навстіж.
Такий холодний щем,
така безмежна туга,
змиває все дощем,
в душі тонка напруга.
Так сіро-сіро скрізь,
журба моя – до неба,
аж закипає злість,
боротись далі треба.
Сумні мої думки,
сумні та невеселі,
ви довші від ріки
і ширші від пустелі.
День сірий, настрій сірий теж,
це тимчасово, правда,
ти зранку день новий почнеш,
хай поспішає мирне завтра!

Люблю Україну понад усе!
16.03.2023

Мрії

Літають мої мрії,
у них прекрасні крила,
там всі мої надії,
любов там, віра, сила.
Політ високий дуже,
майстерний, професійний,
стрімкий, ядро потужне,
пілот у них надійний.
Здіймайтесь, мої мрії,
все вище, вище й вище,
нехай усі святії
нам допоможуть швидше.
Якщо забракне сили,
ви не здавайтесь, рідні,
летіть увись щосили,
просіть нам дні погідні.
Вже без війни, лиш мирні,
спокійні, сонцесяйні,
щасливі, позитивні,
веселі, життєдайні.
Все, що прошу, з любов'ю,
все, що роблю, надійно,
ми заплатили кров'ю,
ми боремося гідно.
А мрії, як гімнастки,
красиві роблять рухи,
благають в Бога ласки,
до неба тягнуть руки.
Здійсняться мрії, вірю,
ми переможем, знаю,
свої палкі надії
у серці я тримаю.

Люблю Україну понад усе!

18.03.2023

Буде завтра прекрасне в моєї землі!

Там, де сонце сідає,
де гори торкаються неба,
вечір землю вітає
і тривожно зітхає: ще треба.
Треба ще нам боротись,
Перемога дається нелегко,
відпочинь, – вечір просить,
день поволі відходить далеко.
Ти стомилась, – поспи,
віднови свої втрачені сили,
буду сон берегти
і просити, щоб зорі світили.
Ти поспи, відпочинь, подрімай,
заспіваю тобі колискову,
пригортає до себе тебе небокрай,
завтра сіяти буде красу світанкову.
Буде завтра прекрасне в моєї землі,
буде сонце яскраво світити,
прилетять із далеких країв журавлі,
знову в мирі ми будемо жити.

Люблю Україну понад усе!
19.03.2023

Молитва

Так обережно хочу запитати
у тебе, Господи, для чого ця війна?
Хотілось просто жити – треба воювати,
у камуфляжі знову йде весна.
Як поєднати все це, Боже милий,
як витримати той нестерпний біль,
невже і ти у цій війні такий безсилий,
підступний ворог наступає звідусіль?
Втрачаємо Героїв, цвіт найкращий обпадає,
небесне військо пильно дивиться на нас,
чому той ворог, Боже, досі не сконає,
хіба ще не пора, ще не прийшов той час?
Таких синів моя земля ховає,
так ворог нищить мій прекрасний край,
злочинець він, весь світ про це вже знає,
тож накажи його за все і покарай!
Мій любий Боже, світ несправедливий,
ми захищаємось і відвойовуєм своє,
народ мій має бути знов щасливий,
дай сили, Боже, просимо щодня тебе.
Ми зможемо, весна для нас готує Перемогу,
із вирію вже повертаються птахи,
гаптує квітами земля в життя дорогу,
почуй нас, Боже, Україну сохрани!

Люблю Україну понад усе!
20.03.2023

Живи, моя жадана Перемого!

Живу тобою, мрію і чекаю,
рахую дні, коли зустрінемось, пора,
з усіх доріг тебе я виглядаю,
скажи: із них твоя котра?
Котрою з них ти будеш йти до мене,
котра тобі найближча, – розкажи,
назустріч вийду, пригорну до себе
й не відпущу вже більше, тут живи.
Живи, моя жадана Перемого,
тут, з нами, прожени війну,
зникай, гірка печале і тривого,
бо Перемога викарбовує ходу.
Чекаю, вірю і люблю безмежно,
надіюсь дуже, ти в дорозі, йдеш,
зустріну гідно, честь віддам належно,
ти ж не сама, ти мир нам принесеш.
Ти з кожним днем все ближче й ближче,
я чую свіжий подих защораз,
ти підіймаєшся угору, де найвище,
і сонцем в небі спалахнеш для нас.

Люблю Україну понад усе!

21.03.2023

У тебе є усе

У тебе є усе: постава, розум, сила,
краса у тебе є, чарі́вна ти, вродлива,
характер вольовий, відвага в тобі, мужність,
а дух твій бойовий, висока б'є потужність.
Небесна синь в очах і ўсмішка грайлива,
летиш, як гордий птах, розкішні маєш крила,
не зупиняйся, лети, лише увись, ти зможеш,
ти досягнеш мети та швидко переможеш.
Політ твій надскладний, ти витримаєш, знаю,
захоплює твій стиль, з тобою теж літаю,
ми летимо удвох вперед, до Перемоги,
в майбутнє – без тривоги, щасливої дороги!

Люблю Україну понад усе!
23.03.2023

Поговорю нині з татом,
розмовляти будем вдвох,
тем для бесід є багато,
буде з татом діалог.
Тато слухає уважно,
я за двох кажу, мовчить,
дуже стримано, поважно,
погляд з вічності летить.
Рідний погляд, сині очі,
сивочолий тато мій,
чую татові пророчі:
Україну збережіть!
Чемно в відповідь киваю:
так, мій любий, збережем,
сльози тихо витираю,
до душі підходить щем.
Тато слухає, я плачу,
витираю сльози вмить,
десь високо в небі бачу:
татів погляд знов летить.
Чую татове: рятуйте,
не віддайте ворогам,
а за мною не сумуйте,
я давно уже не сам.
Тато правду каже: треба
рятувати рідний край,
дивиться на нас із неба,
ти нам звідти помагай.
Говорила з татом довго,
слухав більше він, мовчав,
як колись, дивився гордо,
тато основне сказав...

Люблю Україну понад усе!
24.03.2023

Уперто сунеться в твоє життя війна,
калічить все довкола і руйнує плани,
чорна вуаль, страшна така, сумна
і тягне довгий шлейф біди, та залишає рани.
Вона вже скрізь, у кожному кутку,
когось вбиває, комусь забирає розум,
таку підступну має тактику, гидку,
та Україна гордо каже: переможу!
І переможемо, таких, як ми, ніщо не вб'є,
такі, як ми, щоразу набирають сили,
весна нам віри та надії додає,
ми ще сильніше любимо, аніж любили.
Навколо зеленіє, починає цвісти сад,
виблискують на сонці діамантом роси,
вперед прямуй, не оглядайсь назад,
весна вже вербам зелень заплітає в коси.
Гойдаються на гілці крапельки дощу,
а я в думках свої гойдаю переможні мрії,
не відпускай любов, і я не відпущу,
в майбутнє, без війни, летять щемкі надії.

Люблю Україну понад усе!
26.03.2023

Я на зустріч з тобою чекаю
від початку страшної війни,
у вікно защораз заглядаю,
мабуть, будеш цієї весни?
Поскоріше приходь, не барися,
ще побачиш цвітіння садів,
ти вже чуєш мене, озовися,
повертайся до наших країв.
Я зустріну тебе край дороги,
звідки будеш іти, підкажи,
довгий шлях, вже стомилися ноги,
ти себе, дорога, бережи.
Лиш прийди, всі чекають на тебе,
ступиш крок – зникне клята війна,
ми запрошуєм в гості до себе,
тебе кличе красуня-весна.
Все розквітне до твого приходу,
більше року чекаємо, йди,
ти потрібна моєму народу,
Перемого, засяй навкруги.
Сонце сипле із неба проміння,
зупинитися мусить війна,
буде мир, буде Боже спасіння,
переможною буде весна!

Люблю Україну понад усе!
27.03.2023

Що, березню, не хочеш йти від нас,
показуєш характер, вередуєш,
у мене норов твій, один в один якраз,
що далі ти нам, друже, прогнозуєш?
Ти заспокоїшся, у мене настроїй теж такий:
буває дуже весело, за мить стає вже сумно,
мені за духом дуже ти близький,
лиш не бунтуй, роби усе розумно.
Ти за ці дні усіх нас дивував,
ти так майстерно вимальовував пейзажі
і сил своїх ти не жалів, не шкодував,
вгамуйся трохи, відпочинь наразі.
Подумай, поміркуй, життя складне,
та не ускладнюй сам собі, повір, не треба,
у нас з тобою, березню, потрохи всього є,
лише нам мирного, на жаль, не вистачає неба...

Люблю Україну понад усе!
29.03.2023

Плакали очі...

Плакали очі, сльози котились додолу,
дуже квапливо збігали й спішили кудись,
кожного дня ми Героїв ховаємо знову,
поглядом їх проводжаємо в небо, увись.
Очі благали: хлопці, живіть, не вмирайте,
не залишайте цей світ, ви такі молоді,
ви нам потрібні живі, пам'ятайте,
вижити треба нам, хлопці, в цій клятій війні.
Сльози котились, крапали тихо, зникали,
очі просили: хлопці, ви тільки не йдіть,
ви наші ангели, нас берегли, захищали,
хлопці, пишаємось вами, війну зупиніть.
Плакали очі, небо із нами журилось,
сльози з дощем не вміщались в душі й на землі,
до Перемоги нам небагато лишилось,
висохнуть сльози, й зупиняться сірі дощі.

Люблю Україну понад усе!

01.04.2023

Зупинись, не спіши...

Зупинись, не спіши, подивися довкола,
квітень фарби взяв в руки, малює усе,
розцвітає моя Україна чудова,
переможемо, знаю, квітень віру несе.
Я і ти – половинки одного цілого,
сила наша міцніє, коли разом, удвох,
додавай мені настрою, я тобі – свого,
не здаваймося, чуєш, це весна Перемог.
Переможемо зло, переможемо зраду,
переможемо підлість і скажену війну,
в нас попереду щастя, наші втрати позаду,
я тебе обіймаю, ти – мене і весну.
Будуть літо та осінь, і зима повоєнна,
буде все, як колись, а у серці любов,
я твоя, ти моя половинка, я певна:
переможна весна мир поверне нам знов.

Люблю Україну понад усе!
02.04.2023

Яка краса сьогодні навкруги,
але, на жаль, так холодно, і мерзне квітень,
на ніжний цвіт злягли білі сніги,
то лютий заблукав, чи повернувся січень?
Все біло-біло, білий сніг і білий цвіт,
так дуже чисто-чисто й загадково тихо,
образився наш квітень на жорстокий світ,
лиш перший крок зробив, а вже пильнує лихо.
Притих наш квітень, змерз, не гріє сніг,
та не злякався він, лише готує силу,
нехай би ти йому, а він тобі нарешті допоміг
прокласти у майбутнє путь щасливу.
Такий пухнастий білий-білий, ніжний сніг,
сідає тихо-тихо, заворожує, чарує,
усе ми з квітнем зробимо, щоби народ мій перемиг,
нехай весна в душі і навкруги панує.

Люблю Україну понад усе!
06.04.2023

Ти теж здивована, моя весняна гілко,
так несподівано на тебе всівся білий сніг,
безцеремонно, без запрошення, тримайся гідно,
він не надовго на твою красу приліг.
Той білий сніг, ніби фата весільна,
твої розкішні коси нині заховав,
розтане швидко він, ти будеш знову вільна,
на вроду він твою даремно зазіхав.
Ти гордо звільниш пишні коси,
твій білий цвіт затьмарить цілий світ,
повитираєш швидко сльози,
ти робиш все, щоб квітень переміг.
Тримайся, гілко, квітни буйним цвітом,
уже течуть струмки, згасає білий сніг,
ти довела усім: краса керує світом,
Великдень вже ступає на поріг!

Люблю Україну понад усе!
08.04.2023

І знову край мій на колінах
стрічає воїна-бійця,
сумує мати Україна,
війні не видно ще кінця.
В зажурі небо, плаче квітень,
найкращі йдуть від нас сини,
такі ще юні, майже діти,
повернуться лише у сни.
Прощається земля з Героєм,
у небо знов летить душа,
що ж ворог нам усім накоїв?
За все заплатить він сповна!
Герої точно не вмирають,
вони продовжують свій шлях,
на небі зорями нам сяють,
живуть у пам'яті, в серцях.
Пробачте нам, Герої наші,
прекрасні доньки та сини,
ви – наші ангели найкращі,
як жаль, що вас не вберегли...

Люблю Україну понад усе!
09.04.2023

В майбутнє ваблять видноколи

Так, як було в нас до війни,
не буде більше вже ніколи,
в минуле спалені мости,
в майбутнє ваблять видноколи.
Війна покреслила наше життя:
минуле, те, що є, і буде згодом,
в душі вирують різні відчуття,
непереможні ми з моїм народом.
У квітні після снігу дощ пішов,
а хочеться тепла і Перемоги,
щоб на Великдень із війни солдат прийшов,
до дому рідного, щоб всі вели дороги.
До дому отчого – живі і до живих,
немає сили, хлопці, вас ховати,
навіть весняний цвіт якось припишк, притих,
він теж не хоче вас до неба відпускати.
Несправедливо: юні, молоді,
такі красиві, синьоокі й кароокі,
за нас загинули у цій страшній війні,
не забувай про подвиг їх високий.
Війна перевернула все життя,
забрала найдорожче: мир і спокій,
весна відправить цю війну у забуття,
ми переможемо у боротьбі жорстокій.

Люблю Україну понад усе!

11.04.2023

До Перемоги гордо йде моя країна!

Був час, аби ти врешті зрозумів,
що мова окупанта теж вбиває,
твій дім зруйновано, зайшов там “руській мір”,
та навіть це на тебе, бачу, не впливає.
Ти допомоги просиш: “памагі”,
а хлопці гинуть лиш за “Слава Україні”,
для мене ви ті ж самі москалі,
бо українського у вас нема й в помині.
За мову убивають мій народ,
а ви так розкошуєте у нас із “язиком” убивчим,
на фронт вас не беруть, мовляв, не патріот,
іди, там швидко вивчиш те, що дотепер не вивчив!
Був час, аби ти все-таки збагнув,
що українська мова допоможе,
що треба, щоб нарешті ти відчув:
своє любити треба, не вороже.
Весна так трепетно пускає ніжний цвіт,
прекрасні шати одягає Україна,
обійми відкриває їй величний світ,
до Перемоги гордо йде моя країна.

Люблю Україну понад усе!

13.04.2023

Лише Перемога!

Та клята війна у людей забирає життя,
та клята війна у людей забирає мову,
хтось дуже надійне знаходить собі укриття,
а хтось із війни не прийде вже ніколи додому.
Жахлива війна, а той ворог страшний,
байдужість людей багатьох війні лиш на руку,
Великдень прийшов, а настрій тривожний, сумний:
оплакує смерть хтось, а хтось проклинає розлуку.
Та свято велике усім додає свіжих сил,
надії, любові та віри – війну переможем,
на обрії ген обнадіює нас небосхил:
мир буде, ми сильні, ми зможем!
Окрилює День Великодній тебе і мене,
лише Перемога, ще крок до жаданого миру,
побачиш: добро переможе, і лихо мине,
до Господа Бога ми шлемо молитву цю щиро.
Нехай нас почують на небі і тут, на землі,
ніхто Україну не зможе у нас відібрати,
так дзвінко виспівують в наших садах солов'ї,
пора Перемогу, найвища пора, святкувати.

Люблю Україну понад усе!

17.04.2023

Накажи собі вижити, накажи собі жити,
накажи собі вірити й перемогти,
і продовжуй надіятись й широко любити,
та у мирне майбутнє вибудовуй мости.
Подивись, як до сонця ніжно тягнеться гілка,
наливається соком, швидко буде цвісти,
я живу в Україні і горджуся, що я – українка,
і завдання моє – рідне слово з любов'ю нести.
Я завдячую тим, хто у руки взяв зброю,
і боронить наш край, захищає мене і тебе,
він грудьми закриває, буквально собою,
рідний дім, рідну землю, народ, не шкодує себе.
То Герої відважні, то землі патріоти,
повні сил і звитяги, то найкращі сини,
їм присвячую вірші, хтось поставить на ноти,
мир у синьому небі нам повернуть вони.
Розцвітай, моя гілко, квітни довго, яскраво,
сонце в небі хай світить, зігріває мій край,
усміхайся привітно всім наліво й направо
і війну з України назавжди проганяй.

Люблю Україну понад усе!
19.04.2023

Не пробачимо ...

Що з тобою? Не плач, витри сльози,
накипіло, душа так болить,
щось невтішні найближчі прогнози,
сум у серці струною бринить.
Ти втомилася, плачеш так часто,
сонця мало, постійні дощі,
у житті чорно-біло, смугасто,
так тривожно щодень на душі.
Не сумуй, усміхнися, благаю,
переможемо, чуєш, не плач,
я з молитвою день починаю,
не пробачу, і ти не пробач.
Не пробачимо, злість закипає,
ще сильніше люблю рідний край,
так відважно його захищає
наш народ, і ти захищай.
Подивись: все довкола квітує,
неймовірно вродлива весна,
ця краса нас лікує й рятує,
буде мир, хай вмирає війна!

Люблю Україну понад усе!
22.04.2023

Вірю у тебе, країно!

Скільки ти вже пройшла,
скільки пройти ще треба,
друга воєнна весна,
миру ми просимо в неба.
Випала доля тобі,
ох, непроста, Україно,
мужньо ідеш в боротьбі,
вірю у тебе, країно.
Крила ти маєш міцні,
очі, як небо, сині,
та невеселі, сумні,
коси у чорній хустині...
Тяжко тобі і мені,
гірко, на серці рана,
та не здаємося, ні,
знищимо злого тирана.
Жити нам треба за всіх,
помститись за тих, хто загинув,
сльози в очах твоїх,
бо спокій давно їх покинув.
Скоро повернеться мир,
буде без воєн дорога,
станемо вільними ми,
на обрії вже Перемога!

Люблю Україну понад усе!
24.04.2023

На горизонті – сонце, день новий іде!

А на душі так холодно, надворі теж,
не вистачає нам усім тепла і миру,
страшній біді, на жаль, немає меж,
та я в твоїх очах надію бачу щиро.
Не відпускай її, тримай, нехай живе,
нехай живе і множить нам любов і силу,
одна на двох з тобою в нас надія є,
радію, що твоєю усмішку бачу милу.
На горизонті – сонце, день новий іде,
він наближає нам прекрасну Перемогу,
нехай у кожен дім із вірою прийде
і прожене від нас неспокій і тривогу.
Учора знову мали день тяжкий:
світанок розірвали нам ракети,
ще світ дрімав, ще сон тримав міцний,
а ти й не знав, що день без тебе буде, де ти?
Де ти, ущент зруйноване життя?
Розбитий дім, десь гірко стогне спокій,
так боляче відходиш ти у забуття,
а треба вижити в цій боротьбі жорстокій.
День проситься новий – радій йому,
тримай в обіймах, не пускай від себе,
живи і завжди пам'ятай, кому
завдячуєш, що день іде до тебе.

Люблю Україну понад усе!

29.04.2023

Не зупиняй його, живи, радій!

Життя старіє в когось, в когось набирає сил,
а в когось починає лиш робити перші кроки,
цінууй, люби його так просто, без причин,
і бережи, бо світ, на жаль, жорстокий.
Жорстокий світ вбиває кожен день,
так боляче вбиває, виринає душу,
а ти живи, не помирай лишень
і зашораз кажи: я зможу, виживу, я мушу.
Життя прекрасне, чисте, як кришталь,
натягнуті, як в скрипці, струни в ньому,
є там і радість, смуток, горе є, печаль,
воно твоє, не віддавай його нікому.
Його дали тобі твої батьки,
запам'ятай: у ньому ти господар,
щодень у нього вписуєш рядки,
то найцінніший скарб, а ти його володар.
Життя у час війни дуже крихке,
часто беззахисне, тендітне, ніжне,
летить невпинно, хоч таке важке,
у ньому є і чорне, біле, різне.
Не зупиняй його, живи, радій,
борись за нього віддано та гідно,
любов йому давай і просто мрій,
воно розквітне і зародить плідно.

Люблю Україну понад усе!

30.04.2023

Вже вдруге сакури цвітуть під час війни,
минулої весни і цього річ лише почали,
не знали ми й не сподівалися вони,
що так надовго небо мирне в нас украли.
Украли люті вороги наш мир,
але і ми, і сакури знов розцвітаєм,
нескорені, незламні й горді ми,
а ворога, я впевнена, здолаєм.
Вбирає травень так ошатно всі сади,
земля поволі заліковує військові рани,
весна майстерно замальовує важкі сліди,
знов квітнуть сакури і вже ось-ось тюльпани.
Такий вродливий травень, в парі з ним весна
крокують переможною ходою,
в минулому залишиться страшна війна,
майбутнє здобуваємо високою ціною.

Люблю Україну понад усе!
02.05.2023

Вишня квітне на городі

Ти прийшов на нашу землю,
ми не кликали тебе,
розв'язав війну пекельну,
думаєш, що знищиш все?
Помиляєшся, не вийде,
ми своє не віддамо,
в синім небі сонце зійде
і засліпить твоє зло.
Не пробачим тобі, кате,
ти за все заплатиш, знай,
будеш вічно пам'ятати:
на чуже не зазіхай!
Вишня квітне на городі,
подарує нам плоди,
сила є, краса в природі,
мир хай буде в нас завжди.
Квітни, моя рідна вишне,
Перемогу наближай,
маєш вбрання біле, пишне,
буде гарний урожай.
Будуть вишеньки, черешні,
абрикоси, виноград,
буде все, лише б нарешті
зник навіки “старший брат”!

Люблю Україну понад усе!
05.05.2023

З днем народження, місто моє,
з днем народження, місто чудове,
відзначаємо нині свято твоє,
много літ тобі, місто Франкове!
Квітни буйно, сил набирай,
будь нам, місто, здорове й красиве,
ти – фортеця моя, найбезпечніший край,
будь успішне, багате й щасливе.
Величає та горде місто моє,
сонця в мирному небі бажаю,
хай усміхненим буде обличчя твоє,
від душі тебе щиро вітаю.
Будь багатим, надійся, вір і люби,
кожен день хай приносить достаток,
все, що в силах твоїх, роби і твори,
добрим справам зароджуй початок.
День народження, квітнуть каштани, бузок,
пишні сакури сяють красою,
черемшина вдягає намиста разок,
я захоплююсь, місто, тобою.
В мирі, в злагоді далі живи,
хай шанують тебе гості й газди,
ти нас теж дуже сильно люби й бережи,
хай всілякі нам будуть гарázди.

Люблю Україну понад усе!
07.05.2023

Ми переможемо, ця мрія нас єднає!

Не забувай, що там за спокій твій
хтось віддає, на жаль, своє життя,
на фронті, на самій передовій,
комусь спиняється серцебиття.
Не забувай про це, щомиті пам'ятай,
бо кожен день дарований тобі,
хтось віддано воює, захищає край
і гине в цій запеклій боротьбі.
Світанки наші розриває звук сирени,
полює ворог на життя твоє й моє,
вже перший промінь сонця горнеться до мене,
він сили й віри нам щоденно додає.
Життя дарує нам такі прекрасні дні,
а ворог хоче в нас їх відібрати,
вже скільки горя він приніс моїй землі,
за все його ми мусим наказати.
Розпочинає гордо день свою ходу,
у синім небі сонце нас вітає,
весна так ніжно розкриває всю красу,
ми переможемо, ця мрія нас єднає.

Люблю Україну понад усе!

11.05.2023

Мами не вмирають...

Ти завжди зі мною, рідна мамо:
поряд, в серці, в пам'яті, в думках,
ти пішла від нас, на жаль, так рано
і живеш в далеких небесах...
Мамо, мамочко, матусю, нене,
світ без тебе, мамо, зовсім не такий,
як давно ти не питаєш в мене,
чи здорова, чи приїду в вихідний?
Світ навколо повністю змінився,
і життя без мами, звісно, не таке,
всі ми родом з вами з світлого дитинства,
там найкраща мама в кожного живе.
Мами не вмирають, мами завжди з нами,
дивляться із неба кожен день на нас,
просять в Бога долі своїм дітям мами,
з нами наші рідні подумки весь час.
Ми не все сказали при житті вам, мами,
не наговорились вдосталь, досхочу,
бачимо ваш погляд ген за небесами,
чуємо десь тихе: в сни до вас лечу.
Хоч у сни приходьте, наші рідні мами,
правда, потім прикро відпускати вас,
бережемо в серці пам'ять ми роками
й рушники у шафі, вишиті для нас.
Ви найкращі в світі, наші рідні мами,
спогад так легенько в пам'яті пливе,
ніжно гладить душу вашими руками,
мама не вмирає, мама десь живе...

Люблю Україну понад усе!

14.05.2023

Душа...

Затихло навкруги, мовчить скалічена душа,
так гірко, плакати хотіла – сліз давно уже немає,
все загубила, втратила, лишилася одна,
до неба не летить, бо на землі ще щось її тримає.
Десь заблукала, заблудилася душа,
шукає спокою, а той ген закотився,
всі плани зруйнувала їй страшна війна,
мир теж пропав, надовго забарився.
Розгнівана і стомлена тонка душа,
лиш дивиться, іти безсила далі,
стоїть розгублена біля розбитого вікна
і тихо відпускає всі тривоги та печалі.
Така знесилена і зболена душа,
так хоче повернути мир і спокій,
розлючена й ображена вона,
шукає порятунку в боротьбі жорстокій.
Схилилася біля ріки стара верба,
зелені коси, ніби посивіли,
болить за Україну в неї теж душа,
стривожені листочки затремтіли.
А вітер тихо шепче: буде день,
коли все відболить і відійде в минуле,
запам'ятайте: з вірою лишень
ви зможете, кажіть усім, щоб чули.

Люблю Україну понад усе!

17.05.2023

Шануй свій кожен день, люби його щосили

Ще один день стомився і лягає тихо спати,
ніч заколисує його, гойдає, день вже спить,
а зранку буде день новий усіх вітати,
вчорашній – у минуле відлетить...
Летять так швидко дні, один за одним,
так непомітно пропадає їхній слід,
не зупинити їх проханням жодним,
не наздогнати, бо стрімкий у них політ.
З любов'ю кожен день запрошуй в гості,
нехай щоразу він заходить у твій дім,
добра приносить більше, аніж злості,
і мир найшвидше хай поверне всім.
Шануй свій кожен день, люби його щосили,
цінуй хвилину кожна в ньому, дорожи,
нехай би всі наступні дні лиш радість приносили,
із днів складається життя, тож бережи.

Люблю Україну понад усе!
20.05.2023

Маленька дівчинко, ти вже така доросла,
доросла дівчино, ти ще така мала,
бажаєм щастя на шляху удосталь,
вітання шле тобі завітчана весна.
Нехай життєва чаша буде повна,
нехай іскриться в ній достаток і любов,
ти кожен день цілуй, то річ дуже коштовна,
люби його, і він прийде до тебе знов.
Сьогодні твій день, твоє гарне свято,
побільше усміхайся і радій,
добра тобі бажають мама й тато
і здійснення усіх прекрасних мрій.
Ми всі тебе, Вікторіє, вітаємо зі святом,
іди, перемагай, надійся і люби,
щасливих днів тобі в житті багато,
будь нам веселою й здоровою завжди!

Люблю Україну понад усе!
21.05.2023

Чекаю літа з нетерпінням,
чекаю мирної уже пори,
весна нас тішила цвітінням,
барвисті вибирала кольори.
Пліч-о-пліч із весною разом
до Перемоги твердо йшли,
розчарування були часом,
ми їх долали, як могли.
Тепер вже літо поспішає,
весна дає йому права,
хай зігріває нас, втішає,
то переможна йде пора.
Я завтра гляну літу в очі
і розпитаю про усе,
про мирні дні, спокійні ночі,
чи Перемогу принесе?
Пора найкраща – літо мирне,
щасливе літо, без війни,
таке бажання неймовірне,
о, літо, ти ж не підведи!

Люблю Україну понад усе!
31.05.2023

Переможемо, вір мені, мила!

Він так пильно дивився їй в очі,
так благав: дочекайся, прийду,
відвоюю нам мирні дні й ночі
і до шлюбу тебе поведу.
Вона ніжно казала: я вірю,
мій коханий, і сильно люблю,
маю в Бога велику надію:
буду скоро в весільнім вінку.
Двоє щиро шептали молитву,
він ішов, залишалась вона,
на запеклу рушав воїн битву,
дуже тихо промовив: пора.
Розумію, та міцно тримала,
не пускала, кричала: люблю,
із-під ніг аж земля десь тікала,
ще разочок тебе пригорну.
Нижний дотик двох рук обривався,
розлучала війна молодих,
ти мене, дорога, дочекайся,
вишивай нам весільний рушник.
Вишивай рушники і сорочки
та веселих давай кольорів,
і плети нам весільні віночки,
переможемо ми ворогів.
Переможемо, вір мені, мила,
Україну покине війна,
ще сильніше люби, як любила,
неодмінно, – сказала вона.

Люблю Україну понад усе!

04.06.2023

Нарешті літо, на жаль, воєнне,
бує зелень пишних трав,
в тяжкій зажурі життя щоденне,
надовго спокій наш пропав.
Цвітуть троянди, суниці пахнуть,
духмяні липи пускають цвіт,
високо в небі зорі гаснуть,
день починає свій політ.
Крокує червень, зелений красень,
печаль і радість межують в нім,
ми не знаходимо пояснень:
чому руйнують наш рідний дім?
Несправедливо, жорстоко, підло
вбиває ворог, а світ мовчить,
життя змарніло, схудло, зблідло,
глибока рана в серці болить.
Співає тихо пташина в гаю,
журливий дуже, тривожний спів,
страшну зневіру не підпускаю,
ми переможемо всіх ворогів.
Дощем із неба збігають сльози,
то плаче літо, бо є за ким,
в житті ідуть воєнні грози,
згорає спокій, стелиться дим...
Мак при дорозі, волошки в житі,
ромашки в полі, літня пора,
такі прекрасні життєві миті
не відбере у нас клята війна.

Люблю Україну понад усе!

11.06.2023

Зав'язує плоди зелений сад,
похилена стоїть лише старенька вишня,
не повертається утрачене назад,
десь розгубилося, як та любов колишня.
Запитую у тебе я щодня,
коли прийде омріяна хвилина,
у тебе відповідь завжди одна:
поглянь – на горизонті переможна днина.
А я тобі довірилась, і вірить сад,
до Перемоги всі плоди дозріють,
у небі буде сонячний парад,
про день цей українці щиро мріють.
Скупий на сонце червень, дощ іде,
засмучені дерева, сад втомився,
шепнула вишня сливі: то пройде,
горіхові скажи, щоб не журився.
То все пройде, мине, настане мить,
коли ти скажеш: ось прийшла хвилина,
котру чекали ми, в душі уже щемить,
до Перемоги йде моя країна!

Люблю Україну понад усе!
18.06.2023

Котиться літо стежиною, плаєм,
в ліс забігає, полем іде,
тихо пливе понад горами, гаєм,
стрімко летить, уперед нас веде.
Котиться літо зелене, красиве,
швидко біжить десь до річки, униз,
дуже спішить, що духу, щосили,
трохи спочинь, на хвилинку спинись.
Літо зелене-зелене, вродливе,
вчасно приходить у гості раз в рік,
лиш би вже мирне було і щасливе,
літо, хай згине наш ворог повік.
Просимо літа, а літо слухняне,
чує і бачить добре усе,
знаємо: мирна хвилина настане,
літо нам віру й надію несе.
Літо, зеленим малюй, не спиняйся,
тільки яскраві, барвисті знаходь кольори
і веселіше ти нам, дороге, усміхайся,
літо, усе в свої руки надійні бери!

Люблю Україну понад усе!
23.06.2023

Маленька дівчинка – великий патріот

Коли війна постукала в твій дім,
ти взяла в руки прапор України,
маленька дівчинко, ти показала всім,
що найдорожче є у кожної людини.
То Україна в серці – цінний скарб,
твій оберіг, твоя земля, святиня,
шматочок полотна із синьо-жовтих фарб
несеш в своїх руках – ти просто Героїня.
Ти розумієш, що страшна війна
може забрати в тебе дах над головою,
коли вночі прийшла в твій дім біда,
ти Україну понесла в руках з собою.
Незламна нація, нескорений народ,
бо Україна в серці, у руках дитини,
маленька дівчинка – великий патріот,
нехай побачить світ такі світлини.
Нехай подивиться, яка страшна війна,
як українським дітям сни солодкі сняться,
воює з нами ворог на імення Сатана,
та подолати нас йому уже не вдасться.

Люблю Україну понад усе!

26.06.2023

Цвітуть ромашки, квіти польові...

Тепер я знаю, що коли настане мир,
оберігатиму його я дуже пильно,
цю довгождану мить очікуємо ми,
вона іде, проте чомусь повільно.
Ми дочекаємось, війна піде від нас,
ми відбудуємо свої міста і села,
ми свято віримо: настане час,
і наша Україна буде знов весела.
Не сумніваюсь я, й не сумнівайся ти,
хай липень сумніви усі розвіє наші,
ми у майбутнє вибудовуєм мости,
нехай відходять у минуле дні вчорашні.
Цвітуть ромашки, квіти польові,
малює липень надзвичайні візерунки,
ми переможемо, ми сильні, вольові,
хай сипле літо нам гарячі поцілунки.
Нехай візьме в обійми, вбереже
всіх українців й Україну рідну,
нехай навіки прожене від нас чуже
і розмалює долю нам погідну.

Люблю Україну понад усе!
05.07.2023

Сьогодні Львів тримав страшний удар,
сльозами умивався там світанок,
хтось звечора свій день на завтра планував,
та клятий ворог розстріляв усе на ранок.
Так підло, нищо забирає в нас життя,
так нищить крок за кроком Україну,
від ворога шукаєм укриття,
наш дім він перетворює в руїну.
Раптово древній Львів здригнувся від ракет,
розгнівано стогнав, ревів від болю,
він чітко бачив нині чорний силует
потворної війни, що покалічила нам долю.
Із неба зорі краплями стікали до землі,
так мерехтіли і згасали швидко,
зібралися докупи всі тривоги та жалі,
захмарилося, і сонця щось не видно...

Люблю Україну понад усе!
07.07.2023

А світ мовчить, а ми ковтаєм сльози,
війна вбиває молодих, дітей,
в душі так холодно, по шкірі йдуть морози,
невже немає серця у людей?
Невже немає гідності та сили,
щоб зупинити цю страшну біду,
ми допомоги проти ворога просили,
а світ дозує і провадить свою гру.
Чого чекаєте, той нелюд все вбиває,
невинні діти гинуть кожен день,
невже в вас, дійсно, серця вже немає,
ми під загрозою великою щодень.
Маленький хлопчик з Коломийщини загинув,
у вересні не піде на урок,
він рідну землю рано так покинув
і полетів у небо, до зірок.
Той ворог цілитися у серце України,
цінічно убиває все живе,
не знищити йому повік країни,
в якій за волю віддають усе.

Люблю Україну понад усе!
13.08.2023

Я в зеленому царстві, я в полоні у літа,
я в Ріпному, як в казці, вся любов'ю зігріта,
гріє рідна домівка, гріє спогад про маму,
жаль, що тато ніколи не відчинить вже браму...
Але яблуні рясно зав'язались плодами,
їх садив ще мій тато, вони родять роками,
гріє мамина хустка, найдорожча святиня,
в хаті в мене не пуста, там є мамина скриня.
Найцінніші дарунки бережу я від мами:
золоті візерунки, що цвітуть рушниками,
в них життєві дороги мама нам вишивала
і прихильної долі своїм дітям бажала.
Вишивала нитками кольоровими гарно,
щоб в житті був достаток, щоб життя не намарно,
я в Ріпному літаю, в мене ніби є крила,
бо там батьківська хата, я секрет цей відкрила.
Там ще пахне дитинство, там літають лелеки,
і впираються в небо височенні смереки,
там схід сонця казковий, зорепади яскраві,
місяць в небі чудовий щось нашіптує хмарі.
Там найкращі світанки, захід сонця вражає,
там красиві горянки, красивіших немає!

Люблю Україну понад усе!
14.08.2023

Не забувай, що скоро день розплющить очі,
і ген за край десь відійдуть тривожні ночі,
ковток повітря ти вдихнеш на повні груди,
і день новий ти розпочнеш, як і всі люди.
Відновлюй сили, далі йди, життя прекрасне,
допоки в серці є любов, воно не згасне,
не сумнівайся, ти пройдеш всі перешкоди,
життя розщедриться тобі на нагороди.
Долай свій шлях, завзято йди вперед і твердо,
ворожий дух ти проганяй щосили вперто,
живи надією, що Перемога з сонцем зійде,
і назавжди у далечінь війна відійде.
Живи на зло всім ворогам, хай слід їх щезне,
повір мені, моїм словам, життя воскресне,
поглянь навколо: день новий спішить до тебе,
ти йому в очі подивись, він вірить в тебе.

Люблю Україну понад усе!
15.08.2023

Збігає ще одне воєнне літо,
таке красиве й дуже непросте,
не поспішай, тобою ще не все зігріто,
ще сонях тягнеться до сонця, ще трава росте.
Не поспішай, літуй ще, літо, з нами,
воюй із ворогом, вбивай його, пали,
я насолоджуюсь твоїми вечорами,
серпневі зорепади вже пішли.
В ранкових росах умиваються зелені трави,
проміння сонця, наче струни, виграє,
шепоче літо теплими вітрами:
спинися, осене, у мене ще робота є.
Чудово, працюватимемо разом,
у нас з тобою ще багато справ,
до Перемоги будь дороговказом,
цей шлях давно вже кожен з нас обрав.
Так мило усміхається до мене літо,
і я до нього щиро усміхаюсь теж,
збігає літо дуже швидко, непомітно,
та у моїй душі йому немає меж.

Люблю Україну понад усе!
17.08.2023

Так пахнуть яблука, сьогодні Спаса, свято,
велике свято, ароматне, ще й смачне,
молитв до Бога в серці так багато,
переплітається в душі і радісне, й сумне...
Вимолюємо мир і Перемогу,
щоб наші воїни лишилися живі,
таку складну проходимо дорогу,
нехай заступляться за нас усі святі.
Червонобокі, жовті і зелені,
солодкі яблука, з кислинкою теж є,
з добром ідуть до кожної оселі,
хай Україну Бог нам вбереже.

Люблю Україну понад усе!
19.08.2023

А у Чернігові страшна біда:
рашисти убивають українців знову,
чи світ осліп й не розуміє, що війна
нас знищує, чи з ворогом вступив у змову?
Що діється, невже не бачить Бог,
що гинуть безневинні люди,
ще скільки має бути в нас смертей, тривог,
коли нарешті покарання ворогові буде?
Поглянь: корзина з яблуками на асфальті,
а той, хто ніс її, лежить вже, мабуть, неживий,
жахливі вороги, самі життя не варті,
вкорочують нам вік, такий ще молодий...
Будь прókлятий, московський окупанте,
нема тобі прощénня, згинеш ти,
ліси і гори, небо і земля, повстаньте,
і дайте сили, щоби ворога змести.

Люблю Україну понад усе!
19.08.2023

Рука моя твою тримає

У твоїх жилах кров тече,
бурлить, як водоспад у горах,
роки йдемо плече в плече,
а враження, ніби зустрілись вчора.
Так швидкоплинно час летить,
війна його ще підганяє,
не сумніваюсь ні на мить:
любов завжди перемагає.
До осені лишився крок,
а ми ще літом не напились,
високий старт, стрімкий стрибок,
тримаємось, ми не втомились.
Ми переможемо усе,
здолаємо всі перешкоди,
красуня-осінь принесе
нам подарунки й нагороди.
Надія, віра та любов
усім в житті допомагає,
тече у жилах наша кров,
рука моя твою тримає.

Люблю Україну понад усе!
20.08.2023

Ти – наша берегиня, ти – наш рай

Вітаю тебе, рідна Україно,
бажаю тобі щастя і добра,
ти не здалася і не впала на коліна,
хоч дуже не проста в тебе пора.
Я дякую тобі за кожен ранок,
за день, за вечір, за спокійну ніч,
з тобою зустрічаю я світанок,
з тобою йду щодень я пліч-о-пліч.
Красиві в тебе сині-сині очі,
і коси, як проміння сонця, золоті,
молюсь за тебе я щодня, щоночі,
щоб мир запанував у нашому житті.
За тебе боремось, ідуть найкращі в небо,
не віддамо тебе нікому, пам'ятай,
себе не мислимо уже без тебе,
ти – наша берегиня, ти – наш рай.

Люблю Україну понад усе!
24.08.2023

Вона ішла вперед, назад не оглядалась,
хода була така, ніби несла в руках кришталь,
земля їй під ногами наче розступалась,
так гордо йшла, хоча в душі текла печаль...
Струнка, красива, синьоока, коси золотисті,
так тонко карбувала кожен крок,
сліз не було, лиш крапельки роси в намисті,
така пройде крізь терни до зірок.
Горджуся нею, прошу в Бога долі,
пишаюся, що разом з нею йду,
свободи, незалежності і волі
ми прагнемо й долаємо біду.
Лишень би не спіткнутись і не впасти,
допомагаєм одна одній у бою,
з такою, як вона, не зможу я пропасти,
тому так щиро й віддано її люблю.
Вона ішла, а навкруги все зразу оживало,
сходило сонце, день новий вітав,
я хочу, щоб із нею в нас світало і смеркало,
і Перемоги час омріяний настав.

Люблю Україну понад усе!
27.08.2023

Не просила осінь я у гості,
а вона негадано сама прийшла.
Без запрошення? – запитую зі злості,
не потрібно, – каже, – це ж моя пора.
Дійсно, осене, даруй, я помилилась,
перший день твій на календарі,
я ще з літом не наговорила,
ще ж не відлетіли журавлі.
Осене, так літо промайнуло,
я не попрощалась навіть з ним,
і не знаю, чи воно мене почуло,
ще учора гріло нас теплом п'яним.
Я тебе так швидко не чекала,
за відвертість мою вибачай,
я ж на літо планів таких мала,
а воно зникає без “прощай”.
Я розгублена, не знаю, що робити:
літо доганяти, чи з тобою йти?
В серці, – каже осінь, – літо буде жити,
а зі мною йди аж до зими.
Дякую, красуне, за поради,
за потрібний, непростий урок,
і, надіюсь, ти мене не зрадиш,
я готова далі йти удвох.

Люблю Україну понад усе!
01.09.2023

Загубилось літо у осінніх косах,
ніжно заглядає осені в лице,
залишає тихо слід в ранкових росах,
перші дні ще осінь з літом в парі йде.
Літо нас з тобою проводить в осінь,
обіймає міцно, пестить так теплом,
я ще не осіння, я ще з літом й досі,
почуваюсь добре під його крилом.
Непомітно літо відійде за обрій,
і розсипле осінь золото своє,
усміхнись їй широко, як подрузі добрій:
повоюєм, рідна, ще надія є.
Я у тебе буду сил щодня просити,
щоб до Перемоги, все-таки, прийти,
вижити нам треба, вижити і жити,
ми зумієм разом все перемогти.
Одягни навколо все в найкращі шати,
розмалюй яскраво гори та ліси,
нам з тобою треба дуже поспішати,
щоб ніхто не знищив нашої краси.

Люблю Україну понад усе!
14.09.2023

Живи, зараз і тут, живи повною мірою,
такий непростий маршрут долаєш у серці з вірою,
іди, гордо вперед дивись, любов не згуби, тримай її,
у виборі не помились, мрії, надії плекай свої.
Поглянь, який горизонт вабить, до себе притягує,
життя тепер – сильний фронт, війна у полон свій затягує,
борися за себе, за тих, хто дорогий тобі,
молися до всіх святих: не здамся, – скажи собі.
Світає, день новий так ніжно тебе обіймає,
живи, радій, що живий, бо більшого щастя немає!

Люблю Україну понад усе!
20.09.2023

Закурила осінь люльку зранку,
покотився горами туман,
одягла на себе пишну вишиванку
та й малює фарбами роман.
Вересень щось шепче осені на вухо,
обіймає ніжно за високий стан,
що мені розкажеш, моя щебетухо,
правду, напівправду, чи гіркий обман?
Осінь розуміє: вересень фліртує,
поговорить трохи та й швидко піде,
і спокійно, тихо щось собі малює,
вересень покірно пензель подає.
Лише згодом осінь видає: поквапся,
підготуй всі фарби, жовтень вже спішить,
а тобі я вдячна, що в бою не здався,
буде в нас з тобою не одна ще мить.
Вересень в задумі до верби підходить,
у зелені коси золота додав,
осінь правду каже: день за днем відходить,
я вже майже місяць в неї гостював...

Люблю Україну понад усе!
24.09.2023

Загадкове “ля”...

Моє терпіння десь колише вітер в горах,
моє бажання гірко умивається слізьми,
моє прохання на тонких підборах
вицокує щодня й вимахує крильми.
Моє кохання усміхається щоранку,
до себе пригортає, сил дає,
його я бачу рано-вранці, на світанку,
так зігріває, віддає тепло своє.
Вчорашній день заплутався у павутинні,
потрапив в пастку, у полон попав,
в твоїх руках горить, палає сильне нині,
проси, аби до тебе завтра Бог послав.
Красиво жовкне дуб, калина одягла намисто,
цілує сонце наші гори та поля,
а на душі так гордо й урочисто
звучать прекрасні ноти: “до”, “ре”, “мі” та загадкове “ля”...

Люблю Україну понад усе!

27.09.2023

Вчителю, спасибі, що ти є!

Ти сьогодні – сильний, мужній воїн,
вчителю, воюєш за життя,
мрієш, щоб часи були без воєн,
щоб не бігати щоразу в укриття.
Вчиш любити палко Батьківщину,
цінувати мову, рідний край,
не покинеш у важку хвилину,
ми тебе не зрадимо, ти знай.
Вчителю, а ця війна надовго,
вчителю, коли ж настане мир?
Вчителю, крокуєм разом гордо,
ти у нас – найкращий командир.
Ти стомився, вчителю, тобі буває страшно,
не засмучуйся, роби наступний крок,
почувай себе упевнено й відважно,
на “відмінно” твій засвоїли урок.
Ми дорослі стали дуже швидко,
пам’ятаємо усі твої слова:
сумувати так, щоб сліз було не видно,
Перемогою закінчиться війна.
Вчителю, ми гідні твої учні,
вчителю, спасибі, що ти є,
дякуєм за настанови влучні,
Україна в нас понад усе.

Люблю Україну понад усе!

01.10.2023

Вчителька

Сиділа вчителька біля розбитого вікна
і гірко плакала, сьогодні “прилетіло” в школу,
у класі, де урок щодня проводила вона,
усе зруйновано, а стеля впала до самого долу...
Так тихо плакала в руїнах рідних стін,
її життя сьогодні теж розбито,
повільно піднімалась із колін,
ні, клятий вороже, мій дух не вбито.
Промінчик сонця з вулиці забіг у клас,
привіт від учнів передав: живі всі,
що ж, вчителько, живи і ти, тепер твій час,
важкі випробування в дні осінні.
Зі святом, вчителько, на жаль, розбитий клас,
але в серцях живе жага до волі,
непереможні ми, ти так учила нас,
ми не залишимо тебе на бойовому полі.
Складний урок проводить нам життя,
твоя наука всім допомагає,
ти виховала в нас прекрасні почуття,
ми переможемо, ні в кого сумнівів немає.

Люблю Україну понад усе!

01.10.2023

Хай серце гріє ніжний щем і мир в повітрі!

Щось стукнуло у шибку, птах летів,
змахнув крильми і різко зник в повітрі,
ледь чутно долинали звуки, бій гримів,
усе змішалось, наче фарби на палітрі.
Зливалось в один потік, в одну ріку,
життя, як з гір струмки, збігало швидко,
війна несла в той вир біду гірку,
все забруднилося, і дна давно не видно.
Ріка біжить, тече, але прийде та мить,
коли струмки під сонцем затанцюють,
страшна війна назавжди відшумить,
і в Україні Перемогу відсвяткують.
Шалений плин, стрімкий потік, тримайся сильно,
хитає дуже, з боку в бік, іди несхильно,
в вечірнім небі б'ють вогнем яскраві зорі,
спішають до тебе, день за днем, шляхи просторі,
вмивайся сонцем і дощем, купайся в вітрі,
хай серце гріє ніжний щем і мир в повітрі.

Люблю Україну понад усе!

08.10.2023

Співаю мовою своїх батьків,
звертаюся в молитві нею я до Бога,
ще з діда-прадіда, з глибин, споконвіків
українським словом стелиться моя дорога.
Я зневажаю мову ворогів,
дивуюся, що нею досі розмовляєш,
невже ти дотепер не зрозумів,
що Україні в серце словом тим стріляєш.
Чому така зневага до свого,
де твоя гідність, де подівся розум?
Твій дім зруйновано, нема житла твого,
тобі смертельну ворог пропонує дозу.
Що українського у тобі є? Сумна печаль,
не вчив, не вчиш і не бажаєш вчити мову,
стискає серце невимовний біль і жаль,
високо в небі зорям шепче місяць колискову.
Так тихо-тихо засинає день, надходить ніч,
дрімають навкруги міста і села,
а рідне слово йде зі мною пліч-о-пліч
й запитує, чому сумна я й невесела.
Ми розпочнемо на світанку день новий
і будемо з тобою ще радіти,
нікому не здолати дух наш бойовий,
ти вмієш, слово, втішити й зігріти.

Люблю Україну понад усе!
11.10.2023

Красивий день, дзвінкий, як музика троїста...

День цілував так ніжно сонцем ще позавчора,
обійми дуже щиро і привітно відкривав,
краса лягала горами й лісами неозора,
на повні груди дихав день і чарував.
Красивий день, дзвінкий, як музика троїста,
майстерно вигравав і вдало ноти добирав,
так гордо крокував він від села до міста,
щемливий слід про себе в серці залишав.
Я поспішала з ним навперегони,
повільно, швидко, дуже швидко, темп зростав,
день пробігав, неначе в потязі вагони,
і дуже мило щось бажав і дарував.
Люби свій кожен день, погожий і не дуже,
всміхайся, дякуй, що до тебе завітав,
радій йому, кажи: приходь ще, друже,
проси, щоб Перемогу Україні він послав.

Люблю Україну понад усе!
16.10.2023

Хай дорога твоя у мирне життя приведе!

Зачекай, не спіши, не здавайся без бою,
пригадай перші кроки у своєму житті,
обережно ступав так, нога за ногою,
відкривав всі дороги, шляхи та путі.
Опинився ти зараз на роздоріжжі,
де зійшлися і розходяться різні стежки,
до вершин ще далеко, ти стоїш у підніжжі
і не знаєш, чи вгору зумієш зійти.
Йди вперед, крок за кроком ступай, не спиняйся,
насолоджуйся сонцем й запізнілим осіннім теплом,
як зіб'єшся з дороги, ти у вітру поради спитайся,
він тебе приголубить і прикриє надійним крилом.
Вітер пестить, сягають із неба цілунками зорі,
місяць світить, сонце вдень зустрічає тебе,
йди вперед, обіймай краєвиди просторі,
хай дорога твоя у мирне життя приведе.

Люблю Україну понад усе!
23.10.2023

Лягають на землю осінні тумани,
в зажурі світанки, сумні вечори,
десь котиться спокій густими клубками,
заплакану осінь гойдають вітри.
Що скажеш, красуне, йдуть в небо найкращі,
на груди сідає великий тягар,
війна нам дороги лишає найтяжчі,
сховалось десь сонце, не видно з-за хмар.
Тумани повільно повзуть, дух спирає,
засмучені гори, притихли ліси,
загублене щастя дороги шукає
і перли в намисто збирає з роси.
Нанизує тихо коралі-перлини,
ступає ледь чутно, шукає тебе,
назустріч біжи, не чекай ні хвилини,
всміхайся й побачиш, як швидко прийде.
Будь щирим, привітним з ним у дорозі,
тримай його міцно й не відпускай,
до хати проси, не тримай на порозі,
радій йому сильно, люби і кохай.

Люблю Україну понад усе!
28.10.2023

Життя і смерть в бою крокують поруч

Він знав, що у бою може померти,
він знав, що може попрощатися з життям,
за мить зринали спогади й моменти
й давали волю різним відчуттям.
Життя і смерть в бою крокують поруч,
а воїн йде між ними день у день,
куди не глянь, ліворуч і праворуч
обидві ціляться у обрану мішень.
Як повезе: кому життя всміхнеться,
кому ж загляне в очі клята смерть,
а воїн йде й не знає, чи вернётся,
чи не знесе смертельна круговерть.
І дивиться у синє небо синіми очима,
зливається небесна синь і синь очей бійця,
ти у безпеці нині за його плечима,
щодня, щомиті, щохвилини дякуй без кінця.
Це він тобі дарує кожен день і вечір,
це він твою спокійну ніч і ранок стереже,
узяв такий тяжкий тягар на свої плечі,
нехай Господь його життя від смерті береже.

Люблю Україну понад усе!

29.10.2023

Гинуть Боги війни,
з бригади сто двадцять восьмої,
чекали на них ордени,
посмертно усі нагороджені.
Тихенько дмухнув вітерець,
шепнув щось на вухо осені,
на жаль, трагічний кінець
у хлопців із сто двадцять восьмої.
За ними плаче земля,
в жалобі усе Закарпаття,
яка ж висока ціна,
життя віддаєте, браття.
Калина хитнулась в бокі,
засмучені кетяги вгнулися,
куди ж ви, хлопці, пішли,
пішли і назад не вернулися?
Розгублено йде листопад,
щось листя йому розказує,
дає йому купу порад,
а сонце дорогу показує.
Повільно іде падолист,
про втрати небо нагадує,
сумної заграє гітарист,
Героїв земля моя згадує...

Люблю Україну понад усе!
07.11.2023

Ти, мово, наш тил і фронт...

Вітрами обвіяна, дощами обмита,
снігами засніжена, сонцем зігріта,
красива, усміхнена, любов'ю сповита,
в боях загартована – від зими і до літа.
Незламна, нескорена, воюєш із ворогом,
невиспана, зморена, за все платиш дорого,
ти вистоїш, знаємо, йдем разом, зуміємо,
не йдем, а літаємо, надіємось, мріємо.
Своє, від народження, шануємо й любимо,
коріння й походження повік не загубимо,
хтось вперто нас знищує і кожен день зраджує,
хтось градус підвищує, чуже нам насаджує.
У мову стріляють знов, у серце, у груди б'ють,
твоя і моя любов пропасти їй не дають,
звучи кожен день, співай, вбивай той гидкий “язик”,
ти сильна, не забувай, твій голос звучить, не зник.
Ти, мово, наш тил і фронт, фортеця і оберіг,
окреслюй нам горизонт, щоб ворог пройти не зміг!

Люблю Україну понад усе!

19.11.2023

Падають сніги війні на груди,
може, щезне, клята, пропаде,
біль і горе сіє скрізь та всюди,
жити Україні не дає.

Падають сніги, а дощ змиває,
може, втопить злодійку-війну,
розстріляла нам життя, вбиває,
день у день несе нову біду.

Падають сніги, а мені сумно,
вже не тішить сніг мене давно,
білий сніг летить якось безшумно,
хтось в окопі, а хтось дома п'є вино.

Падають сніги, війна вирує,
ризикуює хтось щоденно на нулі,
береже життя твоє, дарує
найцінніше – спокій на землі.

Падають сніги, збігають сльози,
плаче Україна, бо війна,
соро вже зима, прийдуть морози,
Перемоги ще, на жаль, нема.

Падають сніги на кущ калини,
падайте, не падаймо лиш ми,
боремось за долю України,
будьмо ж не населенням – людьми!

Люблю Україну понад усе!
21.11.2023

Запроси мене в гості, завари ароматної кави,
можна чаю міцного або, навіть, налити вина,
не питай, де була, що робила, як здоров'я, як справи
і чому не весела сьогодні, а дуже сумна.
Помовчи, вітер листя останнє зриває,
осінь пісню прощальну співає, іде,
кава трохи гірчить, недостатньо мене зігриває,
листя вальсом в повітрі кружляє і тихо паде.
Ми задумались, добре удвох,
десь думками кружляємо з листям у парі,
день новий розпочне швидко Бог,
промінь сонця грайливо підморгує хмарі.
Ти і я, і життя без страшної війни,
наші мрії й бажання єдині,
вірю я, що з-за хмари покажеться мир,
і нарешті ми будем щасливі.

Люблю Україну понад усе!
25.11.2023

Заплети мені, мамо, косичку
колоском, що у полі росте,
хай нагадає літо й пшеничку,
в мене гарне волосся, густе.
Ще волошки і сонях у полі
із пшеничкою разом ростуть,
жовту стрічку і синю поволі
ти вплітай, нехай квіти цвітуть.
Хай квітує життя жовто-синьо,
заплети мені неба блакить,
добре, сонця додам ще, дитино,
нехай гріє тебе кожную мить.
Мамо, де ти, я ще миру хотіла,
мамо, чом розплетена в мене коса,
чорна стрічка, мама враз посивіла,
сльози в мами, чи то в полі ранкова роса?
Розвіває волосся сильним вітром дитині,
розплелись колосочки, впали з них кісники,
йде страшною ходою війна в Україні,
і до бою стають мужні доньки й сини.
Мамо, хочу косичку, щоб колосочком,
мамо, рідна матусю, ще раз заплети,
уклади їх рівненько рядок за рядочком,
щоб не рушив ні вітер, ні подих війни.
Ти не плач, ми усе відвоюєм, я знаю,
буде сонце у мирному небі, всміхнись,
я з тобою усе в унісон відчуваю,
чую, кажеш: живи і відважно борись.

Люблю Україну понад усе!

26.11.2023

Ти – моє небо,
ти – моя земля,
ти – все, що мені треба,
повітря і вода.
Ти – моя рання казка,
мій сонцесяйний день,
живи, квітуй, будь ласка,
не пропадай лишень.
Ти – мій зимовий вечір,
моя чудова ніч,
ти – мої сильні плечі,
ти – найдорожча річ.
Ти – мої сни і мрії,
ти – моє друге я,
ти – крила і надії,
ти – все моє буття.
Ти – світ мій, зорі з неба,
ти – рай мій, оберіг,
ти – боротьба, потреба,
ти – мій щасливий сміх.
Ти – моє найдорожче,
ти – мами вишиття,
ти – те, що не було ще,
і що було – життя.
Живи, моя країно,
всім ворогам на зло,
в нас буде, Україно,
ще краще, ніж було.

Люблю Україну понад усе!
02.12.2023

Десь скрипка плакала, ридала дуже тихо,
на білий сніг дивились з неба дві зорі,
десь причаїлося і добре почувало себе лихо,
і неймовірно світив місяць у самій горі.
А скрипка аж вривала струни й душу,
старі ще рани дуже свіжі, біль страшний,
я подолаю шлях цей, зможу, мушу,
хоча тернистий він, доволі не простий.
Я зможу все, а ворог не зуміє
стоптати й сплюндрувати рідний край,
нехай не сподівається й не мріє,
не віддамо землі своєї, пам'ятай.
На цій землі народжений Тарас Шевченко,
тут скрізь витає дух великого Франка,
стріляють в ворога слова Ліни Костенко,
не треба тут тебе і твого “язика”.
Тут небо і земля, ліси і гори
ненавидять тебе, ти тут чужий,
тут українська пісня лине у простори,
ти будеш знищений, народ тут бойовий.

Люблю Україну понад усе!
08.12.2023

А я не знаю, що тобі сказати,
ти знов запитуєш, коли закінчиться війна,
щось відповісти, а чи краще промовчати,
десь розгубилися слова, і я розгублена сама...
Без відповіді поки, я не знаю,
і не розпитуй більше про таке,
я з нетерпінням теж кінця війни чекаю,
цей час настане, безперечно, він прийде.
Роби щось, аби мить прийшла ця швидше,
допомагай, чим можеш нині ЗСУ,
ми з кожним днем до Перемоги ближче
і неодмінно подолаємо страшну війну.
Я теж сумую за колишнім мирним часом,
прогнати ворога – мета мого життя,
а сила наша у згуртованості, разом,
лише вперед, назад немає вороття.
Вчорашній день махнув крилом, злетів у вирій,
його нема, лиш слід десь за вікном,
ти зустрічай новий день у молитві щирій,
міцніше обіймай його своїм теплом.
І ти відчуєш: він дарує нові сили,
ти враз розправиш крила й полетиш,
а навкруги такі чудові небосхили,
лети, люби, бо все життя проспий.

Люблю Україну понад усе!
10.12.2023

Моє дитинство

Моє дитинство було без телефонів,
без інтернету, без вай-фаїв, без війни,
у небі не було ані ракет, ні дронів,
світило сонце ясно навкруги.

Моє дитинство – босі ноги у ранкові роси,
то безтурботні, без сирен, прекрасні дні,
заплетені рукою мами пишні коси,
і кіт-муркіт щодень чекає у вікні.

Моє дитинство – то найкраще, найдорожче,
то запах свіжоскошених у полі трав,
живі книжки, бо електронних не було ще,
і найцінніше – мир у всьому панував.

Моє дитинство сповнене любові,
там мама з татом зовсім молоді,
моє дитинство – спогади казкові,
які ж щасливі ми були тоді!

Моє дитинство, ти живеш і досі,
до тебе в гості їжджу у село,
ти зустрічаєш мене радо на порозі
і щиро віддаєш своє тепло.

Моє дитинство, будь завжди зі мною,
мені з тобою легше в боротьбі,
будь оберегом, будь щитом, стіною,
найкращим другом будь, а я – тобі.

Люблю Україну понад усе!

17.12.2023

То не всім в голові ялинка,
то не всім в голові маскарад,
до окопу веде стежинка,
там Різдво і зустріне солдат.
Помолися, забави пізніше,
феєрверки тепер не ті,
Перемога – найголовніше,
і щоб хлопці лишилися живі.
Хочеш свята, життя триває?
Та ж за нього поклав хтось своє,
той, що нині в окопі, не знає,
чи до нього Різдво це прийде?
Будь людиною, не сотворінням,
ця війна розгортає масштаб,
будь озброєний чистим сумлінням,
дух гартуй, щоб не згас, не ослаб.
А байдужість – наш другий ворог,
ми боротися мусимо всі,
бо хтось статки ховає в офшорах,
а хтось їде з війни на щиті.
Що, народе, де ж тая влада,
що обрав ти на сміх, чи на плач?
Кожен раз – чергова зрада,
хоч тепер ти їм це не пробач.
Бо небесні сотні все бачать,
під прицілом у них – земля,
вони точно нам не пробачать,
якщо програна буде війна.

Люблю Україну понад усе!
19.12.2023

Запалю свічку, Богу помолюся,
згадаю всіх, кого уже нема,
я вже нічого більше не боюся,
я ще сильніша стала, ніж була.
Я ще сильніша, люті більше, злості,
ненависті ще більше, як колись,
бо зрадників навколо розвелось,
а біди у потік стрімкий злились.
Що скажеш, Господи, чи правда є на світі,
таких орлів ховаємо щодень,
комусь окопна свічка ледве світить,
а хтось за феєрверками мандрує в Буковель?
О, Боже праведний, верни народу розум,
бо цій війні не видно буде меж,
рядки з поезії переведу на прозу,
може, почуєш швидше і збагнеш?
За що нам все це, Боже милостивий,
життя хитається, з-під ніг земля іде,
нехай вже суд настане справедливий,
і зрадник з ворогом покару понесе.
Хай принесе Різдво добро нам й спокій,
хай витре сльози Україна, мир прийде,
непереможні ми у боротьбі жорстокій,
ціна висока, щоб відстояти своє...

Люблю Україну понад усе!
23.12.2023

Що бачиш ти в моїх сумних очах,
там є надія, не погасла віра,
чи там безодня, як в далеких небесах,
а замість блиску прірва сіра?
Бо у твоїх очах горить любов,
вона тримає нас обох на світі,
я хочу, щоб в моїх ти теж її знайшов,
нехай окрилюють нас мрії заповітні.
Ховаються в твоїх очах тривога й сум,
і час від часу заливають гіркі сльози,
в них часто б'є ненависть, наче струм,
і лють вирує, як весняні грози.
Після грози в твоїх очах веселки гра,
в них сяє віра, променить любов, надія,
там відповідь на все складна й проста:
ми переможемо, це ж наша спільна мрія.
А я черпаю кожен день в очах твоїх
насаги, сили та жаги до Перемоги,
а ти шукай це все в очах моїх,
нехай нам відкриваються нові дороги.

Люблю Україну понад усе!
29.12.2023

Будь, Україно, вільною...

Війна, щодня вбивають наш народ,
а світ мовчить, спостерігає, співчуває,
страшний сюжет, трагічний епізод,
на жаль, це вже не перший рік триває.
Летять ракети кожен день на нас,
сумна реальність, і шахеди, й дрони,
живем з тобою у воєнний час
і відвойовуєм у ворога свої кордони.
Спішить до нас у гості рік Новий,
хай переможним буде він для українців,
хай син повернеться до матері з війни живий,
хай зникне слід від ворогів-чужинців.
Дві тисячі двадцять четвертий, мирний рік –
найбільша мрія українського народу,
відважно йдемо вперед і не звертаємо убік,
виборюємо своїй землі свободу.
В Новому році зичу миру всім, добра,
нехай нарешті зрадник й ворог навік згине,
не сумніваюсь, що прийде омріяна пора,
будь, Україно, вільною, свята Богине.

Люблю Україну понад усе!
31.12.2023

У тебе найкращі сини Василі!

Василь був мій тато, Василь – чоловік,
велике це свято, вітаю усіх,
у році Новому бажаю добра,
хай буде у ньому лиш мирна пора.
Хай кожен Василь, Василько, Васирина
додасть всіх зусиль, щоб жила Україна,
хай всі Василюхи, Василівни теж
радіють від втіхи, від щастя без меж.
Василю, Васильку, Василечку мій,
ти кожную хвилинку цінити зумій,
хай в році Новому для всіх Василів
здійсниться бажання: нема москалів.
Живіть в Україні своїй, Василі,
хай згинуть доценту усі москалі,
хай мир запанує на нашій землі,
хай Бог береже Василів на нулі.
У тебе найкращі сини Василі,
моя Україно, великі й малі,
за тебе горою стоять, бережуть,
хай в році Новому нам мир принесуть!

Люблю Україну понад усе!

01.01.2024

Ти – моє ранішнє люблю,
ти – моє загадкове завтра,
твій погляд повсякчас ловлю,
ти – моя кароока правда.
З тобою ділю хліб і сіль,
і навпіл – радощі й тривоги,
одна на двох – мета і ціль,
одні на двох у нас дороги.
Що хочеться тобі, бажаю я,
що я задумала, ти теж не проти,
і мрія в нас на двох одним одна,
щоб ворога нарешті побороти.
Ти прислухаєшся до всіх моїх прохань,
а я уважно слухаю твої поради,
до тебе в мене тисячі питань,
а ти у відповідь: не пробачаю зради.
Прекрасно, я не терплю зраду теж,
це дуже добре, що думки наші єдині,
плече в плече зі мною ти ідеш,
удвох крокуймо й далі по одній стежині.
Поглянь: красиво так світає, ми удвох,
і коли захід сонця бачимо удвох, то цікавіше,
хай день ясний і темна ніч пильнують нас обох,
коли ми разом, то життя стає світліше.

Люблю Україну понад усе!
03.01.2024

Радію, бо землячка повернулась
додому із полону, витримала все,
нарешті доля Галі усміхнулась,
і наречений з квітами до шлюбу поведе.
Така тендітна бойківська красуня,
а героїзму в серці – океан,
відважна наша дівчина Галюня
пройшла крізь пекло, зболена від ран.
Про тебе, Галю, можна фільм знімати,
ти – вірна донька України, приклад всім,
хай ворог знає: нас йому не подолати,
не пустимо його нізащо у свій дім.
Рожнятівщина, край мій любий, рідний,
скільки синів уже лягло у цій війні,
кожен із них звання Героя України гідний,
низький уклін вам, наші рідні, дорогі.
Сини і доньки українського народу,
нескорені, незламні, вольові,
життя виборюють собі й тобі, свободу
і проженуть навіки ворогів.

Люблю Україну понад усе!
04.01.2024

Жаль...

Жаль, що відходять найкращі сьогодні,
жаль, що небесних сотень уже тисячі,
тихо зникаєте, хлопці, наче в безодні,
тугу і смуток лишаєте тут, на землі.
Ваше життя вороги відібрали,
жити вони і нам не дають,
мирне небо від нас украли
і зазіхнули на нашу суть.
Біла зима, наче казка, ніжна, пухнаста,
та на серці тривога, вирує війна,
біло-чорна дорого України смугаста,
невесела, засніжена, дуже сумна.
Білим снігом на серце печаль осідає,
чорний ворон десь кричить, жалю додає,
та надія на краще не покидає,
Перемога до нас неодмінно прийде.
Біло-біло навколо, чорно-чорно на фронті,
лиш би воїн додому повернувся живим,
десь далеко, за обрієм, на горизонті
промінь миру виблискує саявом новим.

Люблю Україну понад усе!
08.01.2024

Відвоюю усе, що втрачено,
відбудую усе, що зруйновано,
за цей ранок життям заплачено,
кожну мить мені подаровано.
Проклинаю тебе, клятий вороже,
і молюся за кожного воїна,
я надіюсь, що дуже скоро вже
в серці рана буде загоєна.
Зарубцюється біль і смуток тяж,
розійдуться жалі та печалі,
щастя буде удосталь, любові без меж
і прекрасні, незвідані далі.

Люблю Україну понад усе!
14.01.2024

Очі

У тих очах було усе нараз:
і біль, і смуток, радість і тривога,
дивились так, ніби останній раз
стелилася життєва їм дорога.
Стріляли поглядом, пекли, ніби вогнем,
збивали з ніг, неначе морські хвилі,
і заливали все навколо, як рясним дощем,
і ніжно зігрівали душу очі милі.
Скільки любові в тих очах, не видно дна,
скільки бажання жити і жаги до волі,
на жаль, у тих очах іде страшна війна,
відваги й розпачу, усього там доволі.
Тими очима обіймати можна цілий світ,
виблискують, неначе дві перлини,
такі красиві очі, як навесні цвіт,
найкращі, серцю любі дві краплини.
Живіть, дивіться очі на цей світ,
закохуйтесь, не плачте, смійтесь, очі,
нехай ще довго-довго і багато літ
вас будуть тішити щасливі дні та ночі.

Люблю Україну понад усе!
18.01.2024

Краса, надіюся, таки врятує нас,
поглянь, які довкола гарні красевиди,
і ти відчуєш, як душа зрадіє враз,
зроби на повні груди вдих і видих.
Щось неймовірне є у цій красі,
так заворожує, захоплює, лікує,
вбиває смуток і печалі наші всі,
вона для нас нічого не шкодує.
Лікуйся нею, сили набирай, снаги,
загоюй всі рубці та свіжі рани,
то справжній оберіг від горя і біди,
він прожене війну й густі тумани.
Пильнуй, не віддавай нікому цю красу,
то є твоя земля, твої поля, ліси і гори,
у серці ти неси любов, я теж щодня її несу,
запам'ятай: це наші навкруги простори.

Люблю Україну понад усе!
21.01.2024

Не пишеться, думки мої послабли,
зневірились, бо зраджують свої,
далеко тих своїх до біса десь послав би,
нехай би зникли із лиця землі.
Ох, скільки їх довкола розвелось,
крадуть нахабно, зраджують свій край,
подвійний бій вести нам довелося,
о, Боже, накажи їх і, нарешті, покарай.
За що так тяжко наш народ страждає,
чому на простий люд звалили цю війну,
а хто при владі, при грошах, – гуляє,
на жаль, реальність маємо таку сумну?
Що з цим робити? Не мовчіть, воюйте,
боріться словом, зброєю усі, мечем,
свій край любіть, оберігайте і пильнуйте,
лиш разом ворога здолаємо та всіх нікчем.
Всевишній Боже, цвіт наш обпадає,
летить у небо кожен-кожен день,
від болю в Україні серце завмирає,
на тебе всі надії в нас лишень.
Великі втрати, а ціна висока,
та не здамося, вороже, не мрій,
на серці рана і така глибока,
та ми триматимемо й далі стрій.

Люблю Україну понад усе!
23.01.2024

Залиши щось на згадку про себе,
хай у серці спомин живе,
так чекаю на звістку про тебе,
ти десь є, невідомо лиш де...
Ти, напевно, все чуєш і бачиш,
відгукнися, дай знак, щось скажи,
я боюся, що ти не пробачиш,
не тікай, повернись, не біжи.
Не спіши, ти багато не встиг ще
і вже дуже багато, насправді, устиг,
вгору стрімко злітаєш все вище
і не чути вже голосу твого, притих.
Дуже швидко, зненацька, дуже раптово,
як той спалах у ватрі, миттєво пропав,
усміхнувся тоді ти якимсь загадково,
ніби знав, що востаннє, мабуть, відчував.
Плаче мати, дружина, дитина, країна,
йдуть у небо найкращі доньки й сини,
де ступила нога окупанта, – руїна,
дочекатися б нам Перемоги й весни!

Люблю Україну понад усе!
27.01.2024

Сон

Мені наснилося, що вже нема війни,
у мирнім небі голубім танцюють хмари,
підморгують їм весело столітні ясени,
такий прекрасний сон, неначе справжні чари.
Наснилося мені, що вже нема війни,
що на землі панує мир та спокій,
чудові відчуття, та лише в снах вони,
десь розгубилися у темряві глибокій.
Боюсь прокинутись і зрозуміти, що то сон,
та, сподіваюся, це вже майбутня дійсність,
будуємо від ворога безпечний ми кордон,
гартуємо свій дух і непоборну міцність.
Хотіла ще поспати, повернути сні,
ковток повітря мирного ще раз вдихнути,
та нічна тиша аж дзвеніла навкруги,
і я до ранку не могла уже заснути.
Не прокидаюся, ще трохи-трохи сплю
і насолоджуюся гарним сновидінням,
хвилини миру я у сні ловлю
і наяву чекаю їх із нетерпінням.
Такий чудовий сниться сон мені,
такі миттєвості легкі, спокійні,
немає місця там страшній війні,
безмежно всі щасливі й вільні.
З любов'ю згадувала довоєнні дні,
спокійні ночі, безтурботні ранки,
думки лягали, як нитки на полотні,
і вишивали мирні вже світанки.
Не спалося, день прокидався за вікном,
я розуміла, що війна, на жаль, триває,

та, насолоджуючись своїм віщим сном,
я усвідомила, що мій народ усе здолає.
Здолає ворога, здолає недруга, здолає тьму,
здолає горе та біду, війни жахиття,
я з нетерпінням так чекаю вже весну,
хай відійде від нас воєнне лихоліття.

Люблю Україну понад усе!
29.01.2024

Повертайтеся, рідні, з полону,
повертайтеся чимшвидше з війни,
повертайтеся живими додому,
найвідважніші доньки й сини.
Повертайтеся, зрадіємо з вами,
зустрічатиме рідна земля,
пригортатимуть руки вас мами,
то найкращі миті життя.
Поцілунки, сльози, обійми,
жовто-синій прапор в руках,
ти на рідній землі, ти вільний,
через пекло пройшов цей шлях.
Усміхаються доли та гори,
повертаються рідні з війни,
найдорожчі серцю простори,
виліковують душу вони.
Я вернувся, матусю, я вдома,
та ж не плачте, радійте, живий,
гріє погляд усмішка знайома,
не здолає нас ворог страшний.
Мати плаче, ковтає сльози,
Україно, тримаємо стрій,
гордо йдемо крізь воєнні грози,
нездоланний, народі мій!

Люблю Україну понад усе!
03.02.2024

Не залишай мене, прошу, одну
з думками про війну, не треба,
таку зажурену, стривожену й сумну,
із тугою в душі аж до самого неба.
Не залишай одну, бо пропаду,
сама своїх думок лякаюсь,
шукаю щастя вкрадене, і я його знайду,
про все, що зроблено в житті, не каюсь.
Чергова зрада в нас: йде у відставку генерал,
кому не вигідно, щоб військом керував Залужний?
Яка ганьба, війна для когось – справжній карнавал,
кому ж не догодив наш генерал потужний?
Чому на шоу знов мільйони віддають,
чому співають не Оленки, а якісь Альони,
чому на зброю хлопцям гроші не дають?
До біса зараз євробачення, потрібні дрони.
Занадто, забагато, досить, через край,
ковток повітря свіжого вдихни на повні груди,
не зраджуй сам собі, іди вперед і не звертай,
допомагай, дорогою йдучи, усім і всюди.

Люблю Україну понад усе!
08.02.2024

Залиши мені краплю надії,
хай у серці моєму живе,
хай жевріють не втрачені мрії,
хай загублене щастя прийде.
Десь далеко, за обрієм, бачу:
розвидняється, сонце встає,
я радію водночас і плачу,
хтось за день цей життя віддає.
Чую: пташка виспіває дзвінко,
сніг зійшов, зеленіє трава,
сонце промінь пускає так стрімко,
йде весна, хоч в зими ще права.
Вже по-іншому сонечко світить,
перші квіти з-під снігу зійшли,
теплій день зігріває і ніжить,
ми десь крихту весни віднайшли.
Крихту-крихітку, жменьку маленьку,
обережно тримаєм в руках
і мелодію чуєм тихеньку,
то поблизу виспіває птах.
Щастя поруч, налякане ходить,
повернути нам треба його,
десь по закутках, затінках бродить,
запроси, щоб у гості прийшло.

Люблю Україну понад усе!
11.02.2024

Вам би жити, хлопці, й любити,
розривається серце за вас,
треба ворога клятого бити,
віддаєте життя за нас.
Ми в теплі, у безпеці, ми ситі,
і за все це завдячуєм вам,
ви ж голодні, змерзлі, неміті,
зупиняєте хід ворогам.
Повертайтесь живими додому,
бережіть себе, хлопчики, там,
попри біль, небезпеку і втому,
принесіть Перемогу нам.
Дочекаємось неодмінно,
ми здолаємо ворогів,
як повітря, це необхідно,
ми в молитві до всіх Богів.
Хлопці, втримайте цю навалу,
хлопці, вірим усі лиш вам,
вам складаємо шану й славу,
України мужнім синам.

Люблю Україну понад усе!
13.02.2024

Зорі з неба землю цілували,
ніч стогнала, тихо спав солдат,
чорні гори лихо віщували,
лиш би все спокійно і без втрат.
Зорі сяяли вогнем, солдат втомився,
спав так міцно-міцно, як дитя,
навіть місяць в небі й той молився,
щоб урятувати воїну життя.
Спав солдат в обіймах снів солодких,
снилася батьківська хата, він малий,
і у цих миттєвостях коротких
пробігав його весь шлях земний.
Усміхався воїн, був щасливий,
мабуть, снилися йому ще довоєнні дні,
він, такий красивий і вродливий,
розкошує у спокійному нічному сні.
Сон закінчився, стає солдат до бою
і відважно захищає нам чудові сни,
ризикуює він своїм життям, собою
й наближає нас до переможної весни.

Люблю Україну понад усе!
17.02.2024

Пишаюся тобою...

Пишаюся тобою, ти красива,
любуюся тобою, ти багата,
найкраща в світі, мила та вродлива,
і така гарна, як батьківська хата.
А щира ти, як мамина молитва,
а щедро, як осінні урожаї,
відважна й сильна, як запекла битва,
і невгамовна, як веселі водограї.
Ти, мово, найсильніша моя зброя,
ти, як симфонія, звучиш, як “Місячна соната”,
ти возвеличуєш захисника, Героя
і підриваєш ворога, як бойова граната.
В моєму серці ти з колиски, мово,
не зраджуємо одна одну, йдемо у парі,
ми переможемо обов’язково,
ти – моє небо, мир у найкоштовнішій оправі.
Твої слова – яскраві квіти в полі,
так ніжно їх до серця пригортаю,
такі красиві, як стрункі тополі,
говорю й плачу ними і пісні співаю.
Ти – королева, моя мово, ти – царівна,
ти – берегиня, талісман, шедевр,
наймилозвучніша моя, чарівна,
ти – мужня по́сестра, ми – воїни тепер.

Люблю Україну понад усе!
21.02.2024

Як змінився довкола наш світ
за два роки страшної війни,
ввись злетів найпрекрасніший цвіт:
мужні доньки й відважні сини.
Сиротіє країна моя,
розпирає груди землі,
від могил, що зростають щодня,
стогнуть тяжко усі цвинтарі.
Все змінилося: я і ти,
день і ніч, ми давно не ті,
пекло нам довелось пройти,
серце вирване при житті.
Той страшний перший подих війни,
що два роки тому проник,
Україні додав сивини,
кожен день наш, як фільм-бойовик.
Боротьба, за життя боротьба,
не здамося московській орді,
усім зрадникам – смерть і ганьба,
відвоюємо мир навесні.
Помстимося за все і за всіх,
Україна цей шлях пройде,
так важливо, щоб кожен зміг
Перемоги побачити день.

Люблю Україну понад усе!
24.02.2024

Хочеться весни, ще й переможної,
неба голубого, та ще й мирного,
сонячної днини, й не тривожної,
і в бажаннях цих – нічого дивного.
Хочеться світанків, тихих вечорів,
без виття сирен, без укриття і сховища,
без проклятих нами ворогів,
переможного так хочеться видовища.
Хочеться пірнути в безтурботні дні
і купатися в проміннях сонечка,
хай в минуле полетять думки сумні,
хай зустрине із війни татуся донечка.
Хай повернуться до матерів своїх сини,
хай закохані до церкви йдуть вінчатися,
хай навіки щезнуть всі сліди війни,
будем зустрічатися, а не прощатися.
Хай прийде насправді ця пора до нас,
переможно хай засяє сонечко,
найжаданіший для всіх це буде час,
хай загляне кожному в віконечко.

Люблю Україну понад усе!
27.02.2024

Ти – доброволець, мужній син країни!

Коли постукала війна в наш дім,
ти перший став на захист Батьківщини,
тобі велика шана і низький уклін,
ти – доброволець, мужній син країни.
Ти зупиняв навалу ворогів,
міцним плечем тримав над нами небо,
без зброї воював ти, як умів,
кричав війні: не йди сюди, не треба!
Ти сон мій, спокій бережеш й тепер,
даєш можливість жити і любити,
ти – ангел з добрим серцем, волонтер,
ти добровільно йшов добро творити.
Грудьми тримаєш фронт усі ці дні,
твоє життя весь час у небезпеці,
ти шанс даєш усім нам, зокрема, й мені,
сталеву волю маєш і вогонь у серці.
Ти – син землі Шевченка і Франка,
про тебе пишу вірші і пісні складаю,
така відвага в тобі, а душа така тонка,
ти відвоюєш все, вернись живим, благаю.

Люблю Україну понад усе!
28.02.2024

Там, де пройшла весна, усе цвіте,
а де війна розгулює, усе вмирає,
там, де весна іде, буяє все, росте,
а де війна пройшла, дотла усе згорає.
Нам би з весною по дорозі, без війни,
радіти, що живем під мирним небом,
спокійні ночі, дні, щасливі сни
обов'язково повернути треба.
Розстріляна весна, а все ж іде,
уперто йде, вмивається щодня сльозами,
стікає кров'ю, в серці біль несе,
але надію рясно сіє поміж нами.
Повір в свою весну, вона прийде
у серце, наяву, у сни до України,
хай з нею в нас життя нарешті розцвіте,
хай заростають Перемогою усі руїни.
Ступай, весняна панно, звеселяй,
встеляй дорогу Перемозі килимами,
і Україну зболену ти зігривай,
та розмалуй її ясними кольорами.

Люблю Україну понад усе!
03.03.2024

Великий Тарасе, воюємо нині,
ти зброю нам дав – свій славетний Кобзар,
летить твоє слово по всій Україні,
у ворога цілить, наносить удар.
Воюєм, Тарасе, завдячуєм долі,
що є в Україні відважні сини,
то наші Герої, молоді й сивочолі,
життя віддають за свободу вони.
Великий Пророче, всесильний Тарасе,
провіснику волі, озброюєш нас,
вселяєш нам віру на мирне прекрасне,
ти мужній і мудрий, безсмертний Тарас!
Тарасе, наш батьку, сумні твої діти,
і в матері серце болить від війни,
так хочеться жити і просто радіти,
Тарасе, що далі, як вийти з пільми?
Читаєм тебе, перечитуєм вкотре,
читаємо, навіть, поміж рядків,
напам'ять багато знаємо добре,
тим словом стріляєм у ворогів.
Читаєм тебе, перечитуєм знову,
шукаємо відповідь в твоїх словах,
не дай нам згубити країну чудову,
веди нас, Тарасе, показуй нам шлях.

Люблю Україну понад усе!
09.03.2024

Летять мої роки...

Летять мої роки, спинити їх не можна,
шалений темп, стрімкий, як водограй,
тече ріка життя, в ній хвиля б'є тривожна,
війна ввірвалася у мій прекрасний край.
Роки летять, неначе сильний вітер в полі,
спинити їх дарма, не вистачає сил,
бажають, як і ми з тобою, щастя й волі,
упевнено пильнують фронт наш й тил.
Роки мої, прекрасні, сильні крила,
лечу я з вами кожен день та ніч,
я вже давно для себе зміст життя відкрила:
люби його, це найдорожча в світі річ.
Люби життя, цілуй кожную хвилину,
лелій її, тримай в руках, не відпускай,
за те, що маємо сьогодні, хтось загинув,
не забувай про це ніколи, пам'ятай.
З молитви день я нині знову починаю,
безмежна вдячність і хвала захисникам,
я щиро Перемоги й миру нам бажаю,
й безпечного польоту всім своїм рокам.

Люблю Україну понад усе!

11.03.2024

Яким тобі здається світ довкола,
яких тонів переважає більше й фарб,
чи пам'ятаєш все, чого навчила школа,
який в житті у тебе найцінніший скарб?
Такі прості питання, та складні доволі,
і відповідь на них одразу не знайдеш,
якщо ти прагнеш Перемоги, миру й волі,
борися і тоді в житті до них прийдеш.
Ніхто тобі не принесе свободу,
борися сам, як можеш, помагай
і армії, і українському народу,
у єдності лиш сила, пам'ятай.
А світ довкола дуже загадковий,
таких у ньому фарб, відтінків, кольорів,
ти вибір свій зроби не випадковий,
щоб він тебе не зрадив, не підвів.
Болить сьогодні за Одесу-маму,
болить за кожне втрачене життя,
болить за чорно-сіру, дуже чорну гаму,
за чорний дим, за чорно-сірі відчуття.

Люблю Україну понад усе!
15.03.2024

А в Україну повернулися лелеки,
це надзвичайний, дуже добрий знак,
вони летіли із країв до нас далеких,
а ми чекали всі на їх приліт, ще й як.
Лелеки, бузьки, журавлі, боцяни –
так називають в Україні цих птахів,
чи знаєте ви, чорногузи, коли мир настане,
коли нарешті переможемо ворогів?
Скажіть, журавлики, провісники добра та світла,
чи буде переможною весна?
Так хочеться, щоб Україна знов розквітла
і щоб назавжди відійшла війна.
Журавлики, лелеки, птахи милі,
вже в гніздах, в Україні раді вам,
такі красиві, горді та сміливі,
не віддавайте край наш ворогам.
Висиджуйте у гніздах лелечат маленьких,
з поверненням вас, білі журавлі,
хмаринок у польоті вам легеньких,
кружляйте й проганяйте всі жалі.

Люблю Україну понад усе!
16.03.2024

Любов

Він забував про все, коли дивився в її очі,
для нього відкривався всесвіт в тих очах,
лише про неї думав він усі ці дні та ночі
й тримав над нею небо на своїх плечах.
Любив так сильно, міцно, віддано і палко,
та присмаку гіркого у любов добавила війна,
коли прийшла одного разу на світанку
і розлучила їх: він – на нулі, вона – в тилу сама.
Що пережила їх любов за два воєнні роки?
Розлуки довгі, зустрічі короткі, сльози, біль,
та не згасає, а міцнішає, відважні робить кроки,
перемогти – у їхньої любові заповітна ціль.
Любов із синіми очима і волоссям жовтим,
струнка, як та тополя в полі молода,
життя із нею має сенс, стає змістовним,
на цілий світ така любов одним одна.
Моя любове, ми усе здолаєм,
ми найсильніші, в серці в нас – вогонь,
у мирнім небі сонечком засяєм,
не випустимо щастя із долонь.

Люблю Україну понад усе!
18.03.2024

День голову схилив, стоїть в зажурі,
ніч і світанок розстріляли вороги,
такі сумні обличчя, стомлені, похмурі,
розбиті долі українців навкруги.
Що ж, світе, далі ждеш, боїшся,
хіба ще мало нині доказів тобі,
ти дотепер відваги не спромігся,
а ми воюємо в нерівній боротьбі.
Ціна висока, в серці біль нестерпний,
стікає кров'ю кожен день моя земля,
сховався світ, такий великий і нікчемний,
і дозволяє ворогу вбивати нас щодня.
Стоїть зажурений мій день, тривожно серце б'ється,
і я з тим днем засмучена стою сама,
аж через край в душі моїй тривога ллється,
нема ще миру в небі, ой, нема...
Я обіймаю день свій, він – мене щосили,
я дякую йому, а він – мені за все,
ми жити один одного просили
і вірити, що Перемога все ж прийде.

Люблю Україну понад усе!
24.03.2024

Вербова гілка

Вербова гілко, знову коси розпускаєш,
так-так, я вчора бачила, вже зеленієш ти,
ні в кого дозволу і права не питаєш,
де маєш ти зростати і коли цвісти.
Сама вирішуєш, чи коси заплітати,
чи хай розчісує їх вітер раз у раз,
кого ж ти маєш, зрештою, питати,
твоє життя, і проживаєш ти його лиш раз.
І вигинаєшся, як хочеш, б'єш щосили,
коли розлючена, коли хтось розізлив,
а раз у рік ми всі тебе просили,
і ти нагадувала, що Великдень наступив.
Вербова гілко, гілочко вербова,
ти зеленієш вже біля ріки, яка краса,
аж заворожуєш собою, ти чудова,
вербова гілочко, ти ж є сама весна.
Хай пестить твої коси вітер ніжно-ніжно,
хай будуть вони пишні, повні сили та краси,
і почувайся, гілко, впевнено й розкішно,
та Україну рідну збережи і звесели.

Люблю Україну понад усе!

25.03.2024

Живи...

Живи, живи за себе й за тих,
хто, на жаль, не прийшов з війни,
живи, тримайся, що маєш сил,
і пам'ять у серці про них бережи.
Живи за кожного, хто тебе захистив,
живи і жити проси нас усіх,
молись, щоб живі були донька і син,
щоб Україну Всевишній зберіг.
Живи, не дай пропасти собі,
хай будуть прекрасними дні,
будь сильним у цій нелегкій боротьбі,
дай відсіч клятій війні.
Тяжко, живем у складні часи,
виборюєм кожную мить,
шукаєм щоразу у собі сил,
хоч серце нестерпно болить.
Моя Україно, твій день, як кришталь,
виблискує, лезом іде,
тонкий, а гартований, наче сталь,
майбутнє сьогодні кує.

Люблю Україну понад усе!
30.03.2024

Весна

Сьогодні цілував нас день, а ми його,
так ніжно-ніжно зігривав, гоїв нам рани,
чекали довго ми тепла, аж ось воно:
цвітуть магнолії і вже от-от каштани.
Весна квітує в серці, всюди, навкруги,
все розмальовує в яскраві візерунки,
хай зникнуть із землі моєї вороги,
нехай весна дарує перші поцілунки.
Пускай весну у своє серце, оживай,
квітуй, міцній, всім ворогам на зло, моя країно,
найкращі кольори у свої шати вибирай
і гордо йди вперед, ти переможеш неодмінно.

Люблю Україну понад усе!
03.04.2024

Я не знаю...

Я не знаю, матусю, як ти житимеш далі без мене,
я не знаю, рідненька, як зарадити маю твоїй біді,
захищав я тебе і наш край, дорога моя матінко, нене,
а тепер я у небо злетів, ти ж за двох нас живи на землі.
Лиш не плач, не вмивайся сльозами, матусю,
я із неба все бачу, а до тебе приходити буду у снах,
прощавай же і ти, найдорожчий мій батьку, татусю,
я пройшов земний шлях, а тепер у далеких уже небесах.
Мати плакала гірко, у зажурі стояв сивий тато,
небо разом із сином теж заплакало теплим дощем,
на землі і на небі сліз та горя, на жаль, так багато,
душу й серце пронизує наскрізь жалісний щем.
Мати вижити, жити за себе й за сина, надіюся, зможе,
рятував Україну від смерті молодий її син,
доля матері й сина і країни моєї так схожі,
берегти все, що маємо, мусимо всі як один.

Люблю Україну понад усе!
06.04.2024

Магнолії

Гойдає вітер пишний цвіт магнолій,
вони так плавно витанцьовують свій вальс,
яка ж велика сила у красі їх загадковій,
лови її, не пропусти свій шанс.
Таку енергію дарують ці тендітні квіти,
такі емоції в нас викликає їхній цвіт,
коли нам сумно, з ними хочеться радіти,
укотре переконуюсь: краса врятує світ.
То чудодійна терапія, дуже цінний лік,
що зцілює та зарубцьовує всі рани,
таких прекрасних почуттів стрімкий потік,
а поруч прокидаються уже каштани.
Я посміхаюся, видужує моя земля,
здолає ворога і прожене навіки,
запевнює усіх струнка магнолія
і розливає цвіт, як повноводні ріки.
Колише вітер ніжні пелюстки,
приваблюють магнолії собою
і діляться із нами залюбки
такою неповторною красою.

Люблю Україну понад усе!
07.04.2024

Весна воєнна третій раз приходить...

І знову сакури для нас уже цвітуть,
весна воєнна третій раз приходить,
ще більше розумієм сенс життя та його суть,
перемогти, на жаль, так швидко не виходить.
Цвіт сакури приваблює, несе любов,
то квіти переможні, дуже горді,
захоплюємось ними знов і знов,
такий надійний тил на бойовому фронті.
Цвітуть дерева, в пишних шатах сад,
зривають око красені-тюльпани,
а навкруги яскравокольоровий маскарад,
ще мить – і позапалюють свічки каштани.
Вже небо розкидає синь свою,
і сипле золотом довкола сонце,
хай зелень допоможе хлопцям у бою,
а мир загляне у моє віконце.
Весняна казко, щастям розквітай,
лікуй, загоюй, зцілуй наші рани,
ти Україні Перемоги побажай,
ми переконані: пора така настане!

Люблю Україну понад усе!
12.04.2024

Красивий квітець додає нам сили

Війна забрала в неї чоловіка,
забрала батька у її дітей,
розбила все, летить у двері й вікна,
вбиває найдорожчих їй людей.
Як зупинити це, як жити має далі,
маленькі діти залишились в неї на руках,
помертно татові вручають їм медалі,
печаль і гордість завмирають на її вустах.
Що ж, батько воював за нас, мої малята,
він дивиться з небес тепер, здаля,
я не сама, ми разом, мої янголята,
заради вас я прокидаюся щодня.
Красивий квітець додає нам сили,
потрохи виліковує нас всіх,
якби ж нарешті ми війну спинили
і повернули, діти, вам щасливий сміх.
Повір у себе, навіть в неможливе,
так сильно й міцно бережи себе та всіх близьких,
життя складне, проте привабливе й красиве,
цінуй, пильнуй, щоб ритм його не стих.

Люблю Україну понад усе!
17.04.2024

Ти знаєш, дуже болить,
так сильно, що аж обпікає,
кров в жилах майже кипить,
до щему серце стискає.
До неба щодня один за одним
найкращі свій шлях прокладають,
ще б жити на світі таким молодим,
та ввись назавжди відлітають.
Де правда, як бути, мільйонне чому,
за що?.. Ніяк не збагнути,
єдине, що треба, прогнати війну
і землі свої повернути.
Народе, ти зможеш, шлях непростий,
без втрат на війні не буває,
боротися мусить старий та малий,
і сонце у небі засяє.
Ти зможеш, ти – воїн-титан, ти – боєць,
весна тобі квіти дарує,
війні неодмінно надійде кінець,
а віра й любов нас врятує.

Люблю Україну понад усе!
21.04.2024

То моя, серцю люба і мила, мала батьківщина...

Так запахло дитинством, дуже ніжно і сильно,
разом з вітром той запах прийшов, із дощем,
я відчула його, придивляюсь уважно і пильно,
де присяде спочити, під калиновим, певне, кущем.
Моє рідне, щасливе, найдорожче, ти звідки,
як тебе занесло аж сюди із далеких країв?
Ми з тобою укупі зростали, є свідки:
отчий дім і до неба стіна із зелених гаїв.
Як зраділа я зустрічі нині з тобою,
скільки спогадів зразу, скільки тепла,
незабутні моменти принесло ти з собою,
і ведуть нас вони до найкращого в світі села.
То моя, серцю люба і мила, мала батьківщина,
перше слово, перші кроки, перша пісня в житті,
там коріння моє, найдорожча й прекрасна родина,
наче в казці, у надійному завжди я там укритті.

Люблю Україну понад усе!

23.04.2024

Швидко Великдень, воскресіння пора!

Хто ти: тінь, чи людина,
йдеш, чи повільно сунешся,
горда постава і рівна спина,
чи навпаки – сутулишся?
Плечі розправ, іди, не стій,
тільки вперед ти рухайся,
сумніви всі та тривоги розвій,
серденька свого слухайся.
Скоро настане омріяна мить,
сонечко в небі ясно засяє,
і на душі від тепла защемить,
травень нас щиро усіх привітає.
Швидко Великдень, воскресіння пора,
всі ми очікуєм Божої ласки,
сил набирає моя рідна земля,
миру нам, друзі, і солодкої паски.

Люблю Україну понад усе!
02.05.2024

Моє Ріпне

Таку потребу маю, необхідність,
це, як повітря, як вода із джерела,
найбільше свято, лагідна покірність –
поїхати до найріднішого села.
Моє Ріпне квітує, зеленіє,
буяє в травах, гори в небо йдуть,
душа по-справжньому в селі радіє,
а спогади, неначе кораблі пливуть.
Моє прекрасне, рідне, найдорожче,
ти виліковуєш, ти сили додаєш,
було в нас все, війни лиш не було ще,
прийшла непрохана, некликана, авжеж.
Село моє, будь прихистком для мене,
моя фортеця, моє укриття,
де б не була, усі думки про тебе,
ти всесвіт мій, моє усе життя.
Ми зможемо з тобою, в нас гірська порода,
в нас міць така, що ворогові зась,
для мене ти найвища нагорода,
а миру, віримо, Всевишній усім дасть.

Люблю Україну понад усе!
05.05.2024

Молися за тих, хто там, на нулі,
молися за тих, хто десь в окопах,
то сонце яскраве на сірому тлі,
то всі візерунки в калейдоскопах.
То промінь надії, майбутнє твоє,
то воля твоя, твій день, твій спокій,
життя віддає він за тебе своє
у цій боротьбі, такій жорстокій.
Молися, то ангел, то твій оберіг,
пошли йому крихту своєї любові,
збавни, що без нього ти б, напевне, не зміг
вдень бачити сонце, а ввечері – зорі.
То щастя, що дім твій сьогодні цілий,
то щастя, що можеш спокійно спати,
цінууй, бо шанс на краще малий,
якщо не будеш допомагати.
Не має просити він у тебе на дрон,
на мавіки, РЕБи, зброю,
це ж він захищає наш кордон,
тебе і мене собою.
Молися, шануй, допомагай
пожертвою, поглядом, словом,
в безпеці твій дім сьогодні і край,
бо воїн пильнує цілодобово.

Люблю Україну понад усе!
08.05.2024

Мамі...

Так хочеться про все тобі сказати,
а ти приходиш лиш на мить у сни,
вже відцвітають яблуні біля твоєї хати,
і доживають вік свій, мамо, наші бураси.
У хаті все, як ти любила, дуже чисто,
збережені на стінах всюди образи,
і стіл, застелений обрусом урочисто,
сумує, бо збирає нас до купи лічені рази.
Буяють трави, мамо, біля хати,
ліси зеленою стіною навкруги,
сягають неба рідні нам Карпати,
і квіти тягнуться до сонця догори.
То, мамо, травень розмальовує усе довкола,
такі чудові фарби добирає за щораз,
краса вражає неймовірно загадковою,
так захотіла розказати я тобі, як тут у нас...
Та ти, напевне, бачиш все і знаєш,
я часто погляд твій у небі десь ловлю,
ти звідти нам усім допомагаєш,
я відчуваю, згадую тебе, люблю.

Люблю Україну понад усе!
12.05.2024

Мій рідний університет,
тебе вітаю нині з святом,
нехай життєвий твій сюжет
буде змістовним і багатим.
Дорогу нам даєш в світі,
знання і мудрість щиро сієш,
надійний наш порадник ти,
із кожним роком все мужнієш.
Ми, твої доньки та сини,
з тобою ділимо дороги,
всі, нами пройдені шляхи,
нас приведуть до Перемоги.
Міцній, збагачуйся, рости,
будь сильним і пишайся нами,
тримайся гордо, воїн ти,
а нас озброюєш знаннями.
Йдемо сьогодні всі у бій,
воюємо в тилу й на фронті,
тривоги наші ти розвій,
хай мир зійде на горизонті.
Пліч-о-пліч ми йдемо́ вперед,
підкорюєм нові вершини,
найкращий ти, це не секрет,
прекрасні всі твої стежини.
Неси Стефаника ім'я,
малюй усім нам мирне завтра,
непереможні ти і я,
за нами розум, сила й правда.

Люблю Україну понад усе!
14.05.2024

Вишиванки мої кольорові,
вишиванки мої дорогі,
одягаю у дні вас святкові
і присвячую вірші свої.
Кольорові мої й чорно-білі,
в візерунках життя майорить,
серцю любі, душі моїй милі,
з вами легше і менше болить.
Зігрівайте, загоюйте рани,
відганяйте від нас ворогів,
ви наш код і наш спадок від тата і мами,
ви історія наша з найдавніших часів.
Убивайте красою чужинців та зайдів,
прославляйте від роду до роду наш край,
одягаю до вас я найкращих герданів та згاردів,
нездоланні з тобою, народе мій, знай.

Люблю Україну понад усе!
16.05.2024

Таке прекрасне повноліття, милий,
подякуємо Богу щиро за усе,
а знаєш, ти, без сумніву, щасливий,
бо ти у нас, а ми у тебе є.
То щастя, коли є родина,
то щастя, коли батько й син,
то щастя, що пліч-о-пліч йде дружина,
велике щастя, бо ти не один.
А що літа кує зозуля, хай побільше,
відомо ж, то багатство дороге,
багато мати років не найгірше,
шануй їх, то дар Божий, то святе.
У тебе за плечима океан життєвий,
прекрасний досвід, мудрість, науковий світ,
вітає й дякує тобі цей день червневий,
що маєш чим робити свій черговий звіт.
Крокуй упевнено, ходи легкої далі,
запам'ятай, ще Перемоги має бути день,
хай розійдуться всі твої печалі,
будь нам здоровий, не засмучуйся лишень.
Повір, попереду прекрасні горизонти,
нехай складний час, та знаходь для нього сил,
багато у житті уже пройшов ти,
та скільки ще у тебе є незвіданих вершин.
Живи, радій життю, наскільки це можливо,
шануємо всі й любимо тебе,
бути людиною в житті дуже важливо,
многая літ тобі, все решта в тебе є!

Люблю Україну понад усе!

02.06.2024

Сонце

Ніжно, дуже-дуже ніжно
сонце проситься в долоні,
прокидається розкішно
і цілує мої скроні.

Починаю день я з сонцем,
йдем удвох нога у ногу,
будь моїм ти охоронцем,
я беру тебе в дорогу.

Сонце, сонечко яскраве,
сип нам золотом із неба,
грій нас, ти таке ласкаве,
в тобі є така потреба.

Я до сонця руки тягну,
сонце горнеться до мене,
ми в обіймах, миру прагну,
хай життя буде веселе.

Люблю Україну понад усе!
11.06.2024

У горах ввечері іде гроза,
захмарилося, ридає чорне небо,
за ніч проходить все, і ранішня роса
аж схлипує і котиться до тебе.
Під ноги роси, горами туман,
над головою небо неозоре,
малюй картини і пиши роман,
краси довкола неосяжне море.
Всміхається до тебе день, радій йому,
бери в свої обійми міцно й сильно
і не питай його: за що й чому,
лиш подивись у очі дуже пильно.
Попробуй відповідь у них знайти,
ти там побачиш синій колір неба,
ті очі знають, чого хочеш ти,
чого найбільше в світі тобі треба!

Люблю Україну понад усе!
16.06.2024

Наше літо, духмяне й солодке,
непомітно до осені йде,
ніби довге, насправді ж коротке,
літо знає, де осінь живе.
Літо знає до осені стежку,
так біжить нею швидко щодня
і гаптує із квітів мережку,
розмальовує гори й поля.
Ми закохані, літечко, в тебе,
не спіши, повільніше іди,
сій любов від землі аж до неба,
сонцем, літо, нам ясно світи.
Заплануємо, літо, на осінь
Перемоги побачити день,
так чекаємо, віримо й досі,
заспіваєм найкращих пісень.
Заплануємо, літо, з тобою
восени зустрічати наш мир,
нехай щастя пливе нам рікою,
хай ніколи не буде війни.

Люблю Україну понад усе!
25.06.2024

Літо нам співає пісню дуже ніжно,
весело стрибає стежкою у ліс,
там танок танцює впевнено й розкішно,
то кружляє в вальсі, то втинає твіст.
Намагаймося з літом теж життю радіти,
попри біль та втрати жити треба нам,
щоб майбутнє мали в Україні діти,
не віддаймо землю в руки ворогам.
Жовтокосе літо, синьооке, файне,
брови, як шнурочки, а вуста, як мед,
сильне наше літо, славне, життєдайне,
знає тепле літо не один секрет.
Поділися, літо, хоч одним із нами,
ми секрети вмієм добре берегти,
пражить сильно сонце, гріє до нестями,
ми з тобою зможем через все пройти.
Літо мене чує, я не сумніваюсь,
що потішить швидко нас рясним дощем,
я руками ніжно літа доторкаюсь,
відчуваю теплий і солодкий щем.

Люблю Україну понад усе!
14.07.2024

Жінку убито за любов до землі

Очі, ви бачите, вуха, ви чуєте,
серце, ти б'єшся, чи німо мовчиш,
у нашому Львові, просто на вулиці
прицільно стріляють в патріотизм?
Мужню, незламну, сильну, нескорену
жінку убито за любов до землі,
до рідної мови, словом озброєну,
будьте ви прокляті, всі москалі.

Люблю Україну понад усе!
19.07.2024

Вечір

Я цей вечір в долонях тримаю,
насолоджуюсь ним я сповна,
дуже ніжно його обіймаю,
ніч навшпиньках прийшла до вікна.
Прислухається вечір, принишк у долонях,
зазирає у вічі щиро мені,
зачарований місяць купається в зорях,
мерехтять в небі ясно вечірні вогні.
Справжня казка вечірня завітала у гості,
вечір ніч обіймає, віддає їй права,
всівся місяць розкішний на високім помості,
тихо, чути, здається, як росте сон-трава.
Вечір, ніч, дзвінка тиша довкола,
ніжний спокій тривоги проганяє у даль,
хай твоє й моє завтра буде краще, ніж вчора,
хай нас мир зігриває і зникає печаль.

Люблю Україну понад усе!
23.08.2024

Стріляли у тебе, а ти жива,
поранили сильно – вціліла,
горітиме в пеклі швидко москва,
а ти не впадеш на коліна.
Ти ще красивіша, аніж була,
моя дорога Україно,
ти сил набираєш, ти знов розцвіла,
пишаюсь тобою, країно.
Виборюєм всі незалежність твою,
ціною, на жаль, дорогою,
життя віддаєм у запеклім бою,
тебе захищаєм собою.
Тебе, бо без тебе життя – не життя,
ти – наше повітря, наш спокій,
ти – мати, матуся, і кожне дитя
за тебе у битві жорстокій.
Моя Україно, ти будеш, ти є,
ми шлях цей пройдем, переможем,
ти – наше майбутнє, ми – щастя твоє,
ми разом усе, рідна, зможем.

Люблю Україну понад усе!
24.08.2024

Я була у селі, там, де рай на землі,
де лелеки в городі гуляють,
прилітають щодня молоді журавлі
і мене на подвір'ї вітають.
Там удосвіта спів починають птахи,
там до неба сягають смереки,
там уквітчані рясно всі дороги й шляхи,
там шукала я миру й безпеки.
Якщо рай на землі, то в моєму селі,
раювала я в ньому пів літа,
там умить десь зникали тривоги й жалі,
я любов'ю була там зігріта.
У Ріпному – мій рай, твій – в твоєму селі,
приїжджайте частіше додому,
то найкращий куточок на цілій землі,
він лікує хвороби та втому.
Він відновлює сили, снаги додає,
почуваєшся там ти в безпеці,
найрідніший твій край, коріння твоє,
назавжди збережи його в серці.

Люблю Україну понад усе!
30.08.2024

Пускаю осінь у свій дім,
запрошую гостинно,
хоч літо ще живе у нім,
та час пливе невпинно.
Красива осінь вже іде,
останній день у серпні,
шепоче літо: рік пройде,
зустрінемося у червні.
Таке двояке відчуття,
такі тривожні миті,
кудись летить наше життя,
шляхи-дороги биті.
Зриває осінь перший лист,
кружляє з ним у парі,
десь тихо грає гітарист
осіннє на гітарі.
Від літа ледь помітний слід
тихесенько зникає,
що ж, осене, на твій прихід
вже вересень чекає.

Люблю Україну понад усе!
31.08.2024

А я в твоїх очах зловила сумнів,
не смій, не сумнівайся ні на мить,
в душі кипить, вирує лють, гнів,
та не здавайся, знаю, що болить.
Ще й як болить, відкриті знову рани,
не гояться, не заживають, жаль,
а смуток наш, як вранішні тумани,
густий і сірий, б'є тонка печаль...
Ти лиш мовчиш, а очі знов говорять,
у них, як в дзеркалі, всі біди від війни,
ці очі вже ніколи не дозволять
нам здатися, живи, на зло усім живи.
А я знайшла в твоїх очах промінь надії,
виблискує, яскравих набирає кольорів,
запалює такі чудові наші мрії,
він прожене з землі моєї ворогів.
Цей промінь швидко спалахне довкола ясно,
зігріє Україну сонячним теплом,
ти ж знаєш: буде в нас усе прекрасно,
ніколи зло не переможе над добром.

Люблю Україну понад усе!
08.09.2024

Ти, як свіже повітря,
ти, як чиста вода,
ти, як мамина пісня,
ти – щоденна хода.
Я без тебе не можу,
я тобою живу,
я тобі допоможу,
я за тебе в бою.
Осінь сльози втирає,
зажурився туман,
вітер листя зриває,
день мій пише роман.
Пише жовтим і синім,
пише правду святу,
де ж ти, Господи, нині,
чом не спиниш війну?
Гине знову народ мій,
стогне небо й земля,
пише день нам роман свій,
прочитай до кінця.
Хай наш день намалює нам волю,
мирне небо, поля та ліси,
хай дарує нам сонячну долю,
хай дає нам з води і роси.

Люблю Україну понад усе!
15.09.2024

Цілує вересень ліси та гори
і нас з тобою дуже ніжно теж,
в обійми огортає всі простори
й дарує нам тепло своє без меж.
Чудовий вересень, прекрасний, неповторний,
які ж він неймовірні посилає дні,
встигає все, такий швидкий, проворний,
привітно усміхається тобі й мені.
Лікує вересень нас у часи воєнні,
яскравих додає у будні наші фарб,
торує з нами впевнено шляхи буремні,
цей вересень для мене справжній скарб.
Спасибі, вересню, за кожную мить, за дні погожі,
за вітерець, за сонце в небі, за любов,
за те, що віддано стоїш нам на сторожі,
за те, що день новий пускаєш в гості знов.

Люблю Україну понад усе!
25.09.2024

Є у світі країна,
красивіша за всіх,
то моя Україна,
тут мій рід, оберіг.
Є на карті країна
із найкращим ім'ям,
то моя Україна,
я її не віддам.
Є у серці країна,
що зі мною живе,
то моя Україна,
тут коріння моє.
Є у тебе і в мене
найдорожча земля,
то моя Україна,
Берегиня свята.
Захищаймо країну,
що дала нам життя,
непоборну, єдину,
сенса людського буття.
Ти оспівана, нене,
у прекрасних піснях,
і найкращі за тебе
знов лягають в боях.
Переможемо, рідна,
вірю я, знаєш ти:
буде днина погідна,
в небі сонце і мир.

Люблю Україну понад усе!
29.09.2024

Б'є дощем у підвіконня,
вітер завиває,
позіхає день спросоння,
жовтень наступає.
Непомітно, дуже вчасно,
вже господарює,
так майстерно і прекрасно
пензликом фарбує.
Розмальовує в яскравий,
забирає сірий,
створює сюжет цікавий,
проганяє війни.
Одягає все довкола
в золотисті шати,
неймовірна і чудова
осінь йде в Карпати.

Люблю Україну понад усе!
06.10.2024

Що, осене, квапишся, листя додолу скидаєш,
кожного ранку так швидко спішиш,
шлейф за собою такий золотий залишаєш,
стій, зупинися, куди ж так біжиш?
Дай ще натішитись вдосталь тобою,
дотик відчути гарячий дозволь,
заворожила мене ти своєю красою,
сили беру я з твоїх золотистих долонь.
Погляд твій ніжний щоразу мене зігріває,
віру вселяє червона калина й любов,
крихти надії листя на гілці гойдає,
день учорашній пропав, ніби в безвість пішов.
Нинішній день настає, поволі світає,
сонце пронизує променем сірий туман,
небо величне всю синь навкруги розкидає,
в осені з красенем-жовтнем сьогодні роман.

Люблю Україну понад усе!
18.10.2024

Ошатна осінь робить реверанс

Тримається листок на гілці і шепоче тихо:
я скоро полечу, залишишся сама,
впаду додолу й не пускатиму до тебе лихо,
чекатиму, допоки не прийде зима.
Ти не сумуй, моя красива гілко,
я знов у гості навесні прийду,
заб'ється серце голосно і дзвінко,
дорогу неодмінно віднайду.
Хитнув легенький вітерець тендітну гілку,
а листя закрутило жовтий вальс,
бере у руки ніжно сопілкар сопілку,
ошатна осінь робить реверанс.

Люблю Україну понад усе!
29.10.2024

Кружляє золотом в повітрі листопад,
в шаленім танці полетіло жовте листя,
упевнено іду вперед, не оглядаючись назад,
дивлюсь, як барви осені довкола розлилися.
Феєрія осіння вабить нас,
зриває око, заворює, чарує,
танцює осінь дуже ніжно жовтий вальс,
прекрасні миті щедро нам дарує.
Запрошує й тебе на танець осінь теж,
лети, танцюй, вдихай на повні груди,
купайся ти у танці золотім без меж,
малюй портрети осені, пиши етюди.
Танцюй сьогодні, зараз, в цей момент,
бо завтра осінь може сумувати,
не допоможе їй твій комплімент,
бо вітер забере чудові шати.

Люблю Україну понад усе!
05.11.2024

Поміж сумні печалі,
межи тяжкі жалі
йдемо з тобою далі
по зболеній землі.
Рука в руці, у парі
проходимо цей шлях,
щось шепче місяць хмарі
в далеких небесах.
Шепчи і ти щоразу,
тихесенько кажи
бодай би одну фразу:
надію збережи.
Радій, що сонце знову
розпочинає день,
стрічай красу ранкову,
ти не сумуй лишень.
Подякуй за все Богу
і воїнові теж
за пройденому дорогу
й за ту, якою йдеш.

Люблю Україну понад усе!
07.11.2024

Пізня осінь крокує розкішно,
залишає в душі щемний слід,
ніби й швидко і якось неспішно,
то на захід звертає, то прямує на схід.
Спантеличена осінь щось неначе шукає,
день вчорашній снує павутиння, нема,
горде нині упевнене завтра до тебе пускає,
то живи, щоб проходили дні недарма.
Що ж, осіння красуне, міркуємо разом,
в нас з тобою цікавий завжди діалог,
є одне ключове: в ногу йти треба з часом,
не проходить із ним, дорога, жоден торг.
Ти до мене у гості ще не раз завітаєш,
сподіваюся, знову прийдеш через рік,
так спокійно пливеш, так високо літаєш,
прямо, осене, йди, не звертай лиш убік.

Люблю Україну понад усе!
16.11.2024

Зустрічається осінь з зимою,
так повільно летить білий сніг,
домовляються щось між собою,
є багато в них спільних доріг.
Я подякую осені ніжно та щиро
за щедроти її, за велику любов,
хай зима нас потішить омріяним миром,
хай би рік Перемоги нарешті прийшов.
Сонце, виблискує сніг, легкий морозець,
як на диво, десь затрималось листя зелене,
щось віщує початок, щось карбує кінець,
осінь каже: прощай, бо зима на порозі у мене.

Люблю Україну понад усе!
24.11.2024

Дорога до села – гірська перлина,
до рідного порогу нас веде,
найкраща із усіх твоя стежина,
то найцінніше, що у нас з тобою є.
Дорога в отчий дім завжди чекає,
відкрита, пройдена тобою вже не раз,
коли ідеш, то серце ніби завмирає,
найсокровенніше тут є для нас.
Така відкрита, рідна, загадкова
дорога із дитинства у світі,
то татова любов, то мами колискова,
спіши, біжи і просто нею йди.

Люблю Україну понад усе!
29.11.2024

Це він дає тобі щодень квиток в життя,
це він плечима над тобою небо підпирає,
це він – твоє й моє надійне укриття,
це він всю Україну нині захищає.
Відважний син твій, Україно, йде у бій,
за тебе він готовий найдорожчий скарб віддати,
багато сили в ньому і прекрасних мрій,
таких, як він, не зможе ворог подолати.
В його руках сьогодні спокій твій,
він дивиться війні відкрито в очі,
відвертий, мужній погляд із-під темних вій,
тримає у безпеці дні твої та ночі.
Наш воїне відважний, збережи себе
і Україну рідну не віддай нікому,
та знай, що хтось чекає кожен день тебе,
тож повертайся з Перемогою додому.

Люблю Україну понад усе!
02.12.2024

Звідки ти, тату, такий молодий
в спогади нині до мене приходиш,
погляд з минулого – дотик тонкий,
дивишся пильно, очей не відводиш?
Я так зраділа, відмотала назад
жмут, оберемок років, цілу епоху
і полетіла на крилах у наш, тату, сад,
там, де цвіте білим вишня щороку.
Дивишся, тату, з світлини, із синіх небес,
погляд такий дорогий, до щему рідний,
тату, ти ніби ожив, ти неначе воскрес,
гордий твій погляд виразно помітний.
Дивишся і так промовисто якось мовчиш,
спокій з тривогою в спогадах переплітаю,
погляд твій, тату, говорить, хоч сам ти мовчиш,
ти усе бачиш і чуєш, мій рідний, я знаю.

Люблю Україну понад усе!
07.12.2024

Стає навшпиньки день новий
і тягнеться до сонця,
обійми ти йому відкрий
і навстіж відчини усі віконця.
Нехай загляне день новий
у кожен дім і в кожную хату,
якщо приходить він, то й ти живий,
радій і віддавай йому любов багату.
Шануй, лелій свій день, життя своє,
нехай нас мирний день любов'ю зігріває,
день прокидається і крок за кроком йде,
а значить — ти живеш, життєва мить триває.

Люблю Україну понад усе!
15.12.2024

Я тобою дихаю й живу

Завітай до мене серед ночі,
приходи до мене в білий день,
звесели заплаканії очі,
заспівай своїх мені пісень.
Моя віро, моя думо, моя мріє,
приходи до мене наяву,
дорога моя любове і надіє,
я тобою дихаю й живу.
Приходи до мене на світанні,
сонце в дім пускай мені щодня,
не відмов у щирому проханні:
хай нарешті вже закінчиться війна.
Приходи до мене щохвилини,
будь зі мною кожна мить, живи,
все зроби, щоб в неньки України
мирні дні були вже, без війни.

Люблю Україну понад усе!
21.12.2024

Помоліться Богу і святкуйте тихо,
порадійте щиро, що прийшло Різдво,
сумно, бо війна щоденно нам приносить лихо,
хтось пішов у небо, хтось попав в полон.
Хтось кутю солодку слізьми поливає,
молода дружина, а уже вдова,
на столі вечерея, свічка догорає,
діти кличуть тата, а його нема.
Уже рік чекає мати свого сина,
у вікно щоразу заглядає знов,
серце болить в батька: є на то причина,
лють в душі вирує, закипає кров.
Засипає снігом всі стежки-дороги,
б'ється Україна за своє життя,
хай зійде нарешті світло Перемоги,
хай крокує з миром до нас Коляда.

Люблю Україну понад усе!
25.12.2024

Він бачив пекло, він прийшов з війни,
у нього на душі суцільні рвані рани,
вернувся воїн з фронту без ноги,
усі зруйновано враз на майбутнє плани.
Стоїть і дивиться удаль, за горизонт,
туди, де побратими ще воюють,
більш-менш безпечний тил, чи небезпечний фронт, –
шалені сумніви у голові вирують.
У небі поглядом шукає теж своїх,
такий самотній він, сумний та одинокий,
розгублений, стривожений, ніби чужий для всіх,
та вибирає далі йти у бій жорстокий.
Титан, стоїть міцніше на одній, ніж хтось на двох,
повагу викликає, гордість, мотивує,
молись за нього і на нього – він твій Бог,
твій захисник, твій ангел, що рятує.

Люблю Україну понад усе!
29.12.2024

Сама собі зробила подарунок,
писала тут про себе, про свій край,
про перший долі ніжний поцілунок,
про біль тут є і про війну, на жаль.
Тут є про все: про Україну рідну,
про мій народ, про мову, про палку любов,
тут є про мить важку і мить погідну,
є тут й про тих, хто в сині небеса пішов.
Тут день живе мій, ніч лягає тихо спати,
тут ранок прокидається, говорять вечори,
зеленою стіною тут стоять Карпати,
веселка в небі сяє тут в найкращі кольори.

Люблю Україну понад усе!
01.02.2025

Із дописів шанувальників творчості

Приємно, що на Прикарпатті появилася ще одна прекрасна поетеса, яка полум'яно любить нашу Україну і щодня, з перших днів війни, “кує пером” вірші, в яких закликає Перемогу, Перемогу України над російськими загарбниками. Кожний вірш – шедевр. Теми актуальні, близькі нам, українцям. Дякую за щирість, оптимізм, віру, надію та любов, вони нам зараз необхідні! Бажаю натхнення, творчих успіхів у майбутньому!

Світлана Козій

*вчитель української мови та літератури
Луб'янського ліцею Раївської сільської ради
Синельниківського району Дніпропетровської області*

Ваші “воєнні” вірші – високий зразок лірично-патріотичної поезії, їх повинні почути не лише фейсбучні читачі, вони зворушують, виховують і просто зачаровують, додають віри й надії! Творіть, складайте, тіште серця наші! Натхнення, омріяної Перемоги! Дякую дуже, п. Валентино, за Ваші вірші, писані душею!

Тетяна Черниш

*доктор філологічних наук, професор
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка*

Дуже файно, Валю! Твої вірші дихають свіжими і яскравими подихами калини, пахнуть степовою тирсою та полином, серпневими передзвонами перепілки та мелодією осіннього дощу... У кожній поезії я бачу... Тебе, бо Ти знайшла себе у Слові... Успіхів!!!

До однієї з поезій дуже цінний коментар:

Дуже-дуже гарно! На якусь мить здалося, що це Лесина поезія ... вітаю, Валю! Це вже вірші зрілої поетки...

Володимир Гросевич

*директор Острівцецької гімназії
Городенківської міської ради, член НСПУ*

Натхнення пригорщами можна брати! Лірично, змістовно й вичерпно, якимось особливо зворушливо. У саме серце й душу заторкує. Дякую!

Анатолій Загнітко

*доктор філологічних наук, професор
Донецького національного університету
імені Василя Стуса, член-кореспондент НАН України*

Дякую за Ваші вірші, які щодня з'являються в стрічці новин. Вони піднімають дух, дарують надію та наближають нашу Перемогу. Здоров'я Вам та творчого натхнення.

Тетяна Скрипник

*вчитель української мови та літератури
Бабченського ліцею Солотвинської селищної ради
Івано-Франківського району Івано-Франківської області*

Натхнення Вам непоминушого. Високе поетичне слово - це Ваша доля.

Лариса Павленко

кандидат філологічних наук, доцент.

Дякую Вам, це дуже приємно.

Галина Гриценяк (Федишин)

Медицина 36-ої окремої бригади морської піхоти ВМС ЗСУ

ЗМІСТ

<i>“Бо у твоїх очах горить ЛЮБОВ” Віра Котович</i>	<i>3</i>
А літо мені каже: я вже йду... ..	6
Постукала осінь в вікно нині зранку... ..	7
Розплакалась осінь рясними дощами.....	8
Нарешті вересень пішов у бій!	9
А жовтень розмалює життя в яскраві барви... ..	10
Ти заплітаєш в жовті коси синь небес... ..	11
Такі цікаві візерунки.....	12
Нанижую в намисто день за днем... ..	13
А ти заглянь у очі тим... ..	14
Жовтенький жовтень жовтим жовто жовкне	15
Чаклунка-осінь стукає у вікна	16
Позичила веселку осінь у весни чи, може, в літа?	17
Сьогодні літо повернулося у гості	18
Намалюй мені сонце у мирному синьому небі	19
Завари мені каву, собі – чаю із запахом літа	20
Усе, що було до війни.....	21
Як тобі воюється, солдате?	23
Куди ж ти мандруєш, красуне, спинися... ..	24
Ти віддала все золото землі.....	25
Украдене дитинство, неспокійна старість	26
А я вже чую запах Перемоги	27
Я ще сильніше, як колись, люблю.....	28
А небо рясно всипано зірками	29
У щастя сині очі	30
Та не здамося ми і не надійся... ..	32
Я вірю, і ти вір... ..	33
Як тобі там, сину України?	34
Цвіли навесні яблуні так рясно... ..	35

Я тепер частіше, защораз...	36
А ти зігрій мене своїм теплом.....	37
Десятий місяць відвойовуємо мирне небо	38
Не покидай мене, моя п'янка надіє	39
Що ж, осене, ще трохи поговоримо з тобою.....	40
Мала Тереза просить в Миколая... ..	41
Змішай всі фарби й переможний день малюй!	42
Учора грудень завітав до нас у гості.....	43
Ти не злякалася, не змерзла, не здаєшся.....	44
Ти згадуєш, як було до війни... ..	45
А рік підходить до завершення... ..	46
Я так тебе чекаю, ти прийдеш... ..	47
Життя... ..	48
А він взяв зброю в руки і пішов... ..	49
Перетерпіти, переболіти, перейти... ..	50
Ти моє все, ти моє вчора, завтра, нині... ..	51
Надіюся, найважче вже позаду	52
Щось задумало небо	53
Ми так багато за цей рік пройшли	54
А дощ наспівує мелодію сумну	55
Я пам'ятаю татові слова	56
Я вітаю тебе і себе.....	57
У тебе, рідна, надзвичайна врода	58
Не підпускай зневіру навіть в сні	59
А грудень тішить днями, як у казці... ..	60
Летять ракети прямо у вікно	61
Останній день старого року добігає.....	62
З тривоги рік Новий розпочинає хід	63
Там, де пройшла війна, розквітне пишний сад	64
Дуже сіро, без сонця, похмуро.....	65
Щось розвіявся вітер сьогодні і вчора	66

А місяць десь з-за хмар у небі темнім.....	67
Усе не так.....	68
А під Донецьком гинуть хлопці... ..	69
Життя розбито на шматки дрібні	70
А чорний ворон в'їдливо так криче.....	71
То буде переможна вже весна!	72
Схаменіться, війна в Україні.....	73
Україна каже: нездоланні ми!	74
Знов удар, знов трагедія, знов загибли... ..	75
Сідало сонце, день махнув рукою... ..	76
Сніг замете навек ворожий слід... ..	77
Ти знову мирно, Україно, заживеш!	78
А Україною іде страшна війна... ..	79
Так сумно, кожен день ховаємо Героїв... ..	80
Немає більше ані сліз, ні слів... ..	81
Чекаю перших квітів з нетерпінням... ..	82
Їй обрізали крила.....	83
Тобі тривожно, страшно, гірко, плачеш?.....	84
Чекаю лютого, бо після нього вже весна... ..	85
Так завіяло вітром... ..	86
Сама собі складу для себе казку... ..	87
Ти вкотре теж запитуєш: Чому?	88
Зима навколо, як колись, в дитинстві... ..	89
По-іншому усе, по-іншому вже майже рік... ..	90
Світає, день новий народжує моя земля... ..	91
Учора розривали день страшні тривоги... ..	92
Сьогодні тихо відпустив мороз... ..	93
Тривожить дуже несправедливість... ..	94
А ми закохані з тобою в Батьківщину!	95
Все ближче до весни, а значить – до тепла... ..	96
Хтось порушив наш спокій... ..	97

Сині очі розплющило небо сьогодні...	98
Я прислухаюся тихенько до весни...	99
Величне сонце починає день новий	100
Боліло, так дуже боліло, терпіла	101
Перші квіти – буде весна	102
Минає рік...	103
Люблю...	104
Такі надії маю на весну!	105
Мої загублені й розгублені воєнні дні та ночі...	106
Мій березень, мій місяць, зустрічаю...	107
Ти теж відчув у собі більше сил?	108
А мами так давно, на жаль, уже нема	109
Зажурився місяць, не виходять зорі...	110
Заплети весні у коси всі бажання	111
Приходь, веселко, все частіше в гості!	112
Мій день	113
Весна перемагає	114
Небо синє, але не мирне...	115
Бувають сірі дні...	116
Мрії	117
Буде завтра прекрасне в моєї землі!	118
Молитва	119
Живи, моя жадана Перемого!	120
У тебе є усе	121
Поговорю нині з татом	122
Уперто сунеться в твоє життя війна	123
Я на зустріч з тобою чекаю	124
Що, березню, не хочеш йти від нас?	125
Плакали очі...	126
Зупинись, не спіши...	127
Яка краса сьогодні навкруги...	128

Ти теж здивована, моя весняна гілко...	129
І знову край мій на колінах	130
В майбутнє ваблять видноколи	131
До Перемоги гордо йде моя країна!	132
Лише Перемога!	133
Накажи собі вижити, накажи собі жити	134
Не пробачимо... ..	135
Вірю у тебе, країно!	136
На горизонті – сонце, день новий іде!	137
Не зупиняй його, живи, радій!	138
Вже вдруге сакури цвітуть під час війни... ..	139
Вишня квітне на городі	140
З днем народження, місто моє!	141
Ми переможемо, ця мрія нас єднає!	142
Мами не вмирають... ..	143
Душа... ..	144
Шануй свій кожен день, люби його щосили	145
Маленька дівчинко, ти вже така доросла	146
Чекаю літа з нетерпінням	147
Переможемо, вір мені, мила!	148
Нарешті літо, на жаль, воєнне... ..	149
Зав'язує плоди зелений сад	150
Котиться літо стежиною, плаєм.....	151
Маленька дівчинка – великий патріот	152
Цвітуть ромашки, квіти польові... ..	153
Сьогодні Львів тримав страшний удар	154
А світ мовчить, а ми ковтаєм сльози.....	155
Я в зеленому царстві, я в полоні у літа... ..	156
Не забувай, що скоро день розплющить очі	157
Збігає ще одне воєнне літо	158
Так пахнуть яблука, сьогодні Спаса, свято	159

А у Чернігові страшна біда	160
Рука моя твою тримає	161
Ти – наша берегиня, ти – наш рай	162
Вона ішла вперед, назад не оглядалась.....	163
Не просила осінь я у гостей	164
Загубилось літо у осінніх косах.....	165
Живи, зараз і тут, живи повною мірою	166
Закурила осінь люльку зранку	167
Загадкове “ля”... ..	168
Вчителю, спасибі, що ти є!.....	169
Вчителька.....	170
Хай серце гріє ніжний щем і мир в повітрі!	171
Співаю мовою своїх батьків.....	172
Красивий день, дзвінкий, як музика троїста... ..	173
Хай дорога твоя у мирне життя приведе!	174
Лягають на землю осінні тумани... ..	175
Життя і смерть в бою крокують поруч... ..	176
Гинуть Боги війни... ..	177
Ти, мово, наш тил і фронт... ..	178
Падають сніги війни на груди.....	179
Запроси мене в гості, завари ароматної кави	180
Заплети мені, мамо, косичку	181
Ти – моє небо	182
Десь скрипка плакала, ридала дуже тихо... ..	183
А я не знаю, що тобі сказати... ..	184
Моє дитинство	185
То не всім в голові ялинка... ..	186
Запалю свічку, Богу помолюся... ..	187
Що бачиш ти в моїх сумних очах?	188
Будь, Україно, вільною... ..	189
У тебе найкращі сини Василі!	190

Ти – моє ранішнє люблю...	191
Радію, бо землячка повернулась!	192
Жаль...	193
Відвоюю усе, що втрачено	194
Очі...	195
Краса, надіюся, таки врятує нас...	196
Не пишеться, думки мої послабли...	197
Залиши щось на згадку про себе...	198
Сон	199
Повертайтеся, рідні, з полону...	201
Не залишай мене, прошу, одну...	202
Залиши мені краплю надії...	203
Вам би жити, хлопці, й любити...	204
Зорі з неба землю цілували...	205
Пишаюся тобою...	206
Як змінився довкола наш світ...	207
Хочеться весни, ще й переможної...	208
Ти – доброволець, мужній син країни!	209
Там, де пройшла весна, усе цвіте...	210
Великий Тарасе, воюємо нині!	211
Летять мої роки...	212
Яким тобі здається світ довкола?	213
А в Україну повернулися лелеки...	214
Любов	215
День голову схилив, стоїть в зажурі...	216
Вербова гілка	217
Живи...	218
Весна...	219
Я не знаю...	220
Магнолії	221
Весна воєнна третій раз приходить...	222

Красивий квітець додає нам сили.....	223
Ти знаєш, дуже болить... ..	224
То моя, серцю люба і мила, мала батьківщина... ..	225
Швидко Великдень, воскресіння пора!.....	226
Моє Ріпне	227
Молися за тих, хто там, на нулі	228
Мамі... ..	229
Мій рідний університет	230
Вишиванки мої кольорові... ..	231
Таке прекрасне повноліття, милий!	232
Сонце	233
У горах ввечері іде гроза	234
Наше літо, духмяне й солодке... ..	235
Літо нам співає пісню дуже ніжно... ..	236
Жінку убито за любов до землі.....	237
Вечір	238
Стріляли у тебе, а ти жива!	239
Я була у селі, там, де рай на землі.....	240
Пускаю осінь у свій дім.....	241
А я в твоїх очах зловила сумнів.....	242
Ти, як свіже повітря... ..	243
Цілує вересень ліси та гори... ..	244
Є у світі країна... ..	245
Б'є дощем у підвіконня... ..	246
Що, осене, квапишся, листя додолу скидаєш?.....	247
Ошатна осінь робить реверанс	248
Кружляє золотом в повітрі листопад	249
Поміж сумні печалі... ..	250
Пізня осінь крокує розкішно... ..	251
Зустрічається осінь з зимою... ..	252
Дорога до села – гірська перлина	253

Це він дає тобі щодень квиток в життя.....	254
Звідки ти, тату, такий молодий?	255
Стає навшпиньки день новий... ..	256
Я тобою дихаю й живу... ..	257
Помоліться Богу і святкуйте тихо	258
Він бачив пекло, він прийшов з війни	259
Сама собі зробила подарунок	260
<i>Із дописів шанувальників творчості</i>	<i>261</i>

Художнє видання

Валентина Грещук

Я ТОБОЮ ДИХАЮ Й ЖИВУ

Збірка поезій

Технічне оформлення – Соломія Рибчак

У книзі використано малюнки

Капітан Юлії

ISBN 978-617-8011-45-1

В авторській редакції

Формат 60х84 1/16. Папір офсетний.

Друк цифровий.

Гарнітура Times New Roman.

Умовн. друк. арк. 15,81

Наклад 200 прим.

Зам. № 004/02/25

**ВИДАВНИЦТВО
“НАІР”**

Івано-Франківськ, вул. Височана, 18,

Тел. (050) 433-67-93

email: fedorynrr@ukr.net

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи

№4191 від 12.11.2011р.